

Reuerendissimi in christo patris dñi Hugo-nis r̄c. Cardinalis in librū Job postilla incipit.

I erat r̄c. **E**xpositio Ca. I.
Sicut dicitur est hūc librum transtulit Hie-
ronymus; s; Gregorius ex-
posuit. Liber aut̄ iste
a principio usq; ad trice
simioctauū capitulū est de ostensiōe
infirmitatis humanae post pētrū et dei
magnitudine: Et hoc quātū ad verba
ipsius iob. Quātū aut̄ ad eloquia ami-
corū ei⁹: de ipsius simulatiōe detesta-
tōe: Putabat enim iob fuisse hypocritā:
et ideo percussum a dño. A tricesimo/
octauo aut̄ capitulo usq; ad finem/ to-
tus est de ostensione potentie dei/sapi-
entie/benignitatis. Primo aut̄ iob q̄si
pugil aptus ad pugnā/describit: et om-
ni virtutū genere armat⁹ ostendit. Per
verba em⁹ quē hic ponūt / vniuersitatē
donorū habere monstrat. Vir: a viro/
re virtutū: In quo fortitudo ostendit.
b. **H**ūs: interpretat⁹ consiliator⁹ Ec-
ce donū consili⁹. c. **M**onume iob:
qui interpretatur dolens. Ecce donum
scientie: Juxta illud Eccl. i. d. Qui
addit sciētā addit et labore v̄l dolorē.

p̄s. 26. d. **S**implex: id est unus: Juxta illud Ps. Unam petij a
domino/hanc requirā: In h̄ sapientia. e. **R**ectus: In
hoc intellectus. f. **T**imens deū: Ecce donū timoris.
g. **R**ecedens a malo: Ecce donū pietatis. Recte igit⁹
vir gentilis in exemplū adducit: vt christianus minus idone-
us erubescat: Juxta illud Esa. xxiiij. a. Erubescit sidon ait ma-
re. Et nota ordinē cōmendationis. Primo em⁹ virtus iob a
loco habitationis ostendit: ibi: Vir erat in terra bus / q̄ erat
terra gentiliū. q. d. bonus erat inter malos: Sicut loth in so-
domis: Gen. xix. Sicut liliū inter spinas: Cant. ii. q. a. Un-
i. j. xx. d. Frater sui draconū / et soci⁹ struthionū: qd̄ est rarū
et difficile: quia dicit Ps. Cum sancto sanct⁹ eris r̄c. et cum
peruerso quereris r̄c. Itē. Eccl. xiiij. a. Qui tangit piec⁹ in/
quinab⁹ ab ea: et qui cōmunicaverit superbo / induet super-
biā. j. Cor. xv. d. Corruunt mores bonos colloqa prava.
Job vero nō potuit corrupi: quia naturā habuit salamadre⁹
quē de igne et in igne vivit. Scđo ostendit virt⁹ iob/ ab his
quē sunt hominis interioris: Et p̄mo ab uitiate siue simpli-
citate affect⁹: ibi: Simplex. Qui em⁹ simplicē affectū nō ha-
bet/ nō habebit successus. Eccl. iiij. e. Ut dupli corde elabi-
is scelestis. Scđo a rectitudine intellect⁹: ibi: Et rect⁹: Qua-
lis fuit homo ab initio. Eccl. viij. d. Solūmodo hoc inue-
ni/q̄ fecerit deus hominem rectum: et ipse infinitis se miscuit
questionibus. Tertio a sollicitudine mentis: ibi: Ut timens
deū. Timor em⁹ sollicitū facit: Juxta illud Eccl. viij. c. Qui
timet deū/nihil negligit. Vel a timore ipso laudat⁹: quia ti-
mor thesaurus domini est/ et custodia ois boni. Esa. xxiiij.
a. Diuitiē salutis/sapientia et scientia: timor domini/ ipse the-
saurus eius. Sed quia timor non est bonus nisi sit castus:
ideo subditur: Et recedens a malo. Proverb. xiiij. d. Ti-
mor domini fons vite: vt declinet a ruina mortis. Item eo-
dem. xv. d. Per timore domini/ omnis homo recederet a ma-
lo. Vel sic. Vir erat bonum faciendo: Simplex/ per intērio-
rem/ quo ad deum: Rrectus/ per equitatē/ quo ad proximū:
Hoc quātū ad primam partē iusticie. Timens deū et re-
cedens a malo: Hoc quātū ad altam partē iusticie. Et
ita/ perfecte iusticie ostendit fuisse iob: faciens bona bene/
et declinans a malo/ nō male: sed timore dei. Gregorius. Rrectus
est qui in aduersis nō frangitur: qui ad temporalia non incli-
natur: qui ad superna totus erigitur: qui diuinę voluntati hu-
milis subditur/ nō superbus aduersatur. Item nota q̄ hec
duo/simplicitas et rectitudo/ se p̄comitantur. Unū Proverb.

xj. a. Simplicitas iustorū diriget eos. Similiter timere deū
et recedere a malo se p̄comitantur. Eccl. i. c. Timor domi-
ni expellit peccatum. Ac timēs deū. Blo. Timere deū/
est nulla quē facienda sunt p̄terire. Et recedes a malo.
Blo. Quia bona malis permixta/ non sunt deo accepta. Unū

Eccl. ix. d. dicit: Qui in vno peccauerit/
multa bona perdet. Jacob. ii. b. Qui in
vno offendit/facrus est omnī reus. Eccl.
xxiiij. d. Unus edificans et vnu destru-
ens: quid prodest/ n̄ labor? b. **M**ati
q̄ sunt ei r̄c. Quia vt dicit Gregorius. se-
pe ad auariciam allicit cor parentis/ secun-
ditas prolis: Ideo de prole subditur: vt
sic eius sanctitas ostendatur: quia et iustus
describitur/ et pater multe prolis fuisse per
hibetur. Et in hoc ostenditur qualis rector
ciuitatis extiterit: Qualis em⁹ fuerit prin-
cep̄/ talis et populus eius. Eccl. x. a. Se-
cundū iudicem populi/ sic et ministri eius:
Et qualis est rector ciuitatis/ tales inhabi-
tantes in ea. Et describitur hic virtus iob 1. 2. a.
ab exteriori. Primo a prole bona et mul-
ta. Eccl. iij. a. Deus honorauit patrem in
filio. Proverb. xvij. a. Corona senū filij fi-
liorum: gloria filiorū patres eorum.

Natura: vt nabāl. i. Regl. xxv. d. Ne po-
nat oro/ dominus meus ret cor suum
super virum istū iniquū nabāl: qm̄ fm̄
nomen suum stultus est: et stultitia eius
est cum eo.

Estate. j. Corl. xiiij. d. Molite pueri effici
sensibus: s; malicia parvuli estote.
Adulatori⁹ siue susurronis. Proverb. xvij.
d. Herba susurronis q̄si simplicita: et ipsa
p̄ueniunt usq; ad intimā ventris.

Hypocrite. Matth. viij. b. Attende a fal-
sis prophetis r̄c.

Discreta: vt hic: Vir simplex et rectus. Ps. Pen. Ps. 67.
ne colubē deargentate. Per colubā simplicitas
intelligit: p̄ argentū discretio. Matth. x. b. Esto
te prudentes sicut serpentes: et simplices sicut co-
lubē.

Seductis: vt Neemias. vij. b. Non est sic: falsa
verba tu loqueris: De corde em⁹ tuo tu compo-
nis hec.

Falsi amici: vt Eccl. xij. c. Et si humiliat⁹ vadat
curuus/ abiçē animuz tuum: et custodi te ab illo.
Eccl. xij. d. Est q̄ nequiter se humiliat: et interiora
eius plena sunt dolo.

Hereticis. Proverb. viij. d. Irratiuit eū multis
sermonibus: et blanditijs labioꝝ protraxit illum.

Sequitur: **E**t fuit possessio eius. Blo. Prius diui-
tias cordis exposuit: post opes corporis ponit: q̄ solent mē-
tem humanā in diuersa trabere. Unū Matth. xij. c. Sollici-
tudo seculi et fallacia diuinarū suffocant verbū dei. Illoc au-
tem ideo fit: vt ostendatur quātū fuerit: qui tot et tanta sine
dolore amisit: Quia vt dicit Gregorius. nihil sine dolore amic-
titur/ nisi qd̄ sine amore possidetur. Itē in hoc eius humili-
tas ostenditur: quia in diuitijs multis nō fuit elatus: qd̄ ra-
ro inuenitur. Eccl. xxiiij. a. Somnia extollunt impudē-
tes. i. diuitiē temporales. Eodem. xi. b. Si diues fueris/ nō
eris immunitis a delicto. Luc. xij. e. Nō difficile qui pe-
cuniā habent/ regnū dei intrabūt. k. **A**c familiā. Blo.
Quē posset eū facere parcōrem. Nota: In familia compla-
cent sibi reges: Sap. vi. a. Proverb. xiiij. d. In multitudi-
ne populi dignitas regis: et in paucitate plebis/ ignominia
principis. q. d. nec in multa familia elatus fuit iob. Et recte
post multitudinem opum multitudinē familię posuit: quia
vt dicitur Eccl. v. a. Vbi sūt multe opes/ et multi qui come-
dunt eas.

bū dei: et clamabāt voce magna dicētes: Uſq̄ nō vindicas sanguinē h̄m de his q̄ h̄itant in terra: Que petutio nihil aliō ē q̄ extremū dī iudicij i resurrectōe desiderare: Et tāto maiorē vocē sp̄s martyris exp̄mit quāto se i eī desideriū plenū fūdit. Si desideriū h̄monū nō eet: Ps. si diceret: Desideriū cordis eoū audiuit auris tua. Sz objicit

Greg. Quō inq̄t di-
cunt aīc sāctę petere:
q̄s volūtate dei certū
est et futura nō ignora-
re: R̄ndeō: De ipso
accipit ut ab eo pe-
tant q̄d cū facere vel-
le videt: et nisi peteret
a volūtate ei⁹ discor-
darēt. Quibus r̄ndet
dē: Requescite adhuc
tēpus modicū/donec
ip̄leaf nūc fr̄at̄p ve-
strozum. Apoc. vii.c.

Qd dicere est intra
ardorē desiderij ex p̄scia solatiū inspirare. Vox igit̄ aīaz ad
deū ē desideriū futurōp: q̄ tū videt deū velle fore. Respōde-
re dei duplex ē. Tl̄ eas retributiōis certitudie iter desideria
cōfirmare: v̄l expectādi morā ifūdere. Itē loquīs de⁹ ad dia-
bolū q̄tuor modis. Primo/vias eius arguēdo: ibi: a) **Uñ**
venis sat̄an: Et q̄rit q̄si nesciat. Sz nesciat: qz nō app̄robat.
Matt. xv. a. Nescio vos. Secundo/electoū iusticiā contra
illū pponēdo: ibi: **Nū** qd̄ considerasti fūnū meū ioh: Qd̄
est dicere: Tales eos facere qb̄ sat̄an possit iuidere. Tertio/
tēptādi licētiā pmittēdo: ibi: Ecce vniuersa. Quarto/mali-
ciā ei⁹ cohībēdo: ibi: **Lm** in eū ne extēdas manū tuā. Itē diabolū loquī ad deū trib⁹ modis. Primo/vias suas in-
simuādo: ibi: b) **Circūui trā.** Dicere aut̄ diabolū qd̄ ege-
rit: nihil aliud est: q̄ scire et actus suos deo occultare nō pos-
sit. Secundo/electoū falsis crūminib⁹ accusādo: ibi: **Nū** quid
frustra iob timet deū: Qd̄ ē dicere: Cōtra bonos cōque-
ri et eoz pfectib⁹ iuidere. Tertio/tēptādi licētiā postulādo:
ibi: Extēde manū tuā. Qd̄ ē dicere: Ad afflictionē bonorū
malicię suę estib⁹ anhelare. Itē aliter pōt illud legi: c) **Nū**
quid considerasti tē. Sat̄an terrenos vitupauerat: vbi
dixit: Circūui trā et pambulaui eā: Et glīabāt dō cōculatiōe
eoꝝ: Ideo dñs ecōtra cōmēdat fūos suos et specialit̄ iob: De
quo exemplū ponit dicēs: **Nū** quid consi. tē. Nec dicit:
Nū quid circūisti vel pambulasti seruū meū iob: qz illū nulla-
ten̄ poterat cōculcare. **Uñ** ifra eodē. In omib⁹ his n̄ pecca-
uit iob labiū suis: Sed dicit: **Nū** quid cōsī. tē. q.d. cōside-
rare potes/cui p̄ualere nō potes. Sed nōne circūui diabolū
terrenos et pambulauit: ergo et iob cū sit tēn̄. **Uñ** infra. x.b.
Demēto q̄lo qd̄ sicut lutū feceris me tē. R̄ndeō: Job tēn̄
fuit corpe: sed celestis mēte: qz terrenis opib⁹ cōtemptis/solis
celestib⁹ appetēdo adh̄erebat cū aplo paulo: Posteriorū ob-
litus i anteriora se extēdes: Phil. ii. c. Itē. j. Corinth. xv. f.
Prīmū hō de trā/terren⁹: secūdū hō de celo/celestis: Qualis
terren⁹: tales terreni: et qualis celestis: tales celestes. d) **Lui**
respōdens sat̄an: **Nū** quid tē. Cōmēdauerat iob: et i
eo oēs electos: Audita aut̄ cōmēdatiōe/vult sat̄an ostēdere
q̄ nō est cōmēdabilis iob. **Uñ** dicit: e) **Nū** quid frustra
tē. q.d. cur laudas iob: cū nihil a se habeat: Sz a te oia: Eccl.
xi. c. Bona et mala: vita et mors: paupertas et honestas/a deo
sūt tē. Mō fecerat iob malū qd̄ argueret sat̄an: bonū ei⁹ di-
minuit. **Glo.** Diabolū /quia nō inuenit mala q̄ accuser: bona i
malū vertit/quasi nō bono aio fiāt. f) **Monē tu** yallasti
eū. i. validū fecisti. q.d. nō ex p̄pa p̄tute h̄z q̄ stat: sed ex tua
vallatiōe: Et ideo nō est laudādus q̄ p̄tegit: sed tu q̄ p̄tegis.
g) **Ac domū ei⁹.** i. familiā. q.d. filios et filias: et familiā mul-
ta nimis et substātiā copiosa dedisti ei: Et ideo nō frustra iob
timet deū: q̄ tot bona in terra recipit: et ideo nō est mirū si in-
socēter viuit. Et q̄ hoc nūt̄ ostēdere sat̄an / q̄ tumor mūdan⁹

est vel human⁹: nō filialis vel castus: Et ita iob nō est timēs
deū. Itē p̄ hoc ostendit q̄ non est rectus nec simplex: qz sic
solū deū gr̄eret et amaret nō tp̄alit. Itē p̄ hoc ostēdit q̄ non
est recedes a malo. Huius em absq̄ p̄tō vit̄ haberi possūt.
Eccl. xi. b. Si diues fueris nō eris imunis a delicto. Assuit

inter eos. Grego⁹.
Dū cūcta sūt nuda di-
uino cōspectui/sathā
affuit/absens p̄senti
cū amore/nō timore.

h) **Per circum-
tū.** q.d. non inrus nec
extra p̄missis eū tur-
bari. i) **Bñdixiſti**

multipliſado. j) **Sz**
extēde. Terti⁹ mod⁹
est quo r̄ndet diabol⁹
dño/ et innocētiā tem-
prandi postulat. q.d.
quē inclusū in tua p̄-

tēctiōe tenes/ expone
tribulatiōi. q.d. diabo

lus: Dū ē in p̄speritate/videt bonus et simplex: Sz nō ē: Sed
recedente p̄speritate/maledicet tibi: Et ita nō est simplex/sed
duplex et variabilis. Eccl. xi. b. Mō agnosceſ in bonis ami-
cūs/ et n̄ absōcēſ in malis inimicū: In bonis viri/inimici illū:
in tristitia et in malitia illū amicus agnūt est.

k) **Mauli**
lū. Glo. Maululū dicit diabol⁹: qz tēpallā paruipendēda in-
nuit. l) **Tangē.** i. tangi p̄mitte: vel a manu p̄tectiōis tuę
detege. Et farek hic diabol⁹ /qd̄ lic̄ sit rex sup oēs filios sup-
bię: et potestati sue nulla potestas sup terrā valeat cōpari: vt
dic̄if ifra. xl. d. q̄ nihil pōt in iob/nisi p̄missus. **Uñ** Matth.
vii. d. Si ej̄cis nos hinc/mitte nos in gregem porcoꝝ. i. ire
p̄mitte. **Ela. li. g.** Incuruare/ vt trāseam⁹. Qui igit̄ i porcos
ire nō poterat/ nō est mirū si sancti viri domū cōtingere non
valebat. Mō abet aut̄ diabol⁹ a se voluntatē/q̄ est mala: a deo
aut̄ potestatē/q̄ est iusta. **Uñ. j. Regl. xvii. c. d.** Sp̄us dñi
malus exagitat te. Idē sp̄us/et dñi dr/ et malus dr. Dñi/p̄ li-
centiā iuste potestatis: **Mal⁹**/q̄ desideriū inustę volūtatis.

m) **Lucta:** Mō alt̄q: vt quē nō deh̄ceret p̄ticularia/deh̄ce-
ret vniuersalia. **Hiere. vi. f.** Crudelis est/ et nō miserebis. n)

o) **Bñdixiſti.** i. maledixerit. Vel bñdixere in facie ei⁹/ore tñi/
et non corde ḡras agere: Juē illud **Hiere. xi. a.** Prope es tu
ori eoz/ et longe a renib⁹ eoz. Et vtroq̄ mō est aposiopisis:
q.d. Da mihi licētiā tāgedi domū ei⁹: et nō maledixerit tibi
decētero nō credas mihi. Et ita patet q̄ nō ē simplex: Sz du-
plex: et q̄ eū bñdicebat tñi ore/nō corde.

p) **Dixit g.** Ter-
tius mod⁹ q̄ loquī diabolō de⁹. s) tēptandi licētiā p̄missēdo.
Et dicit Glo. Mō petitione diaboli, puocac⁹ dñs vincit: Sz

hosti cōcedit ad deceptionē suā/qd̄ famulo p̄st. Sciebat em̄
dñs/q̄ oīa coopanī i bonū his q̄ fm̄ p̄positū vocati sūt san-
cti: Roma. viii. e. Itē. j. Corinth. x. c. Fidelis est de⁹: q̄ non
patet vos tēptari sup id qd̄ potestis: sed faciet cū tēptatiōe
etiā puentū. Tēptatio em̄ cui nō cōsēnti/nō ē p̄tm̄/sed ma-
teria exercēde virtutis.

q) **Ecce tē.** Dat licētiā tēptādi.
r) **In manū.** i. i. potestate. s) **Lm** in eū. Sat̄an cūcta
petierat: Et i hac generalitatē/ et corp⁹ et aīaz cōprehēdebat:

iuxta illud Gen. xiiij. d. Da mihi aīas/cetera tolle tibi. Sed
benignitas p̄teratis dei/substantiā pdit/corp⁹ p̄tegit/ne siml̄
hostē ad oīa relaxet/ne vndiq̄ feriēs eū frangat. Dei em̄ mi-
sericordia ex tēpē dispēsat: vt q̄ coaceruata p̄sternerent/pos-
sint tolerari diuisa. **Uñ. Ps.** Proba me de⁹ et tēpta me. q.d.

ps̄us me inspice: et tūc fm̄ vtres tēptari p̄mitte. t) **Egre-
sus**: ad desiderij sui vota implenda. **Glo.** dicit: Quo exi-
t ab eo q̄ ybiq̄ est: **Hiere. xxiij. e.** Celū et terrā ego implebo.
R̄ndeō ad litterā: A facie dei ab ipso diabolo in aliqua crea-
tura imaginata v̄l intellecta exi: **Uñ** q̄i laxat⁹ fuit a cohī-
biō dei/tūc egredi dicit. Stat̄at̄ diabol⁹ ante faciē dei/ q̄i
malignari nō p̄missit. u) **Cū aut̄ quadā die.** Impera-
ta sat̄an tēptandi licētiā/ad modū illū q̄ castrū munitū obsi-

Libri

det ab exteriori pte parat insulto. Multi enim plorant propter amissionem ipsius. i. exteriorum quod interiorum. Nec solus attredit dolorus quod faciat: sed quis. s. tunc coniunctus: quod vir sine peccato potest celebrari. Ro. xiiij. d. Non in comesationibz tamen. a. Elius: scilicet iob. b. In domo fris sui primoge. Qui eos ab excessu debuit cohబere.

c. Arabat. Hoc dicit: ut dum memorabatur

fructum boni opis: causa crescat doloris. d.

Aline. In greco dicitur: et erat feste: ut maius

sit danu. e. Irrue rūt sabci. Primū i-

fortunū. f. Dia: nō

Al. itaetas

B. vidicta per aeris intēprie: qsi sit a deo offeso.

Ad ultimū nūciā: plis interit: ut si nō exte-

rioris possessiois tur-

bet consumptio: saltē

turbanus carnis. p. p. ditio. g. Ignis dei.

q. d. deus fecit huc. k.

Luctas: nō parte. l.

Mueros. l. custo-

des. m. Cosūpsit. Secundū infortunū. n. Sed et ad-

huc. Post primū et secundū ictū: addit diabolus terrū: ut q. vno

vulnere percussus nō cecidit: bis vel ter percussus: subito posternat.

Et nota quātū augeat dolor ibi diabolus amplificando fructū: subito nūciādo infortunū: successiue diversos nūcios mitten-

do: ordinate nūciādo: i. deū lamēti causā reto: quēdo: nllaz cōso-

lationē relinquent. Infra. xvi. b. Collegit furore suū ī me. Et

infra. c. Lecidit me vulnere sup vulnus: irruit ī me qsi gigas.

o. Tres turmas.

Saducei.

Pharisei.

Herodiani.

Tres turme

Cōcupiscēta carnis.

Cōcupiscēta oculorum.

Superbia vite.

Etenim.

Eleemosyna.

Oratio.

p. In domo fris: nō aliēa: nō ī taberna. q. Repete: ut nō

ēt loco fugere. r. Eleheimēg: q. posset oēs iuoluere: et domū

euertere. t. Liberos: nō ancillaz filios. v. Ego solus.

Ubiqui vī sol remāt: q. dāna ibi nūciā. Per hūc significat

synderesis: q. in oī pctō remurmurat: q. etiā ī Cain nō fuit ex-

tincta. tñ. Hiere. q. d. Filiū mēpheos et thanes: oī supraueit

te vī ad verticē. Et. i. Arguet te malicia tua: et auersio tua

increpabit te. x. Lūc surrexit. In verbo surgendi nota

firmitatis stabilitas. tñ. Glo. Qui pūs firmis stabat: firmus

stat oī amissis: Et hoc ē surgere ibi. y. Et scidit vesti-

sua. Qd fuit signū doloris: q. vt dicit Gregorius: non est pondus

virtutis: insensibilitas cordis. Deploredū est effi ī morte pa-

rentū: iuē illud. Eccl. xxviiij. b. Fili mi ī moī pduc lachry-

mas: et qsi dira passus incipe plorare. z. Corruēs ī trā.

In q. nota hūliant. Eccl. xxv. d. Oī hūliantis se: nubes

penetrabit. a. Adorauit. In q. oīdī flagellat: iudiciū

sustinet patiēter. Doluit: ne p. insensibilitate deū p̄tēneret: vel

de primo nō curaret: Nec nimis doluit: ne metas dolorū ex-

cederet. Per pusillanimitatem: mediū tenuit: q. tōso capite int̄

gemis adorauit. Dōs enī fuit veterū: ut q. ī trāquillitate ca-

pillos nutrierat: tpe afflictiois abraderet: et ecōuerso. Mora-

liter. s. Quattuor anguli domus: sunt quattuor

portas cardinales: Filiorū mors: p̄tū turbatio: Puer qui

Job

euasit: discretio: q. dama nūciāt: Job surgit: pfectū: vestes

scindit: i. opera dijudicat: tonso capite cadit: i. psumptuosas

coxitatiōes rep̄mit: Adorauit: id est se hūliavit. b. Mu-

lis venit in hunc mundū. Nudus enī venit: et nudus exhibit. j.

Timoth. vij. b. Nibil inrūlim. z. Et in hoc cōsolat seipm iob: q. accep̄ta dimisit nō p̄.

pria amicit. Et ponit duas causas quare nō

est dolendū de amissione tali. Prima est: q. nihil propriū amisit:

ibi: Nudus egressus. Secunda est: q. dederat acceptum:

ibi: Dōs dedit z. c. Abarris me: id est terre: que ē omniū

mater. Eccl. xl. a. Eccl. 5. c. cupatio magna crea- 47. d. l. l. ta ē omnibz homibz: et

iugū graue sup filios adā: a die exītō vītē

mis̄ eoī: vīcī ī dīse. Eccl. 11. c. pulture marris omī.

Eccl. v. c. Sīegressus est nudus de vīto ma-

tris sue: sic reuertit: et nihil auferet. i. Regū

xiiij. c. Omnes mori-

mur: et qsi aque dilabimur ī terrā: q. nō reuertuntur. d. Dōs

dedit: nō diabolus. e. Dōs abstulit: non diabolus: qui nihil p̄t nisi pmissus. f. Dōs: cui sunt omnia. g. Sī

nomē dōi bñdictū. Sciebat iob se non dñm: sed custode esse omniū q. habebat: Ideo vides sibi nullā factam iniuriā

sed gratiā: gratias agit: q. diuītā amissio nihil aliud est q. grauius oneris depositio. Gregorius. Terrena substātia eternē fe-

licitati compata: pondus est: nō subsidiū. In libro de cōsolatione: dicit fortuna: Deē sūt diuītē: meū venit: et me ab-

eunte recedūt: dominā famule sequunt. i. Boētius. Si ge-

nerosus es: lauda parentes: Si diues: ne credas fortune: Si

formosus: expecta parū: nō eris. Si instrutus: si monigera-

tus fueris: hoc nō a patre hereditariū: hoc nō a casu pendulū: hoc nō a corpe caducū habes. q. d. de amissionē tempora-

liū nō est dolendū: q. non sunt nostra: sed de amissionē spiri-

tualū: q. habita faciūt beatū. b. Nō peccauit. Sīle in-

fra. xvij. a. Nō peccauit: et in amaritudinibz moralibz oī dīpōtē. Sīle pelle. i. mōdū p. mē-

nē p. mētū: nō p. mētū. Inuenit in quo posset acculare iob: id

a. d. pacier sustinet iob dama eten-

tiōe: et facit: et si timidū bñmō tē-

pellicē: et pelle. i. mōdū chara: se-

pelle: et premagia dīrā: i. mōdū

hostiū: et bona sepiā. Dīrā: et pelle: et

timidū: et mōdū: Sīle: et pelle: et

timidū: et mōdū: glo: quoq. ad pelle: mōdū

timidū: glo: quo

eaq; q; non erat ad lucem gratie redditurus. Item Lue. xij. c. Stulte/hac nocte anima tua reperient a te. Itē angeli in meridie venerūt ad abraā: sed sodomā subuersuri/ venerūt vespe. a filij dei: id ē angeli boni: q; dicunt filij/p creationē/ et per unificationē. b) In cōspectu ei: vt videreſ a deo/ sed nō videret deū: quia lux in tenebris lucet. c) Job. i. a. Unde venis? Aliq; q; p̄us: vt sit mō irrisio. q. d. aduerte a q; vinceris: et deceſterō p̄tra deū te erigere nō p̄sumas. d) Nūquid cōſiderasti. q. d. cōſiderare licet: h̄z nō potes cōculcare. e) Et ad hoc retinēs innoſentiam: licet tot paſſus sit flagella. q. d. bo-nus erat ante mō melioſ. Sap. iij. b. Tāq; aurū i fornace pbauit illos. Quāto em̄ magi-crescit exteri⁹ tribula-tio: fato purior efficit interi⁹ mētis p̄dilectio. Prouer. xvij. c. Sicut in igne probat argentiū/ et aurū camino: ita corda probat deus. Eccl. xxvij. a. Uala ſigilli probat fornat: et homies iuſtos temptatio tribulatiōis. f) Lōmouisti me. More humāo dīc hoc dñs: Mō em̄ verbis fathane puocatus/h̄fec dñs: Sed nos niſi cōmoti ferire nescim⁹. Et ē anthropoſpa-thos: sic ibi: Penitet me fecisse hoiez: Ben. vi. a. id est faciā ſicut penitens facit: ſcz delebo hominē quē feci. g) Affli-gerē: id est affligi p̄mitterē. h) Frustra. i. ſine merito ei: Mō tñ frustra. i. ſine cauſa: qz eius patiētia creuit inter flagela: Et ex patiētia tribulatiōis / aucta ē gratia remuneratiōis. i) Pelle, p pelle. i. mēbrū, p mēbro: vt cutē, p carne: car-nem, p neruis: neruos, p ossibus. Nota: fathā: qz peccatum nō inuenit in quo poſſet accusare iob/ ideo bonū eius diminuit: q. d. patiētē ſuſtinet iob damna exteriora: qz timet ne i. p̄pro corpore feriat: et ſic timidiū humāo timore innuit: Et hoc est Pelle, p pelle. i. rē min⁹ charā: ſcz exteriora / dabit homo p pelle: id est, p re magis chara. i. interiori. Nota q; est pellis fortunę: ſcz bona tēpalia. Michæl. iij. a. Audite p̄ncipes do-mus iacob: et duces domus iſrael/ qui violenter tollitis pelles eoz defup eis. Itē pellis p̄nitiētę. Ben. xxvij. c. Pelliculas hedoy circūdedit rebecca manib⁹ iacob: et colli nuda p̄texit. Itē pellis mortalitatis. Ben. iij. d. Fecit dñs de⁹ ad e t vxori eius tunicas pelliceas. Itē pellis prauę cōſuetudinis. Nota. xij. d. Si mutare pōt ethiops pelle suā et. Itē pellis ſtutū. Exo. xxvj. c. Pelli⁹ rubricat⁹ et hiacynthinis iubet taberna-culū opiri. Itē pellis fragilitatis. Infra. xix. c. Pelli meq; cō ſūptis carnib⁹ adhēſit os meū. Itē pellis exterioris puerati-onis. Thren. iij. a. Et tuſta fecit pelle meā. Itē pellis imorta-litatis. Cant. i. b. Migra ſu; ſz formosa ſicut tabernaculū cedar. Hoc quoq; ad pelles mortalitatē ſive penitētē ſic pelles ſalomōis: Hoc quoq; ad pelles imortalitatē ſive glorie. Pro hac ultima pelle debet homo dare omnē aliā pelle/ et cūcta q; bz. k) Pro anima ſua. i. p vita ſua. Suspiciabat h̄ dia-bolus de iob/qz ſepe in alijs viderat. l) Alioq;: id ē ſi nō credis eū ideo patiētē ferre dannū exteriorū/ quia timet de vita/ quā plus diligit: m) Mitte manū tuā. i. relaxa po-testatē quā dedisti mihi: n) Et tange. i. tangere me p̄mitte o) Os eius et carne. i. vita corpore: Uel corpus qz cōſtar ex carne et ossib⁹: p) Lūc videbis. i. videri facies: qz in faciē bñdicat tibi. i. ſupſcialiter: et p tempalib⁹ tñ diligat te / et timeat. Uel o) In faciem bñdicat tibi. i. manifeſte maledicet. r) Ecce in manu tua est. i. vſum potesta-tis tibi relaxo. Ja em̄ potestate dederat. s) Uerūtā q; am- eius ſeruq;. Quō dicit diabolus anima ſeruare/ qui tñ aias

querit ad p̄dendū: Ben. xiiij. d. Da mihi animas/ cetera tol-le tibi. R̄fisio: Seruare dicit/ cū temptādo ſupare p̄hibet. Dñs igit ſeruū ſuū cōſtodiēdo deſerit: et deſerēdo cōſtodiit: Alia p̄dit: alia p̄agit. Caro data eſt in manu imp̄i: ſed aia eſt in manu dei. Sap. iij. a. Iuſtorū aia in manu dei ſunt: et nō tangere illos tormē tū mortis. Uel aiam eius ſerua. i. ipſum nō itericias: Uel ſer ua a pctō. t) Egres ſus. i. ad fertendū re-laxatus. v) Elce-re pessimo. i. grauiſ ſimo / et quātitate et q; litate. Greg. Pēſada ſunt flagella quāta ſūt et q;lia: Sepe q;ntitate m̄la / h̄ q;litate leua. Sepe quātitate pauca/ h̄ q;litate graua. Ista Al. t vulnere

C

pega ſua cōtinuet: ſicut anthiochus. q. Dachab. i. t. Nota. xxx. c. Plaga inimici p̄cuſſi te. Qnq; vt corrigeat: ſic maria: Mūe. xij. c. Qnq; ne futura mala cōmittat. Job. v. c. Ecce ſanus factus eſt iam noli et. Qnq; ne ſupbiat: vt paulus. q. Corinth. xij. b. Me magnitudo et. Qnq; vt christ⁹ glorifi-cep: vt i cēco. Job. ix. a. Neq; h̄ peccauit et. Unū verius: Ut p̄bet aut purget/ aut puniat/ aut venereſ: Uel christi pateat glia/ p̄gna daf. Job p̄bat/ inclinat paulū/ ſeſe maniſteſtat. In cēco: purgat maria/ punit herodē: Acl. xij. d. t) Esta ſa-niē radebat. Hoc faciebat vt ex p̄pā deſpectiōe hūliorē ſe exhiberet. Ad litterā: testa fit ex luto/ et ſanies lutū eſt cor-poris. Esta ḡ ſaniē radebat. i. lutū luto tergebat: in quo ſe-nihil aliud qz lutū eſſe cognocebat: qui etiā digitū apponere cōtenebat. Naum. iij. c. Intra i lutū et calca ſubigēs tene la-terē. v) In ſterq;linio ſedebat: vt qz eēt ſbſtātia ſuē carnis p̄penderet: et ex ſeſore loci capet q ſeſtine corpus ad ſeſores redireſ: qd p̄mo ſuit ſperma putridū: poſt vas ſtercop: tandem eſca vermiū. Et vide ſufferentiā iob: et ecōuerso leuitatē ade. Primo turbatus fuit amissione poffiſiōis: Secundo interfe-ctione plis: Tertio grauifima p̄cuſſiōe corporis: et tñ in ſterq;linio ſedēs/ victor exiſtit. Adā h̄o illo turbatus fuit: optimis naturalibus ditatus: et tñ in padido dei poſitus/ victus fuit. Facilius ḡ euolat qz in cēlu de tugurio/ qz de palacio. Unde P̄. Elegi abiect⁹ eēt domo dei et. Greg. Esta ſaniē rade-bat/ vt ſemetiſpū i fragmēto ſiderās/ etiā ſe exteriōe vulne-ris ſumeret curā mētis. 3) Dirit aut illi et. Huc ſe-mis temptat nos hostis. Munc p verba: nūc p verbera. Uer-beribus em̄ probat patiētia: verbis ſapientia. Hucusq; igit diabolus patientiā iob pbauit. Primo rebus ſpoliauit: Se-cundo filijs orbauit: Tertio corpus ppriū vlcere pessimo vul-nerauit: Sed nec ſic ſugauit: ſed ſemper fortiorem intus in-uenit: Ideo ad artē antiquā redit: id ē ad vxori opprobriū: p quā primū hominē deiecit. Ipmam em̄ quaſi ſcalā qua ad cor viri ascenderet/ applicauit: ſed nō p̄ualuit. Job em̄ mulie-re ſibi ſubiectam attendit: et de laſiū p̄imi homis nouerat q mulier recte docere nesciebat. Mihil enim iniquius lingua ſtulte mulier. Eccl. vii. d. Inueni amariorē morte mulierē: que laqueus venatorū eſt / et ſagena cor eius: et vincula ſunt man⁹ illi: q placet deo/ effugiet illā. Prouer. vii. d. Vul-tos vulneratos deiecit: fortissimi quoq; interfecti ſunt ab ea: vt patet i ſalomōe. iij. Regū. xi. a. In dauid. q. Regū. xi. a. In ſamsone: Judic. xv. Ideo dicitur Michæl. vij. b. Ab ea q dormit in ſinu tuo/ cōſtodi clauſtra oris tui. Eccl. xxv. c. Omnis malicia/ nequicia mulier. Et. j. Mō ē caput nequi⁹ ſug caput colubri: et nō eſt ira ſup irā mulieris: Lōmorari cō

Libri

leone & draconie placebit magis q̄ h̄tare cū muliere nequā.
Et ista: Brevis oīs malicia sup maliciā mulieris: Ascēt̄ are
nos i pedib⁹ veteranis: sic mulier linguata hoc dico. Ad
huc tu p̄manes i simplicitate. Sile Job. q.d. Haſte/
ste vana facta ē sp̄es tua t̄c. In simplicitate. i. in stolidita/
te. b. Bñdic deo:
id ē maledic. q.d. trāſ/
cōuenior gredere: qd est sp̄ūlū/
ter maledicere. q. Et
morere. i. viues per
strāui: qz trāſgresso/
rib⁹ vita longior cōce/
dit. Eccl. vii. c. Just⁹
git i iusticia sua: et im/
pius multo r̄pe viuet
i sua malitia. Uel est
irrissio: qz si p̄seuera/
uerl i bñdictiōe tua/
mortis. Malach. iii.
d. Vanus ē qui seruit
deo. i. xxj. b. Quis ē
om̄ps vt seruiam⁹ ei:
i. Malach. i. b. Eam⁹
et disponam⁹ testame/
tū cū gentibus q̄ circa
nos sunt: qz ex quo re/
23. q. 8. c. a illi vxor sua: Adhuc tu p̄ma
enes in simplicitate tua: Be/
nedic deo / timore. Qui ait
ad illā: Quasi vna d̄ stultis
mulierib⁹ locuta es. Si bō/
na suscepim⁹ de manu dñi:
mala quare nō sustineamus:
s. In dīb⁹ his nō peccauit iob
labijs suis. Igif audientes
tres amici iob oīne malū qd
accidisset ei: venerūt singuli
de loco suo: eliphaz thema/
nites / baldath suites: et so/
pharnaamathites. Condire/
rant enim / vt pariter venien-

nos sunt; qd ex quo re/cessimus ab eis/ inuenierunt nos mala. **d** Quasi vna de stultis mulierib^z. Prudenter dicit: Qsi vna: ne crimen vni^z videre tristitie fundere i oes. Personam enim non sexu i ccepit. **e** Locuta. Eccl. xvij. b. Loquela multu iuratis/borripilatione statuet capit*i*. Ecotri*o* de bona muliere d*r* Eccl. xvij. c. Mulier resoluta et tacita: si est imputatio erudit*e* ait. **f** Si bona suscepimus. Or male mulier locuta sit: probat iob: qsi oia sunt a deo/bona et mala.i.flagella. Eccl. xj. b. Bona et mala vita et mors/paupertas et honestas / a deo sunt. Esa. xlvi. a. Ego dominus et non est alter deus/ formas lucem/ et creans tenebras/faciens pacem/ et creans malum. Sunt autem bona triplex/patricia bona: Sunt in type/naturalis bona: Cum tibi gratuita bona: Supra temp*o*/ gaudia eterna. Mala autem de quibus agit hic sunt flagella. Dicit ergo: Si bona suscepimus de manu domini et ceteri. q. d. utramque debemus. Bona suscepimus ex misericordia: mala ex iustitia. Et in hoc consolat seipsum iob: quia s. inter aduersa/dona dei memorat / ne oino deinceps: sic est ratio i pspersis humiliat re/cordatio aduersitat*i*. **g** Un. Eccl. xi. c. In die bonorum ne immemor sis malorum: et in die malorum ne immemor sis bonorum. Greg. In pspersis defacili ignorari: an pspersis an psoa diligari. Gene/ra: Mel muscae/lupi cadauera/pedem turba ista sequitur/mo ho/minem. **h** In omnibus his non peccauit. Greg. Duobus modis labiis peccam*z*: vel cum iusta dicim*z*: vel cum iusta facim*z*. **Un.** Esa. vi. b. Ne mihi quod tacui. Iob labiis non peccauit: quod nec contra deum ferient*e*/superba respodit: nec contra mulierem male suadent*e*/recta tacuit: Sed sciens quod deberet deo quod primo: patientiam exhibuit deo ferenti*e*: sapientiam coniugi/male suadenti. **b** Iggit audientes. Or diabolus iob a recto per ytorum mouere non valuit: temptat mouere per amicos/ quod ex copassione charitatis ad consolandum iob/venerum: Sed nescientes modum consolandi in vituperia prouperunt. Ordo enim consolationis est: vt dic Greg: vt cum volum*z* aliquem a miseroze suspendere/studeamus presumere/redere/erigere luctui concordare: alit non bene consolamur. Neque enim ferro ferrum coniungit: si non virtus exustione ignis liqueat. Et hoc homo fecerunt amici iob. Unde vestes sciderunt: caput puluere sparserunt: septem diebus et noctibus sedentes cum eo in terra siluerunt: postea tamquam in imprudenti*z* prouperunt. **i** Codixerat enim Glio. illi et inter se et erga pauperrimum/quantum fuerint charitatis ostendit: Sed bona eorum intentio/suborta indiscretione fusca*z*. In his docemur visitare miseros. Eccl. viii. d. Non desit plorabit*z* in consolatione: non te piceat visitare infirmum: Ex his in dilectione firmaberis: Sic isti fecerunt in principio. Tullius de amicitia: Amicitia rebus oibus deus anteponi. Nihil enim tam aptum: nihil tam conuenienter ad ressecudas et aduersas. Eccl. vi. b. **j** Unit*z*

Job

fidelis fortis prectio: qui aut inuenit illum inuenit felicem.
Amico fidelis non est compatio: et non est digna ponderatio au-
ri et argenti contra bonitatem fidei illius: Amicus fidelis medi-
camentum vitae et immortalitatis. ¶ Et consolarentur. Si ergo est
consolatio videre amicum in afflictione: si fides et

Ktes visitarent eum et consolari
Irenf. Cumque eleuassent percuti-
Mculos suos: non cognouer-
Nrunt eum: Et exclamantes prolo-
Orauerunt: scissisq; vestib; spati-
serunt puluerem super caput sui
in celum: Et sederunt cum eo in
terra septem diebus et septem ne-
ctibus: et nemo loquebatur eum
verbis: Videbat enim dolor
esse vehementer. ¶ **C.** III.
Rost hec apuit iob o-
Sp suum: et maledictus dicit
suo: et locutus est: Perez
dies in qua natum sum: et no-

xij.b. Non agnosceretur in bonis amicus. **Vnde Boet.** Ob hoc soluti diligenda est paupertas: quia videre qui tenere diligat facit. **Vnde versus:** Tlos inopes nostis quis amicus/ quis re sit hostis. **Prouerb. xix.a.** Quis adiutum amicos plurimos: a paupe autem et hi quos habuit separavit. **Vnde Eccl. vi.b.** Est amicus socius mense: et non permanet in die necessitatis. **n** **Exclamates.** Quare cum non cognoverunt eum: **Respondeo:** Pravus non nouerunt sed postea nouerunt eum. **o** **H**ec illis vestib[us] et cetera. **Ecce** q[ui] ad consolandum venerantur: q[ui] passo se conformant. **O**rdo enim consolationis est: ut cum volumus aliquem consolari: primo nos studeamus eius luctui conformare. **Roma. xii.d.** Flere cum fletibus. **Quia** vulneratum videtur vestes scindunt: q[ui] imputatur: capita puluere aspergit. **p** **S**epte diebus. Utrum continue nescit. **q** **E**t nemo loquebatur. **Job** non loquebatur: ideo nec ipi ne grauaret eum: et ut ei conformarentur: et sic melius consolarentur. **B**rigg. Emollii debet animus: ut afflito congruat: contritus heret: heterens trahat.

Ost hec aperunt **z.** In hoc **E**xpo. **C**a. **III.**
P capitulu suā specialiſ t' hūanā generalit̄ misiā deplo-
rat iob. Et qz amici qui ad consolandū venerat̄ ipm̄
desperare / et fractū p̄ amissione temporaliſ crededant: in pnc-
pio ostendit iob se non dolere hac de causa: quia nec p̄peri-
tatem dilexit. Et hoc est: **P**ost hec: id est post tot et tanta
flagella/ aperuit iob os suū: sicut dicunt sancti aperire
os suū: quando quasi aptis vasculis suas cogitationes deie-
gunt. In apertioē aut̄ oris innuī sermonis p̄funditas: sicut
Marth. v.a. Aperiens iesus os suum docebat eos/ dicens:
Beati **z.** **A**ct. x. e. Aperiens perrus os suū / dixit: In veri-
tate compi **z.** **M**aledicir̄ dici suo: Non libidine
vindictę/ s̄z celo iusticię. Sancti enī i ſblume rapiunt: et ideo lu-
mine omnī p̄cipiunt/ q̄ maledictionib⁹ exteroib⁹ maledi-
cere debent. Sed nūquid oculos fuit maledicere diei iam
pteritez? Relpōdeo: Non: qz non libidine vindictę hoc fecit
vt dictū est/ sed celo iusticię. Sed iterum querif: que iusticia
fuit maledicere diei/ non existenti: Sol. Illo exponit multis
modis. Primo sic: t **M**ereat dies: id est p̄spuritas te-
poralis: vel temporis temporalis mutabilitas: v **In q̄ na-**
sū. Om̄s enī nascimur filij irę: Eph. q.a. **M**ereat: oino
transeat/ et veniat eternitas: vel transeat de malo in bonū. Et
nota qd̄ dicit: natus sum/ nō dicit: cōditus sum: qz conditus
est homo in die iusticie: natus ḥo in die culpe. Adam enī cō-
ditus fuit/ non natus. Cain primus natus est/ non cōditus.
Et nox: id est hui⁹ temporis malicia pereat: id est oino
transeat/ vt non sit: vel de malo ad bonū transeat. Vel sic ut

ponat p̄tinēs p̄ cōtentō. i. tēp̄ p̄ p̄tōre: q̄ maledicis maledicione p̄gēcū punis: sicut h̄iere. xx. d. Maledicta dies in q̄ nat̄ sum. Gen. iiij. c. Maledicta terra in ope tuo. Act. viij. d. Pecunia tua tecū sit in p̄ditionē. ii. Regū. j. d. Mōtes gelboe nec ros. Et sic: Dies t̄ nox. i. peccatū: q̄d dies dicit̄ cū delectatio suadet:

Mox: q̄r errore inuolutus intellectū t̄ amaritudine affectū. **Pereat:** id ē delectatio peccati deleat. Itē exposuit hoc de diabolo: q̄ dies ē dū trāfigurata in angelū lucis. ij. Corl. xi. c. **Mox:** p̄ p̄ria malitia exēcat. Vel dies dicit̄ fīm q̄ allicit ad peccatū: mox dū punit p̄ peccato. Sz quō maledicit iob

in qua dictū est: cōceptus est bō. Dies illa vērat in tenebras: Non requirat eū deus desup: et nō illustref lumine: et nō sit in recordatiōe. Obscurēt eū tenebre: et vībris mortis: occupet eum caligo: et inuoluat amaritudine. Noctē illam tenebrosus turbo possideat: nō cōputet in diebus anni: nec numerus diabolo: cum dicatur

Gen. iii. d. Cū maledicis impi diabolū: maledicit māz suā: Rūdeo: Maledicere diabolū: multis modis dicit. Uno mō maledicere diabolū: ē ei malū. i. peccatū attribuere: sicut euā dixit: Serpēs decepit me. Itē maledicere diabolū: ē ei malū optare: Utroq̄ mō q̄ maledicet diabolo: maledicit animā suā. i. peccat. Itē maledicere diabolū: est ipm tanq̄ malū abhorere. Itē maledicere diabolū: ē el virtū si naturā odire. Et hoc modo maledicit iob.

Demon/dies p̄ naturā: nox p̄ culpam.

Pereat { Utabilitas temporis.
dies { Prosperitas mūdana.

Hanc ultimā p̄sequamur expositionē: in qua dies p̄ peccato accipit: q̄r huic magis cōgruit cōtinēta Glosaz. Pereat ḡ dies. i. peccatū: vel peccati delectatio: in q̄ nat̄ sum: et nox in qua cōceptū sū. i. error: t̄ amaritudo peccati peat. Qualis aut pire possit: ostēdit. a. Dies illa: id est peccati delectatio: b. Merta tenebras: i. in luctū penitētię. De his tenebris Esa. i. b. Indiā celos tenebris: t̄ ponā saccū opimentū eoz. Postea subdit fructū penitētię: dices: c. Mō requirat eū. q. d. sic vētas in tenebras illa dies: vt nō requirat eū ad puniendū dñs. i. sic puniam⁹ nos p̄ luctū penitētię: vt non puniamur i. futuro: igne gehēnē. d. Mō sit i. recordatiōe: ad delectādū: Ul i. recordatiōe: corā deo: ad puniēdū. Ezech. xvii. e. Omniū iniquitatū ei nō recordabor. Si enī hic recordamur p̄tō: nō p̄ in iudicio penitētię: dñs nō recordabit ad puniendū in extremo examine. i. Corinth. xi. g. Si nosmet ipos dñjudicarem⁹. Et nō enī surget duplex tribulatio: Māz. i. c. d. Illōn illustrēt lumine: i. in iudicio nō appareat: q̄ libri cōscientiarū erūt aperti: Daniel. viij. c. q. d. sic obliuioni tradat: vt nō videat: q̄ dñs scrutabilis hierlm̄ in lucernis: Soph. j. c. Sed q̄ nullū peccatū impunitū est: q̄r aut deus punit: aut bō: subdit: e. Obscurēt eū tenebre: i. luctus penitētię tegat peccatū. Ps. Beati quorū tecta sunt peccata. Sed q̄r no valer penitētię: nisi fiat in charitate: subdit: f. Et vībra mortis occupet eū. i. charitas. Fortis enī vt mōs dilectio: Esa. viij. b. Ul sic: Umbra morti. i. obliuio: q̄r delet memorā: vt mōs vitā. Ul vībra morti. i. fusio penitētię: sive erubescētię: confessiōi: q̄ ē cōfusio adducēt gloriam: Ecci. iiij. c. g. Et inuoluat amaritudo: penitētię. i. ex omī pte voluat. Greg. Si delectatio peccati ita puniēda est: q̄ districte consensus serēdus est: h. Noctē: id est peccati culpā. i. Tenebro⁹ turbo: i. animi mero. k. Posseidat: id ē ita dñet: vt i. puluerē redigat p̄ cōtritionē penitētię: sic moyses caput vituli: Ero. xxxij. e. Vel sic: Noctē illam: id est peccati delectationē: que dī nox: q̄r exēcat et obnubilat aīz: t̄ ad etiā tenebras ducit. Tenebro⁹ turbo: id est impetuosa penitētię sive fortis et aspera: Possideat: id ē cōterat. Ps. Beatus q̄ tenebit et allidet paruulos suos ad petrā. l. Non computetur: q̄r delectatio ducere

possit ad dies eternitatis t̄ mēses. Vel sic: Mox illa: id est peccati delectatio: Mō cōputet: id est inter virtutes t̄ opa virtutū nō inueniat in die iudicii. q. d. sic inuoluat amaritudo: t̄ tērā turbine: vt i. iudicio nō videat. Ut aut̄ non numeret tūc: puniam⁹ mō: nec defendam⁹. Et hē q̄d sequit̄: in

Sit nox illa solita

i. sine defensione.

Defendere enī pecca-

tū: est peccatū pecca-

to sociare. Eccl. v. b.

De pp̄tato pecca-

to nō esse sine metu:

neḡ adiicias pecca-

tū: defendē do vel excusando. Sz

qr duplex ē excusatio:

Una: in auctorē refle-

xio: vt adā: Alia inten-

tionis bone simula-

tio: Sequit̄: nō flec-

laude digna: Qd̄

est: cuz peccatū p̄ bonam intentionē excusat. Vel solitaria:

id est non habeat sociā: noctē gehēnē. o. Maledicat ei

rc̄. Dictū est q̄ noctē. i. delectationē peccati debem⁹ puni-

re: Sed q̄r hoc nō est cuiuslibet in quoq̄ statu: Ideo ostē

dit quales oportet esse q̄r hoc possunt. Oportet enī vt cōtem-

nant omnē delectationē humānā: t̄ p̄speritatē mundanā. Et

b̄ est: Maledicat ei. i. nocti: p̄nīcēdo p̄ penitētię: p̄ Qui

maledicūt diei: id est p̄speritati mūdanā. Qui autē sint

isti q̄ maledicūt. i. p̄tēmūt noctē. i. delectationē: t̄ dī. i. p̄s-

peritatē mūdanā: subdit: q̄ Qui pati lunt suscitare

leuiathā: q̄ dormit i. peccatorib⁹. Infra. xl. c. Sub vībra

dormit rc̄. Sed q̄r vīctis peccatis mortalibus: ad seruandā

humilitatē semp̄ remanet aliqd q̄d vīnci non potest. i. somes

et venialia: subdit: r. Obtenebren̄ stelle. i. iusti splen-

dentes virtutib⁹: s. Caligine noctis. i. culpe vītalis. Ul

Obtenebren̄ cali. no. nō i. veritate: sed sua reputatiōe.

Si enī dixerim⁹ q̄ p̄tīm nō habem⁹ rc̄. i. Job. j. d. In bēm

maxie cōseruat hūilitas. Deut. viij. d. Dñs cōsumet natiōes

bas in cōspectu tuo paulatim atq̄ p̄ p̄tes: nō poteris expel-

lere p̄ter ne forte mītēp̄lēnē cōtra te bestie terre. Sz ne q̄s

tātū se hūiliat i. his q̄r despet: subdit: t. Expectet lucē. q. d.

ita sit hūillis q̄ longanimis: vt. i. p̄sente mercedē nō querat:

sed futurā expectet. i. h̄reditatē. H̄ creditas enī ad quā festi-

nat i. p̄ncipio: i. nouissimo bñdictiōe carebit: Proverb. xx. c.

Esa. xxx. d. Beati omnes qui expectant enī. v. Et nō vi-

deat. q. d. nec in aliq̄ se cōprehēdisse putet. Phil. iiij. c. Mō

q̄ iā accepērī: aut iā p̄fect⁹ sim. Luc. xvij. c. Cū oia bñ se-

ceritis rc̄. Ecci. xvij. a. Cū cōsumauerit hō: tūc i. cipit: et cū

querit: opab̄it. Et b̄ ē q̄d sequit̄: r. Nec ortū surgētis

aurore. q. d. nō putet se p̄prehēdisse etiā uitū boni: Qd̄ bñ

aurore cōpāt: lur t̄ tenebre mixte sunt. Proverb. liij. c. Ju-

storū semita q̄si lux splendens p̄cedit: t̄ crescit vīz̄ ad p̄fectū

diē. y. Quia nō clausit. Quare imp̄catus fuerit pecca-

to: docet. Prima causa est: p̄ter malū q̄d intulit: q̄r cōci-

piscētię excitauit. Et b̄ est: q̄r nō clausit: imo apuit oculos cō-

cōpiscētię: q̄ est est māt omniū. De quib⁹ dicit Gen. iiij. b. Et

apti sunt oculi amboz. 3. Ostia ventris. i. desideria car-

nalis cōcupiscētię. De q̄b⁹ Matth. vi. a. Cū oraueris: intra

cubiculū: t̄ clauso ostio rc̄. Esa. xxvj. d. Intra cubicula tua:

t̄ claude ostia sup̄ te. i. intra secreta mētis: t̄ coerce illūcita de-

sideria. a. Nec abstulit: sed intulit: b. Adala p̄gnali-

tati. Prop̄t̄ hēc duo māla q̄ sequit̄ p̄tīm: d. Proverb. xiiij.

d. Miseros facit p̄plos p̄tīm. Quare non in vulua.

Vides q̄ se abortiuū iterisse exoptet iob: Sz nō ē sic: vt dīc

Greg. q̄r nō ad litterā accipit hoc: Sz spūalit. Quattuor enī

modis p̄tīm cōmittit. i. suggestiōe: delectatiōe/ope: defēsiōe.

His icrib⁹ fract⁹ fuit adā: Serpēs suasit: caro delectata est:

adā p̄fēsit: req̄sit⁹ a dño p̄ audiētię excusauit. Et b̄ id ē nob̄

agit: q̄d p̄q̄r iob: dices: Quare nō i. vulua mortu⁹ sū:

Libri

Id est quare cōcēpi pīmū peccatū ad suggestionē diaboli. q.d.
vtinā me moritū in suggestione pīdissim: Per h̄ em̄ elidit
suggestio. Eccl. ix. d. Cōmunionē mortis scito: qm̄ in medio
laqueor ingredieris. Et qr suggestionē secura est delectatio/
addit: a Quare egressus ex vtero. i. qre delectatus sū:
q.d. qre non pīdi me
moritū in delectati/
one vt sic euitare ē:
Itē qr cōsen⁹ secur⁹
ē delectationē addit:
b Cur exceptus
genib⁹. i. quare geni/
bus suppositis cōsen/
sum adhibui: Itēz qr
cōsensum sequit excu/
satio addit: c Cur
lactatus vberib⁹:
id est blandis excusa/
tiōib⁹. qsi lacte nutrit
tus in peccato. Proverb. i. b. Fili si te lactauerit peccatores
tē. Hic est ordo i pctō. Al' aliter: Quatuor: modis peccam⁹
in ope. Primo latēter. Secundo publice. Tertio cōsuetudine.
Quarto subga excusatōe: Quę trib⁹ modis fit: Ul' spe diuīg
misericordi⁹ numia: vel despatōe: vel adulatiōe. Dicit ergo
Iob i persona cōmuni⁹ ade: Quare nō i vulu⁹ tē. i. latēter
peccavi. Quare egressus sū ex vtero. i. qre publice non
erubui peccare. Cur except⁹ genib⁹. Puer gēib⁹ souet vt
crecat: Sic q nō est cōfusus de apto peccato/praua cōsuetu/
dine cōfirmat vt peccatis peccata addat. Et hoc ē: Cur ex/
cept⁹ genib⁹. i. prauis vībus educat⁹. Cur lactat⁹ vbe/
ribus. i. falla spe venie/ vel despatōe/ vel adulatiōe nutrit⁹
sum. ne. s. resilīr a peccato. Tres priores modi: opus latēns/
op⁹ apparēs/cōsuetudo/ fin ordinē sū facili⁹ corrigunt: qr⁹
difficil⁹. Unū et dīs tres mortuos suscitauit. Unū in domo. i.
eū q adhuc latet in peccato: Matth. ix. c. Aliū extra. i. eū cui⁹
iniquitas publicat: Luel. viij. b. Tertiū sepultū aggere. i. mo/
le pīsuetudinis grauatū: Joh. xi. e. Quartū mortuū agnouit/
sed nō suscitauit: Imo ait: Dimitte mortuos sepelire mortuos
suos: Matth. viij. c. Qd fit cū peccatores peccatorē fauori/
bus pīmunt/ vel lacte erroris ebrū decipiunt. Et hoc est: Be/
atus vir q nō abiit in cōsilio impioꝝ tē. d Hūc em̄ dor/
miēs. Hic ostēdit qre vltimo dicta desiderauerit: docēs que
bona abstulit peccatū. Primi⁹ quod abstulit: est quies mētis.
In peccato em̄ tumult⁹. c. Esa. lvij. d. Impiq̄i⁹ qsi mare seruēs
qd quiescere nō pōt: et redundat fluct⁹ eius in coculationē tē.
Osee. viij. b. Qd adulteratē qsi cliban⁹ succēsus a coquēte
tē. Thren. i. c. Peccatū peccauit hierlin/ ppterā instabilis
facta est. Itē hoc silentiū ē ordinatio hominis interioris supra
exteriorē: S̄ peccatū p̄trariū fecit: qr exterior suppositus est
interiori. Unde Roma. viij. d. Infelix ego hō: qd me libera/
bit de corpe mortis hū⁹. Secundum malū qd facit: est separatio
angelor⁹. i. ab eorū confortio/ et a bonis spīzialibus. Sicut enī
virtus coniungit deo et angelis: sic peccatū separat. Eccl. xxij. c.
Ditt̄ lapsidē in volatilia deīciet ea: sic et qui cōvictias ami/
co/dissoluit amicitiā. Et hoc est: Hūc si nō peccassem sc̄: et
deo obedisse: dormiēs. i. qd sc̄: e Silere: a strepitu mū/
di/carnis/ et diaboli. Et somno meo requiescerē. i. de/
lectarer in bonis eternis: g Cur regib⁹. i. cu⁹ angelis: q sub/
dita bene regūt. Eccl. xvij. b. In vnaquāq̄ gentē pīposuit re/
ctores. h Et cōsulib⁹ terre. i. angelis: qui cōsules dicūt:
qr nobis voluntatē dei nūciando cōsulūt. Vl̄ reges et cōsu/
les dicit sanctos pīdicatores: qui et se bene regūt/ et alijs bene
cōsulūt: cū quib⁹ si nō peccasset adā/requiescerem⁹: sine mo/
te trāseentes illuc: vbi sancti modo pueniūt morte iterposta.
i Qui edificat sibi solitudines. i. a corde suo terrena
desideria expellit: et scīplos a tumultu mūdi/quātū possunt/
elōgant: vt soli sint et idonei loqui cū deo. Osee. ij. c. Adducā
eā in solitudinē/ et loquar ad cor: et. Thren. iiij. d. Sedebit so/
litari⁹ et racebit: qr leuauit se supra se. Hęc solitudines sūt illud
desertū in q dimissis. xcit. ouib⁹. pastoꝝ venit arere vñā ouē

Job

q̄ p̄ierat: Luc. xv.a. Ille as edificat: vt sibi et subdit̄ cōsulant̄.
Aut cū principib⁹. Principes dicit angelos dñi assi-
stentes. De qb⁹ Daniel. vii.c. Vilia militū r̄t. Qui q̄r semp
assistit: dicunt̄ possidere aurū sapientie: et argenti laudis con-
tinuit. Ubi Apol. liii.c. Requie nō habebat: dicet̄: Sac-
rum: et replēt domos suas
argento: aut̄ sicut abortiuū
absconditū nō subsisterē: vel
qui cōcepti nō viderūt lucē.
Ibi impij cēssauerunt a tu-
multu: et ibi rēqueuerunt fessi
roboore: et quondam vinci-
pārit sine molestia. Non au-
dierūt vocē exactoris. Pār-
cōfia: et verbis tuis facito statherā.
suis. i. sc̄ias: De quib⁹ Sap. vii.c. Intrās in domū meā
cōquiescā cū illa: Nō em̄ habet amaritudinē cōuersatio illi⁹/
nec tediū pūic⁹ illi⁹/ sed leticiā et gaudiū. m. Argento. l.
diuino eloquio q̄ alios erudiant. n. Aut sicut abortiuū
absconditū nō subsisterē. q. d. si tuussem mori⁹ in vulua:
id est i suggestiōe ante delectationē et cōsenſu⁹ et p̄uetudinē:
nūc silere cū regib⁹: vel certe mō non subsisterē: sī abortiuū
absconditū/ qđ sit pfecte moritū: nō essem i bac seminata:
q̄ ē q̄si vapor ad modicū parēs: Iaco. liiij.d. Et hoc quo ad
nīm. l. hui⁹ vitę exteri⁹: Nec i tenebris ignorati⁹: Ubi seq̄:
o. Cel q̄ cōcepti nō viderūt lucē. q. d. mō non essem
in tenebris. Et hoc q̄ ad nostrū interi⁹. Et sic duplē immut
defectū i q̄ sum⁹. Cel sic: Sicut abortiuū. i. sic electi q̄ an
legē nati sūt. Abortiuū em̄ d̄z qđ ante plenū tēpus orat̄: Et
tēp⁹ an̄ legē q̄si quidā vter⁹ fuit eis. Absconditū. Ido dīc:
q̄ pauci sunt de quib⁹ certū qđ habeamus: q̄ cop̄ in memoriā
scripto nō est cōmēdata: Et ideo dicunt̄ nō subsisterē. Cel q̄
cōcepti nō viderūt lucē. i. q̄ post legē acceptā nā sunt
mūdo: et auctori suo cōcepti p̄ legē: s̄i viderūt lucē: q̄ vīc̄ ad
aduētū christi quē tā firmiter crediderūt: nō quenerūt. Luce
x. d. Dico vobis: multi reges et pp̄b̄ voluerūt videre q̄ vos
videtis: et nō viderūt. Sed lic̄ aduentū dñi corporalē nō vide-
rūt: crediderūt tñ: et sp̄e in illo habuerūt. Job. vii.g. Briā
pater vester exultauit vt videret dñē mēū: vidi et cauſus est.
Et h̄ est: p̄ Igli. i.i. in spe aduētū illi⁹. q̄ Impij pus et
Cessauerūt. i. laboriosa desideria bul⁹ seculi fugerūt: et nu-
multū virtuō abiecserūt. s. Et ibi. i.i. in spe aduētū illi⁹: et
Requieuerūt fessi roboore. i. deficiētes a fortitudine mā-
di et carnis. De q̄ Esa. v.f. Ue qui porētes estis ad bibendū
vinū: et viri fortes ad miscendā ebrietatē. Esa. xl. g. Qui spe-
rant in dñō: mutabūt fortitudinē: assumēt pennas sic aquilę
currēt et nō laborabūt: ambulabūt et nō deficiēt. Dali fortes
sunt roboore mūdi et nō deficiūt: s̄i boni deficiūt. Ubi Greg.
Uirtute mētis crescēt: fortitudo carnis torpescit. Ubi Iacob
quia angelū tenuit: mox uno pede claudicauit. Gen. xxix.f.
Hi dicit: Cōcupiscit et deficit aia mea i atria dñi. Et lic̄ illi
in spe aduēt⁹ dñi requeuerint: in i molestijs carnis multa fue-
rūt. Ubi sequit̄: v. Et quodā vinci: vicia corporalis
necessitat̄: vt sūt fames/ litis et c. De quib⁹ Phil. i.d. Desi-
deriū habēs dissolui et eē cū christo. x. Pariter sine mo-
lestia: requeuerūt in p̄dicta spe: tandem q̄elctes plent⁹ in gla-
Esa. xxv.c. Ausseret de omnē lachrymā ab omni facie. Idem
Apol. vii.d. et. xxi.a. y. Nō exaudierūt: quodā vinci
sc̄/ lic̄ audierint z. Elocē exactoris. i. diaboli q̄ boni in
padiso nummū deceptiōis cōtulit: et cū vīris exigit quoti-
die a nobis: cui⁹ vot fuit suggestio. Hāc vocē audit: q̄ tēpa-
tionē sentit: exaudit q̄ ei cōsentit. a. Mari⁹ et magnus.
Repetit de eterna pace siue q̄etē: q̄z dixerat/ pariter sine mo-
lestia: ne crederet q̄s eq̄les oēs fore i p̄mū quāitate: q̄ nō ē
verū. In domo em̄ pat̄s mei māsiōes m̄rē sūt: Job. xliiij.a.

Digitized by srujanika@gmail.com

domini/ qñc venire ad manifestationes dñi: qñc ad maiorem coronā: qñc ad initium pñgē eternę. Eliphaç igis pñmus in verba prumpens duo cōcperat i verbis lob ipsum. s. minus patientē esse: cū diei suo maledixit: r ipm dicere se passus s.3.d. nō ob merita: ibi: Mōne dissimulaui: Ideo qz plen' fmōib' / r coartatus spū yteri

Al. tñmultos docum pluris
Prò enumeras multa bona eius / ut postea
liberius accuseret: et illa
patet. **Dic q̄ eliphaç**
a. **Si ceperim** "t̄c
Leniter incipit / ut du
rius feriat ad modum
1105.54. scorpions. P. S. Mon
liti sunt sermones ei-

105.54. scorpionis. Ps. V.
lii sunt sermones e-
sup oleum: et ipsi su-
acula. Proverb. v.
B Fauus distillas lab-
meretricis: et nitidi
oleo guttur ei: M.

B iacula. Proverb. v.a. q̄ tenuit tua / et pectus viaz tu
Fauis distillas labia r arū: Recordare obsecro te:
meretricis: et nitidius
oleo guttur ei: Mo
uissima autē ill⁹ amara q̄si absinthiū / et lingua eius acuta q̄si
gladius biceps. Hiero. Qui nescit tacere nescit loqui. Greg⁹
Tria sūt genera hominū ad loquēdū pni vel cauti: Alij cor-
de prava cōcipiunt: nec silentij grauitate refrenant: in sensu le-
ues/in locutione p̄cipites. De quibus Proverb. xvii.c. Qui
dimittit aquā caput est iurgioꝝ. Aqua dimittit: cū lingua re-
frenaꝝ: vnde discordia ppinaꝝ. Alij sunt q̄ mala quidē corde
cōcipiunt: s̄ silentij vigore restringunt: facientes illō Eccl. xix.b.
Audisti verbū aduerlus. p̄mū tuū: cōmoriat in te fides/qm̄
nō te dirūpet. Alij sūt qui nec corde concipiunt: nec ore mala
p̄ferūt. In p̄mo genere eliphaꝝ se esse testat/dicēs: b Sed
cōceptū sermonē ū. Sed ne iniqui publice mali appare-
ant: aliqui de iustis bona loquuntur: tamē iā alijs cognita. Unde
eliphaꝝ bona iob primo memorat/dicēs: Ecce docuisti
ū. Et cōmedat iob in q̄ttuoꝝ bonis: quē postea sup defectu
q̄druplici arguit: vbi dicit: Abi ē timor tu⁹ ū. Cōceptū
ser. Infra. xxix.d. Tēter me⁹ q̄si multū absq̄ spiraculo/qd
lagūculas dīrumpit. Et p̄ hoc eliphaꝝ stultus ostendit: iuxta
illud Proverb. xxix.b. Totū spiritū suū pfert stultus/sapiēs
differt et reseruat in posterū. c Quis tenere possit: q.d.
null⁹: fīm qd ipē sētit. d Docuisti plurimos. q.d. q̄ alios
doces/te ipsum nō doces: Roma. q.c. Matth. xxvii.e. Alios
saluos fecit/ se ipsum nō potest saluū facere. e Et manus
ū. Iux illō Esa. xxxv.b. Cōsortate man⁹ dissolutas/ et genua
debilia roborate. f Lassas: i bono deficiētes. g Macil-
lātes. i. titubātes/ leu dubios/ g Cōfirmauerūt. i. i bonā
p̄t traxerūt: vt posset dicere cū Esa. l.b. Dñs dedit mihi lin-
guā eruditā: vt sciam sustentare eū qui lassus est/ vbo. Verba
en̄ sapientiū q̄si stimuli/ et q̄si clavi i altū defixi: Ecce vlti.d.
h Senuaꝝ: vbi p̄us apparet timor. i Cōsortasti: Ulro
borasti. k Hunc autem veniri: q̄ non est in te qd doces.
l Plaga. i. tribulatio. m Defecisti: n̄ te ipsum roborasti.
n Elbi ē timor tu⁹: quē fingebas te hie. Timor: quo nihil
negligit: Ecce. vii.c. Quo a via mala dedicas: Proverb. xv.d.
Qui est initiu sapientiē: Eccl. i.b. quo alios docuisti. o For-
titudo tua: ad aggrediendū difficilia bona/qua man⁹ lassas
roborasti. p Daniela tua: Quia aduersa eq̄nūm susti-
nenſ: p̄ quā vel in qua aīe possident: Luc. xxi.d. q P̄f-
fectio viarū tuarū: que ē humilitas. Sola en̄ humilitas
p̄fecta via est veniendi ad christū. Luc. xlii.c. Qui se hūiliat
exaltabit. r Recordare obsecro. Duo cōcepit eliphaꝝ
contra iob. Primi q̄ erat impatiēs: q̄ maledicebat dei suo.
Secundū q̄ male dixerat se nō ob merita sua passus: quia dñs
innocētes nō punit. Et hoc ē: Recordare ū. Eliphaꝝ igif
hic intēdit pbare q̄ iob ex merito suo passus est: Et hoc exna-
tura p̄gn̄: q̄ p̄gna ē stipendiū peccati: Roma. vi.d. Ubi ē g
p̄gna/ ibi peccatū. Sed non valet argumentum: qz de⁹ multis

Job

s d'causis flagellat: vt dictu' ē sup'. s Quis emynq;. q.d.
null'. S3 cōtra: Esa.lviij.a. Perit iustus: t nemo est q; recov-
giter in corde suo. Dic̄heq;. vij.a. Perit iustus de terra: t re-
ctus in hominib; nō est.). L̄orinth.iiij.c. Lanq; purgamenta
hui' mūdi facti sum' / oīum peripsumma. Ecōttrario mēl'.

qui eī mynq̄ īnocēs pērijt:
aut qñ rēcti deleū sunt: Qui
poti⁹ vidi eos q̄ ḥq̄gant inq-
tate⁹ / r̄ fēminat dolores / r̄ mē-
cunt eos / flānte deo perisse: / r̄
spiritu ire eius esse consum-
ptos. Rūgil⁹ leonis / et vox
leq̄ne / et dēntes catulor⁹ leo-
num / cōntriti sūt. Tigris pe-
rijt / eo q̄ non haberet p̄e-
dam: / r̄ catuli leonū dissipā-
ti sunt. Pōdōro ad me dictū
est verbum absconditum:

lob peccasse. **3** **Qui opant iniqtatē: De qbº Hanc.**
vij.d. Discedite a me omes qui opamini iniqtatē. a **Se-**
munant dolores: id est peccata; vnde oritur dolor quem
merunt. Unde sequit: b **Et metunt eos: Juxta illud:**
Lacū aperuit rē. Et alibi: In operib⁹ manus suar⁹ copie, p. 7
bensus est peccator. Proverb. xviij. b. Qui seminat iniquita- p. 9
tem / metet mala. Ideo hortat: Eccl. viij. a. Fili⁹ nō semines
mala in sulcis iniusticie / et nō metes ea in septuplū. Quid aut⁹
**seminādū sit docet Osee. x. d. Seminate vobis i⁹ virtute iusti-
ciā / et metite i⁹ ore misericordię. Hui⁹ dīc: qr q̄ semiat hō/bēt me-
ter: Gal. vij. b. O pāc iniqtatē / q̄ sibi peccat: semiat dolores**
qui alios corrūpit: metit eos / q̄ punif. **¶ Flāte deo. bō**
q̄ flat / p̄mo aerē ab extra int⁹ trahit: et postea ab int⁹ extra mit-
tit: Sic de⁹ p̄ file in retributiōe maloz flare dicit: qr a malis
**nřis q̄si exteri⁹ iudiciū int⁹ in mēte disponit: et ab interno cō-
ceptū / extra dānationē facit. **¶** Ilflare dī de⁹. I. irasci p̄ simile:**
qr nos cū irascimur / flatu furoris inflāmamur. Et ita flare dī
deus / cum vindictas faciens / iratus nobis videtur. Esa. xi. a.
Percutiet frā virga oris sui: et spū labiōs suop̄ iterficiet in-
piū. **¶ Rūgit⁹ leonis. **Hic arguit eliphāc ap̄e lob: et a**
ppria vita cōpans eū leoni: innuit eum opp̄ssorē subditop.
Leo enī rugiēs / p̄nceps impl⁹: Proverb. xviij. c. Exorē lob
zpat lege⁹: filios ei⁹ / catulis leonū. **¶ Enī videat ei ip̄rogare illō**
Ezech. xix. a. Quare mak tua leyna inter leones cubauit: In
medio leūculoꝝ enutritiuit catulos suos: et eduxit vniū dī leu-
culis suis / et leo fact⁹ ē / et didicit cape p̄dā / hoīelq̄ comedere.
Dicit ḡ: Rūgit⁹ leonis. i. seueritas / et rōz tu⁹ o. lob. **¶ Et**
vox leenę. i. loq̄citas / crudelitas vrois tuę. Eccl. xviij. c.
Comorari leōi / et draconī magi placebit q̄ bitare cū muliere
nequā. **¶ Hētes catulop. i. edaces filij tui: qr cōiuī-**
tes mortui sūt / vocat catulos leonis. **¶ Cōtriti sunt. q. d.**
iure dānatī sīt. S̄z vt occulta habeat maliciā lob / ostēdit eli-
phāc subdit: b **¶ Ligris. i. varietas tuę simulatiōis. Ligris**
enī ex varietate pellis pulchra est / s̄z rapat: cui iure hypocri-
ta cōpāt: q̄ rec⁹ exteri⁹ videri appetit: s̄z int⁹ vitris se ocale-
subiicit. Per qđ aut⁹ fract⁹ fuerit lob / oñdit dīcēs: **¶ Eo q̄**
nō rē. q. d. ppter amissionē tpaliū. Et sic inuit ipm nō fuisse
iustū / q̄ dolet de himōi: qr iustū nō cōtristabit qcqd et accide-
rit: Proverb. xiiij. c. S̄z. lxx. p̄ tigri ponunt myrmicaleō / qd la-
tine dī formicar leo: vel formica / et leo. Et enī aial parui / qd la-
latet i⁹ puluere insidiās formicar / et fugiēs aues / et aialia maio-
ra / q̄ timer. Per h̄ḡ eliphāc notat lob fuisse 3 magnates timb-
dū: et s̄z subditos ferocē: et ideo iuste pisse. Sed posset grī / q̄
liter h̄ scuerit: ideo oñdit q̄liter ei hoc cognitū sit: Et hoc est:
k **¶ Porro rē. ad me. s. trāscēdētē alios p̄ sapias. **¶** Ab-**
scoditū: alijs ignotū. Et dī vbiſ dei absconditū: sic ipē de-
dīcēt absconditū: Esa. xlv. c. S̄z modū / q̄ dictū ē et ap̄it dīcēs:**

a Et q̄si furtive, i. tenuiter & latenter: **b** Suscepit auris mea, i. cordis intelligentia: **c** Venas susurrij ei⁹ i. modos quib⁹ inspiratio ad nostrā intelligentiā venit. Venē em̄ sūt modi quib⁹ ad nos vēit de⁹. Qnq̄ em̄ vēit timore: Qnq̄ amore: Aliqñ p̄stria: q̄s nlla sint ostēdit: vt ad ḡtia desideria erigat. Qnq̄ et p̄us

D

eterna indicat: vt post tpalia vilescat. Aliqñ mala nr̄a agit nobis: vt aliorū malis cōdoleamus. Aliqñ aliena mala nob̄ oſſidit: vt corrigamur. Cū hos modos cogscim⁹ / venas susurrij audiim⁹: S̄z q̄ imperfecte cogscim⁹: b dīc. q. d. furtive. Alvene susurrij sūt creaturæ dei: q̄ ab ipso q̄si a fonte riuiuli emanat. Un̄ Greg⁹. Cū nos studiose diuinitatē noticiā ex creaturaz cōſideratiōe colligim⁹: q̄ si venas susurrij ei⁹ ad

b ēt q̄si furtive suscepit auris mea vēnas susurrij eius: In d horrore visiōis nocturne q̄n̄ f̄sollet sopor occupare hōies: g Pauor tenuit me & tremor: & oīa ossa mea p̄terrata sūt. Et cūm sp̄us me p̄fite transiret: in hōruerūt pili carnis meq̄: g Stetit quidā cui⁹ nō agnoscebā vultū: imāgo corā ocuſis meis: & vocē q̄si aure lenis audiui: Nūquid hō dei cōpatiōe iustificabit: aut factore suo purior erit vir: Ec-

Judic. 13. d.

E. creator. ses
Iacob⁹ de p̄ſor.
L. metro. 9.

Ps. 142. Iustificab̄: q. d. non. Ps. In cōspectu tuo nō iustificabit oīs

vīens. Infra. xxv. b. Nūquid iustificabit hō cōpatus deo: q. d. non. **x** Ecce. Qd̄ iob sit instabilis / p̄bat hic eliphac p̄ locū a minori / contra hoc qd̄ ip̄e dixerat: Mōne quieuit: q̄ s. 5. 8. Qui seruūt. i. angelis. **z** Hō sūt stabiles. i. sine mutabilitate. Natura em̄ sua sunt defectibiles: sed ex ḡtia stabiles.

Et p̄b probat illō qd̄

sequit: **a** Et in angelis suis apostatissz b Rep̄pit pravitate / supbie. Esaie. De pe. dis. 2. c. xiiij. c. Quō cecidisti si em̄. an finē lucifer q̄ mane orebaris: **c** Quāto magis bi

gis bi q̄ hitant domos luteas: q̄ tērenū habēt fūdamētū / cōſūment velut a tinea: dē mane

v̄sc̄ ad vesperā succidēt: ēt b q̄ null⁹ intelligit i. eternū pibūt. Qui aut̄ reliq̄ fuerit: au-

serēt ex eis: Mōrient: & nō iſapiētia. **Ca. V.****v** Oca ḡ si eq̄ tibi r̄ndeat:**A** Et ad aliquē sanctoz cōp̄uerte. **T**ūliz stultū infic̄ ira-

bus dī Apoc. viij. d. Ue ve ve habitatib⁹ in tra.

Terrenū. i. fragile.**e** Cōlumen̄ velut a tinea. i. a peccato: qd̄ ex carne nascit / sicut de veste tinea. Eccl. xlj. c. De ve-

stimentis pcedit tinea: et a muliere iniquitas viri. Temp⁹ seu

spaciū cōsumptiōis ostēdit. **f** De mane v̄sc̄ ad vespe-

rā. i. ab initio v̄te v̄sc̄ ad finē. Eccl. xl. b. Si nati fueritis in

maledictiōe nascem̄: et si mortui fueritis in maledictiōe erit

ps̄ via. Uel de mane p̄spitatis v̄sc̄ ad vesperā aduersitatis.

Eccl. xxix. d. Imp̄s & peccatorib⁹ oīa in mala cōuerten̄.

g Et q̄ null⁹. Hic ostēdit qd̄ sit causa horū oīm: sc̄ error & ignoratiā. Esa. v. d. Propterea captiu⁹ duc⁹ ē p̄p̄ls me⁹:q̄ nō habuit scientiā. Osee. iiiij. d. P̄p̄ls nō intelligēt / vapab̄it. **h** Intelligit. i. recognitat quid sit bonū. Sed ne de

omnib⁹ hitantib⁹ domos luteas intelligant p̄dicta subdit:

i Qui aut̄ reliqui fuerit. i. a mūdo delpecti: sicut puer amalechita que inuenit dauid. i. Regū. xxx. c. **k** Aufe-

rent ex eis: id est a dño eligent: & a malis sepabunt: vt gra-

na a paleis. Matth. xiij. g. Erubūt angeli & sepabūt malos

d̄ medio iuxto & mittēt eos i caminū ignis. **l** Mōrient: mali. i. peccato.**m** Nō in sapientia: dei / sed mūdi: que

stulticia ē apud deū. Uel ip̄i boni q̄ reliq̄ sunt / morientur / bo-

na morte: Non in sapientia / mūdi: que stulticia ē apud deū. Proverb. x. c. Qui indocti sūt / in cordis egestate morient.

n Oca ḡ z̄c. Oīa eliphac crede. **Expo. Ca. V.****v** bar iob se inūnē a delictō dirissē: & p̄cōsequēs omniſ creature se p̄posuisse: q̄ vanitati subiecta est: Roma.

viij. d. Ido q̄si irridens eū subiungit: Oca z̄c. Et nota q̄ p̄-

dicta ſ̄ba eliphac / q̄ inīq̄s vere dicit: q̄ h̄ iob falso p̄tulit: sic

& ista q̄ sequunt̄ hic. Dicit ḡ: Oca si est z̄c. q. d. Si deū

vocabueris / nō respōdebit tibi: q̄ illū cōtempſisti / quātūcūq̄

afflictus fueris. Greg⁹. Sepe em̄ p̄ces eius de⁹ i. pturbatiōe

deserit: q̄ p̄cepta in trāquillitate cōtempſit. **o** Et ad ali-

quē. q. d. si dicas sanctos / adiutores tuos i. afflictioe / nō in-

uenies: q̄s h̄e socios / p̄spitare nolueristi. Et h̄ ē: Ad aliquē sa-

ctoz. q. d. si iuocaueris eos / nō exaudiēt te. Quare aut̄ nō ex-

audiat / irridēdo subiungit: **p** Uirū stultū. Et sic vult in-

nuere iob fuisse stultū. Stultū ē q̄ in aduersis deū: & i. p̄spe-

ris eleuaſ. Eccl. xxvij. b. Hō sanct⁹ in sapientia manet sic sol: nā

stultū sic luna mutat. Sed q̄ duplex est ira. s. p̄ celū / q̄ bona

ē. De q̄ Eccl. viij. a. Melior ē ira rīſu. Et ē ira p̄ virtutē / q̄ ma-

la est. De qua Proverb. xxvij. a. Graue est faxū / & onerosa ē

arena: sed ira stulti v̄troq̄ grauior est. Dicit ḡ: Uirū stul-

tū interficit iracūdīa. q. d. ira p̄ celū / sapientē ad tempus

pturbat: q̄s ira per vītuſ / stultos oīnino trucidat. Nec so-

lūm stultū et iracūdū dicit eum / sed & inuidū. Unde subdit

Libri

Job

Paruulū occidit iūi. dū ei iūidet quē maiorē putat: vt
diabolus/homī: Gen.iij. Cain/abel: Gen.iiij. b. Esau iacob:
Gen. xxvij. f. Et bene dicit: Paruulū: qz oīs qui iūidet
minor est eo cui iūidet. Glo. Mis̄ iiferor ēēt de bono alteri^o
non voleret. Vel pūulus dicit: qui terrena diliḡit: Dagnus/
qui sola eterna querit.

Blo. Inuidia puulus occidit: qz nullus hac peste morit: nisi q in amore temporalium infirmatur. Et nota q ira intellectum excecat: inuidia affectus turbat. **U**nq hęc duo omnia peccata comprehenduntur elipha: qz omne peccatum aut excecat intellectum: aut turbat affectum. Sed qz dixerat impios succidendos ne crederet quis ipsos

Ergonomics

Glo. Inuidia puerulus occidit: qz nullus hac peste moritur: nisi qz in amore temporalium infirmatur. Et nota qz ira intellectum excecat: inuidia affectus turbat. **Uñ** qz hec duo omnia peccata comprehendit elipha: qz omne peccatum: aut excecat intellectum: aut turbat affectum. Sed qz dixerat impios succidendos: ne crederet quis ipsos nunquam sperari subdit. **b** **Ego** vidi tē. De qz radicatione dī Hierie. xij. a. Plantasti eos: et radice miserūt. Sed contra: Sap. liij. a. Adulterine plantationes non dabunt radices altas. Qd̄ verū est finaliter licet ad tempus germinent. **Glo.** Stultus firma radice figit: qz totis desiderijs in terreno amore solidat. Sed hec firmitas cito transit: et ideo sequit. **c** **Maledixi** tē. id est maledicendū iudicau. **Glo.** Hoc maledicere est stulti gloriā ex pūla damnatioē iudicare: qz eo amplius damnabili quo hic altius leuat. **d** **Dulchritudini**: id est terrene glorie siue pspertilati ei. Ende aut istud iudicium oriat subdit: **e** **Longe** sicut filiū: id est opa. **Uñ** Sap. liij. b. Fructus illoꝝ inutiles: et acerbi ad manducandū. Inutiles in ope sed acerbi in pena. Uel **Filiū**: id est imitatores qui ab eo in malitia generant. Sap. liij. a. Multigena impiorū multitudine filiorū infidelium et inutilium. Longe sicut a salute: in futuro: qz licet hic felices videantur: tame postea grauius punient. Sap. vi. b. Potentes potenter tormenta patientur. Apocl. xvij. b. Quātū glorificauit tē. **f** **Conterent** in porta: q. d. ve lōge sicut a salute: et. i. qz cōterēt i porta. i. in iudicio vel in christo: qz dicit Job. x. b. Ego sum os̄tū. In hac porta conterent mali. Unde Esa. xxx. c. Veniet cōtritio eius: et cōminuet: sicut cōterēt lagena figuli cōtritione qualida. **Uñ** Amos. v. c. Odio habuerūt corripiētē in porta: et loquētē pfecte abominati sūt. **g** **Et nō erit** qui eruerat. **Glo.** quia illos veritas ibi nō eripit: quos hic p disciplinā nō pmit. **H̄eb.** xij. b. Flagellat dīs omnē filiū quem recipit: Quis enim filius quē nō corripit pater: Non igit dīs eripit: nec angelus: nec homo: nec diabolus. Unde infra. x. b. **Cū** sit nemo qui de manu tua possit eruere. **h** **Lui** messem: id est stulti bona: **i** **Famelicus** comedet: id est deū desiderans: quia substātia malorum bonis seruat. Proverb. xiij. d. Custodit iusto substātia peccatoris. Uel famelicus: id est diabolus. Osee. viij. c. Comederūt alieni labores eius: et ipse nesciuit. **Luc.** xij. c. Stulte: hac nocte animā tuā repetēt a te: qz aut pasti: cui⁹ erūt: **Glo.** Messis stulti ē donū intelligentie: scientia sacre scripture: gratia p̄dicationis: Quā messem habendo ieiunat: qui qd̄ p̄dicat: male viuendo calcat. **k** **Raplet armatus**: id est diabol⁹ armis pestifere p̄suasionis: vel armis peccatorum nostrorum. Quot enim peccata facimus: tot arma diabolo cōtra nos damus. Roma. vi. c. Neqz exhibeat mēbra vestra arma iniqtatis peccato. **Luc.** xi. c. **Cū** foris armat⁹ tē. Proverb. vi. b. Veniet tibi qsi viator egestas: et paupies qsi vir armatus. **l** **Et ebiber** sitientes diuitias eius: id est stulti: qui sepe habet diuitias. s. ingenii: intelligentia: scientia: sed nō bibit: qz se nō exercet i illis. Habet autē alius sitim qui nō habet ingenium: et amando studēs asserit: quod nescit ingeniosus. De his sitientibus dicit Esa. ix. a. Omnes sitientes venite ad aquas. Cum aut negligenti sensus et studio negat: ne hec casu videant fieri subdit:

mūhil in terra tē. qz ingeniosus negligēs/ sustine de
negligentia punieſ; t tardus diligens/ ocūdus de studio co-
ronabitur. Per qd autē fiet ista cōtritio impiorū subdit: n
Et de humo tē. q.d. per elemēta punientur impī. Unde
Sap.v.d. Pugnabit cū illo cōtra insensatos orbis terrarū.

p lor. **H**omo ad laborem na-
scit et auis adivolat. **O**z-
q obrem ego deprecabor do-
minū: et ad dēū ponam elo-
s quiū meum: **Q**ui facit ma-
t gna et inscrutabilia et mira-
v bilia absq; nūero. **Q**ui dat
x pluuiam supēr faciem terre:
y et irrigat aq; vniuersa. **Q**ui
z ponit humiles in sublimi:
b et merēntes erigit sospitāte.

borēt. Et hoc ē: **Homo ad labore nascit**: qz omnes na-
scimur filij irę: Epł. q.a. Et ideo necesse est hominē vel hic
vel in futuro sustinere labore. Sit ergo hic quilibet homo
in labore: vt postea sit auis pénis virtutū euolans ad superna.
Cū igit hęc omnia fiant ex dei pordinatione misibl restat nisi
ad deū pordinate cōfugere. Unde subdit: q. **Sobrem**
ego. Et sic occulte redarguit iob: qz in flagellis non recurreret
ad beneficū orationis. Oratione em̄ imperat vel mitigat
qd̄ pordinatū est: sic dicit Greg. sup illud Gen. xxv. c. De
precat̄ est isaac p̄ uxore r̄c. **Dēpcabor** r̄c. Blo. Ac
si dicat illū dēpcabor p̄ quem scio hęc tribui. Si em̄ p̄ hęc
habere crederet: deū deprecarī non indigeret. **Qui fa-**
cit. q.d. ideo dēpcabor dominū: qui: id est qz ille facit ma-
gna et inscrutabilia r̄c. Greg. Omnia opa dei mira sunt:
sed eoz multa sine admiratiōe trāscēt: qz vñi viluerūt. Quo-
tidie homo nascit̄ nec miramur: Si mortuus suscit̄t omnes
mirant̄: cum tamē maius sit creari qd̄ non erat: qz repari qd̄
erat. **Magna** dicit et inscrutabilia: qz minus esset facere ma-
gna si scrutarī possent. Itēz si pauca fecisset licet magna et in-
scrutabilia parū ēet: Ideo addidit: **Mirabilia** ab illo
numero. Et in hoc mōstrat̄ dñs potes. Eccl. xlii. d. Ter-
ribilis dñs et magnus vñhemēter: et mirabilis potētia ipsi^r.
Sapiēs ostendit: cū subdit: **qui** dat pluviā: doctri-
nē. Eccl. xxiiii. d. Ego sapientia effudi flumina. Deut. xi. b.
Habit pluviā. Amos. ix. b. Qui vocat aquas. Ps. Pluviā p. 57.
voluntariā. **Sup** faciēterre: id est arida corda terre/
norū: Tel ad litterā. **Irrigat** aquis: id ē donis spiri-
tus sancti. **Uniuersa:** id est cor hominis: cū omni crea-
tura principiū habētis. Marci. viii. d. P̄edicate euāgelium om̄i
creature. **Al** yniuersa: id est omne gen^r hominū bonos et
malos. Matth. v. g. Qui facit solē sūsi ozi sup bonos et ma-
los: et pluīt sup iustos et iniustos. Greg. Irrigat aquis yni-
uersa: qz spūssanci gratia cū sibi diuites subiicit pauperes nō
repellit: cuz fortes humiliat ad se venire: debiles nō recusat:
cū nobiles colligit: simul et ignobiles app̄ rebēdit: cum sapien-
tes suscipit: imperitoz stulticiā nō cōtemnit. Uniuersa nō
mine illorum dissimilitudo signat: aliq̄ elatione erigit: alius
pondere timoris inclinat: alius libidine estuat: alius avaricia
anhelat: alius remissiōe se dejeicit: alius ira feruecit. Sed vñ
supbo humilitas tribuīt: timido confidentia p̄bet: Lurario-
sus p̄ castitatis studiū ab immūdicia tergit: Avarus p̄ conti-
nentiā ab ambitiōis estu tempat: Remissus / celi rectitudine
erigit: Iracundus a p̄cipitatione sue exercitatiōis refrenat.
Uniuersa dē irrigat aquis. **qui** ponit humiles:
Ad litterā: Depositū potentes r̄c. Eccl. xi. a. Sapiēta hu-
miliati exaltabit caput illius: et in medio magnatop̄ cōsidere
illū facit. Et infra: Multi tyrāni sederūt i throno: et infuspi-
cabilis portauit diadema. Proverb. xxix. d. Superbum se-
quis hūilitas et hūile spiritu suscipiet gloria. **hūberetes.**
Beati cū lucet: Matth. v. a. **Hospitate:** qz in plenū:

glorię i futuro. a **Dissipat cogitationes:** Sic fecit cōsiliū achitophelij. Regl. xvij. c. Ps. Nō relinqt dñs vrgā pēcatorū sup sortē iustorū; vt non extēdat r̄t. Osee. ii. b. Sepia viā tuā spinis. b **Qui apphēdit sapientēs.** Quidā em̄ act̄ suos ī dei dispositionē adiplere volūt; s̄ i h̄ voluntate dei faciūt: vt i venditiōe

Joseph p̄z: q̄ a fratrib⁹ vendit̄ / ne adoretur: Gen. xxxvij. S̄ ideo adorat̄ / quia vendit̄. Sic saul perit̄ cētū p̄putia philistinorū / vt dauid extingueret. j. Regū. xvij. f. S̄ i q̄ gloriā eius extinguerere curauit̄ / virtutē ei⁹ cu- mulauit̄. Jonas h̄di- care niniuitis recusa- uit̄: sed gestate belua- illuc venit̄ q̄ ire sponte noluit̄. Christus a iu- deis occidit̄ / ne mūd̄ credat̄ i eū; Joh. xi. f. S̄ inde fides creuit̄;

vñ infidelitas eā extinguerere voluit̄. j. Corinth. i. c. Perdā sa- piētiā sapiētiū / z prudētiā prudētiū reprobabo. Itē eodē. ij. d. Cōprehēdā sapiētes i astutia sua. Esa. xlivij. d. Cōuertē sapiētes retroſiū: z sciētiā eoz stultā faciēs. Prover. xxi. d. Nō ē sapiētiā / nō ē prudētiā / nō ē cōsiliū ī deū. Esa. viij. b. Inite p̄ſiliū / z dissipabib⁹: loqmini verbū / z nō fieri. Qualis aut̄ dissipa- per dñs cōsiliū prauoz subdit̄: c **Per diē incurrit te- nebras.** q. d. Obscurabib⁹ iſtellect⁹ eoz / z manifesta vītas oc- cultabib⁹ eis. Esa. lix. b. Palpauim⁹ ſic cēci parietē: z q̄ſi abſeq̄ oclis attractauim⁹: Impegin⁹ i meridie q̄ſi i tenebris / z cali- ginosis. Et exponit vtrūq̄ mystice de iudeis: qui agta mira- cula christi videit̄ / et adhuc quigrebāt: Si tu es chāſt⁹ / dic no- bis palā: Joh. x. e. Moraliter / de iuidis: q̄ p diē incurrit te- nebras: q̄ mens eoz cū d bono alieno affligit̄ / q̄ſi lucis radio obscurat̄. Amos. viij. c. Occidet sol i meridie / z tenebrescere faciā terrā i die luminiſ. Seneca: Telle iuidos i vniuersis ci- uitatib⁹ oculos h̄e: vt singulorū pfectib⁹ tor̄q̄renſ. d **Qua- si nocte ſic palpabit̄:** q̄ luore excecat̄ / bona q̄ repen- dant / inuenire latagūt̄: contra illud Proverb. xliij. b. Ne in- fidieris / z queras impietatē in domo iusti: neq̄ vastes requie- ei⁹: Sicut sodomitē circūib⁹ domū loth. Gen. ix. b. Quare autē p̄dicta faciat dñs subdit̄: vt ſc̄ liberet paupes / z egenos a p̄tumelijs / q̄ p gladiū designat̄: z ab iniurijs / q̄ p manū vio- lēta significant. Et hoc est e **Morro r̄t.** q. d. ita fiet illis: Sed dominus saluos faciet eos / qui ſc̄ p̄priam infirmitatē agnoscit̄. g **A gladio oris eorū:** Qui triplex eſt. Iniq- pluasio. Ficta adulatio. Peruerſa detractio. Ps. Filii homi- nū / dentes eoz arma / z sagitte: z lingue eoz / gladius acutus. b **Et de māu violēti.** i. aduersa potestate: Quę duplicit̄ ſequit̄: ſc̄ in iniurijs rerū: et verberib⁹ corporoz: vt ſic nec blan- dicjz v̄l̄ cōtumelijs ad peccātū trahat̄: nec dolore ſupplicio- rū inter aduersa frangat̄. Morbi liberatiōis apit̄ / cum subdit̄: i **Et erit egeno ſpes:** Quia egeno i afflictionib⁹ dabit ſpē / q̄ teneat eum firmū / ſicut ancora nauē. Heb. vi. d. Fortiſſi- muſ ſolatiū babeam⁹ / q̄ cōfugim⁹ / ad tenendā p̄pōſitā ſpē / quā ſicut ancora habemus aīe tutā ac firmā. Hanc ſpē inducit timor dñi. Eccl. xxvij. c. Qui timet deū nihil trepidabit̄ / z nō pauabit̄ / qm̄ ipse ſpes ei⁹ eſt. Ps. Qui timet dñm ſperauet̄ in dñi r̄t. Proverb. xliij. d. In timore dñi fiducia fortitudi- nis. k **Iniquitas.** i. iniquus. l **Cōtrahet.** i. claudet̄.

m **Os ſuū:** a cōtumelijs iustorū. Ps. Videbūt recti / z leta- bunt̄ / z ois iniquitas oppilabit̄ os ſuū. i. Regi. ii. b. In tene- bris impij cōticescet̄ r̄t. S̄ q̄ ſpes iustorū p̄fici ad flagella: iuxta illud Roma. v. a. Tribulatio patientiā opaſt̄: patientia p̄bationem: p̄batio ſo ſpē: ſpes aut̄ nō cōfundit̄. Sequit̄:

n **Beatus homo r̄t.** Blo. P̄ia vir⁹ ē p̄ctā nō agere;

ſecūda / acta corrīgere. S̄ q̄ ſepe vētitū facim⁹: dei miseri- cordia agit̄ / vt culpā p̄gna ſequat̄. Ut̄ recte ſequit̄: o **In- crepatiōne** ē r̄t. Hoc em̄ vere dilectiōis ſignū ē. Apoc. ij. d. Ego quoſ amo / arguo / castigo. Et quare non debeat increpatiō dñi reprobari / ostēdit̄: p **Quia ipſe r̄t.** q. d. vulnus eius medicina est. Eccl. xxxi. a. In- firmitas grauiſ ſobriā ſacit animā. Oſee. vij. a. Reuertamur ad do- minū: q̄ ipſe cepit / et ſanabit nos / z p̄cutiet / z curabit nos. Eſa. xix. d. Percutiet dñs egyptiū ſlagello / ſanabit eā. Eccl. x. a. Curatio ceſſare ſacit peccata maxima. Eccl. xi. d. Galicia vnius horę obliuione ſacit luxurie maxime. q **In sex tribulatiōib⁹:** Que ſc̄ dixerat eliphaz / q̄ dñs percutit et ſanat.

Mūc ostendit quib⁹ p̄cutiat / z a quib⁹ liberat: ſc̄ a ſex tribu- latiōib⁹: que ſunt / famē / ſitī / frīgu / labor / morbus / moř: His p̄cutit dñs ſuos / z liberat. Septima eſt p̄gna eterna / que penitus nō tangit eos. Ut̄ dum mens anhelat ad deū / z oia ſecularia despicit: moř omnia vertunt ei in temptationem: z eū affligit̄: Sed dū trāſitorio labore eū affligit̄ / a p̄petuo liberat. Senario em̄ quē ſeptenari ſequit̄ ſplēnit ſuę ogē / designat̄. In ſex ſtribulatiōib⁹ liberat / ne in fine ſeptimū malū attingat: q̄ hic paternē erudiēs atterit: ſed in die iudi- cij a verbere abſcondit. Uel aliter: Septē tribulatiōes ſunt ſe- ptē vīta p̄ncipalia. De qb⁹ Prover. xxvi. d. Qūcūq̄ ſubmi- ſerit vocē / ne credideris ei: qm̄ ſeptē nequicię ſunt i corde illi⁹. Per famē / q̄ gula intelligit̄: p bellū / litigium carnis ad ſpiritu: Id eſt luxuria. Caro em̄ concupiſcit aduersus ſpīn: Gal. v. c. Per flagellū lingue / ſra / q̄ multos cōmonet: per calamitatē trāſticia ſuę acidia: per vāſtitatē / auaricia / q̄ oia vāſtat: per famē ſecūda / ſugbia: que ſitit / z eſurit dignitates: per bestias, inuidia. Gen. xxxvij. g. Bestia deuorauit iοſeph. Diē ſtribulatiōib⁹ ſunt ſeptē ſtribulatiōib⁹. i. in ſex etatibus laborantiū. r **Liberabit: dñs ſc̄ te:** ſc̄ **Et in ſept. ma:** que eſt reſu- riſiū ſuę quiescentiū: t **Non tangit te malū.** Or em̄ in purgatorio aliqui puniunt̄: hoc habet a ſexta etatē / in q̄ ſunt / dū ſunt in purgatorio. v **In famē:** id eſt temptatione de gula. x **De moře:** id eſt de mortali peccato / ne ſuccūbas temptationi. y **Et in bello:** id eſt i temptatione luxurie. z **De manu gladij:** id eſt carnalis delectatiōis. a **A** flagellū lingue: id eſt cōtumelijs / que extra oris. b **Mō** timebis calamitatē: id eſt p̄ſte trāſticia ſuę acidie / q̄ eſt magna animi calamitas. Eccl. xxvij. b. Trāſticia cordis fle- cit ceruicē. c **In vāſtitate:** auaricie / que oia vāſtat / etiā interiora ventris. Eccl. i. a. Quaro nihil celeſti⁹: hic em̄ et animā ſuam vēnalē habet: qm̄ in vita ſua p̄cicit intima ſuā. d **Et famē ſupbie:** ſc̄ ſecur⁹. f **Besti- as:** ſc̄ diabolū / vel p̄mos mor⁹. Uel Bestias: ſc̄ inuidie. Ihas plagaſ curat dñs p medicinā grē ſeptiſormis. Nam a fame gulę curat p donū intelleḡ: a bello luxurie / p donū ſa- piētię: a flagello ire / p donū cōſiliū: a calamit ate trāſticia / per donū ſoritudinis: a vāſtitate auaricie / p donū pietatis: a fa- me ſupbie / p donū timoris: a bestia inuidie / p donū ſcientię. Et nota q̄ increpatiō ſuę correctio dñi nō ſolū hec facit: ſed ſocietatē ſanctoroz quā peccatiū abſulerat / reſtituit. Peccata em̄ ſepant a deo / z a sancti. Eſa. lix. a. Iniquitatiē vītē diuīſerit in te / vītē deū vīm: z p̄ctā vīta abſcōdefit faciē ei⁹ / a vob: ſc̄ p̄nīa pīūgit. Matth. viij. c. Dēnitētiā agite: appropiabit̄ em̄ regnū celorū. Et bē: g ſc̄ cū la. Angelos vocat lapides p̄p̄ ſtabilitatē. Eccl. 28. d. In medio lapidi ignitor abu-

Libri

lasti. Silt. p̄t firmitatē dicūt lapides sācti. Zach. ix. d. Lapi-
des sancti eleuant sup terrā ei⁹. illi dicunt regionū: qr in ip̄sis
sunt regiones. Sap. vi. d. M̄ltitudo sapiētiū/sanitas ē orbis
terraꝝ. Eccl. xv. a. Ab vno sensato inhabitalis patria. a. Et
bestie terre. Ecce tertiu bonū ex correctiōe dñi: sc̄z, puec⁹
in tēpatione: qr quo-
rum terrā diripuerat
p̄us flumia tēptatio-
nū / ill̄ correcti a dñio
dat cū om̄i tēpationē
puentis. i. Cor. x. c.
Et h̄: Bestie ter-
re. i. p̄mī mor⁹ / vi. d/
mōes tēptatores. a
Et r̄t pacifice: quia
etsi tēptant m̄ vloꝝ ad
actū prauī opis nō su-
p̄at. Origēn. Sed q̄s
resistet tēpationē dia-
boli / nō succubit / pa-
cē habet cū eo diabo/
lus. b. Et sc̄ies q̄ pacem habeat. Ecce quartū bonū
q̄d puenit ex correctiōe dñi: sc̄z minoꝝ ip̄pulsus temptationū.
Et best: Et sc̄ies q̄ pacem habeat tabernaculū tuū. i.
mens tua / in q̄ iust⁹ habitat vt i tabernaculo. i. Corp⁹: q̄d mēs
inhabitat. ii. Corinth. v. a. Qui sum⁹ in h̄ tabernaculo / inge-
m̄scim⁹ grauati / eo q̄ nolum⁹ expoliari / s̄z suguestiri. ii. Det.
i. c. Cert⁹ quidē sū q̄ velox ē depositio tabernaculi mei. Hoc
tabernaculū h̄z pacē / cū a malis desiderijs compescit. c. Et
visitās. Quintū bonū: sc̄z cōsideratio p̄prie miseric̄: q̄ p̄ni-
tentia adducit. H̄iere. xxxi. d. Postq̄s cōuertisti me / egi peni-
tentia: / et postq̄s ostēdisti m̄bi / p̄cussi fēmūr meū / cōfusus sum
et erubui. Exponit etiā de cōpassiōe p̄ximi. Eccl. xxxi. c. In-
tellige q̄ sūt p̄ximi tui ex teipso. Et q̄ ex hac visitatiōe sedat
peccatū / habes Eccl. vii. d. Mō te p̄geat visitare infirmū: ex
his i dilectiōe firmaber⁹: Et i ob⁹ opib⁹ tuis memorare no-
uissima tua. i. miserias tuas / et in eternū nō peccabis. Dicēt
vii. d. H̄uillatio tua in medio tui. d. Sc̄les q̄z q̄m̄. Ecce
sextum bonū. i. multiplicatio bonaꝝ cogitationū: q̄d est semē
p̄mū in nobis / ex q̄ nascit p̄genies bonoꝝ operū: q̄ hic herbe
cōpant: q̄r in via nō maturet cēt in fructu. Prouerb. xi. d. Ju-
sti / q̄si virēs foliū germiabūt. Ben. j. a. Germis et fra herbā vi-
rentē / et lignū p̄misferū / faciens fructū iuxta gen⁹ suū. Sed q̄
iustis nō sufficit magna exteri⁹ agere / nisi p̄ tēplatiōe vale-
at eterna penetrare: sequit septimū bonū. i. tēplatiōe: Et hoc
est: e. Ingredieris in abundātia sepulchrū. i. vitā
cōtēplatiōs: q̄ nos q̄si mūdo mortuos sepelit / dū ab eius de-
siderijs nos abscondit. Actiua etiā vita sepulchrū ē / q̄ a prauis
nos opib⁹ q̄si mortuos tegit. Blo. Mō est p̄fectus p̄dicator
q̄ ppter tēplatiōe oga negligit: vel ppter oga tēplatiōe
postponit. H̄inc est q̄ abraā piugē in sepulchrō duplixi sepe-
liuit: q̄r p̄dicator animā a carnis desiderijs extinctā sub tegi-
mine bonoꝝ opatiōis / cōtēplatiōis abscondit. Un̄ christ⁹ p̄ diē
in vrbib⁹ miracula faciebat: p̄ noctē i mōte / i oīonib⁹ pnocta-
bat: In hoc docēs p̄dicatorē / vt vtric⁹ vigilāter insistat. P̄s
705.41. In die mādauit dñs misericordiā suā / et nocte cāticū ei⁹. In
abūdātia: bonoꝝ operū. Mō em̄ p̄t q̄s intrare ad quie-
tē tēplatiōis / q̄ se p̄us nō exercuerit p̄ studiū active. Grego⁹.
Qui cōtēplatiōis arcē habere desiderāt / p̄us se i cāpo opis p̄
exercitiōe / p̄bēt / p̄us actiue oga cōgregēt: / et post carnis cōsen-
sū / p̄ tēplatiōe mortuū huic mūdo fundit⁹ se occultēt. Un̄
et recte subdit: f. Sicut inferit aceru⁹ tritici: sc̄z ab exercitiō
actiōis intret i horētū cōtēplatiōis. Un̄ iacob p̄us lia copu-
lat⁹ / postea rachel dat: qr post fecunditatē actiue / sequit quies
cōtēplatiōe. Justū ē em̄ vt p̄us mēs exuder i ope: deinde refi-
ciat i cōtēplatiōe. g. In tpe suo. i. post labore actiue / et post
flagellū dīscipliꝝ. Branū em̄ nō p̄us i horēo recōdit⁹ / q̄ fla-
gello i area a paleis sepeſ. Blo. Un̄ Sepulchrū ē quies eter-
na: quā in abūdātia ingredit⁹ / q̄ post bona oga cōgesta / i secre-
to veri lumen occultaſ. Sicut aceru⁹ tri. Triticū in segete

Job

ventis expositū cōcūtis: post in area flagello trituraſ: tandem
in horētū relictis paleis reponit: sic iusti. b. Ecce hoc:
Cōclusio ē narratiōis eliphac: In q̄ ostēdit se in increpatiōe
oīa vera dixisse: In q̄ erā p̄b at se stultū esse: qr vt dñs Gre-
gori⁹: vim suę rectitudinis amittunt verba: q̄ auditori nō cō-
gruit: et medicamenta

vires perdunt si lanis
mēbris apponit. Im-

peritiae q̄des fuit: velle
docere meliorē se. i.

g. Investigauimus. In hoc verbo immittit
eliphac se nō ad littorē
dixisse: sepulchrū:

bestias / lapides / hu-

manū: q̄d dolore sūt ple-

na: qr sāgitte dñi in me sunt:

q̄ quāp indignatio ēbbit spiri-

tūm meū: et terrores dñi mi-

ta. c. Capitulū VI. gruit: et medicamenta

vitae perdunt si lanis
mēbris apponit. Im-

peritiae q̄des fuit: velle
docere meliorē se. i.

g. Investigauimus. In hoc verbo immittit
eliphac se nō ad littorē
dixisse: sepulchrū:

bestias / lapides / hu-

manū: q̄d dolore sūt ple-

na: qr sāgitte dñi in me sunt:

q̄ quāp indignatio ēbbit spiri-

tūm meū: et terrores dñi mi-

ta. c. Capitulū VI. gruit: et medicamenta

vitae perdunt si lanis
mēbris apponit. Im-

peritiae q̄des fuit: velle
docere meliorē se. i.

g. Investigauimus. In hoc verbo immittit
eliphac se nō ad littorē
dixisse: sepulchrū:

bestias / lapides / hu-

manū: q̄d dolore sūt ple-

na: qr sāgitte dñi in me sunt:

q̄ quāp indignatio ēbbit spiri-

tūm meū: et terrores dñi mi-

ta. c. Capitulū VI. gruit: et medicamenta

vitae perdunt si lanis
mēbris apponit. Im-

peritiae q̄des fuit: velle
docere meliorē se. i.

g. Investigauimus. In hoc verbo immittit
eliphac se nō ad littorē
dixisse: sepulchrū:

bestias / lapides / hu-

manū: q̄d dolore sūt ple-

na: qr sāgitte dñi in me sunt:

q̄ quāp indignatio ēbbit spiri-

tūm meū: et terrores dñi mi-

ta. c. Capitulū VI. gruit: et medicamenta

vitae perdunt si lanis
mēbris apponit. Im-

peritiae q̄des fuit: velle
docere meliorē se. i.

g. Investigauimus. In hoc verbo immittit
eliphac se nō ad littorē
dixisse: sepulchrū:

bestias / lapides / hu-

manū: q̄d dolore sūt ple-

na: qr sāgitte dñi in me sunt:

q̄ quāp indignatio ēbbit spiri-

tūm meū: et terrores dñi mi-

ta. c. Capitulū VI. gruit: et medicamenta

vitae perdunt si lanis
mēbris apponit. Im-

peritiae q̄des fuit: velle
docere meliorē se. i.

g. Investigauimus. In hoc verbo immittit
eliphac se nō ad littorē
dixisse: sepulchrū:

bestias / lapides / hu-

manū: q̄d dolore sūt ple-

na: qr sāgitte dñi in me sunt:

q̄ quāp indignatio ēbbit spiri-

tūm meū: et terrores dñi mi-

ta. c. Capitulū VI. gruit: et medicamenta

vitae perdunt si lanis
mēbris apponit. Im-

peritiae q̄des fuit: velle
docere meliorē se. i.

g. Investigauimus. In hoc verbo immittit
eliphac se nō ad littorē
dixisse: sepulchrū:

bestias / lapides / hu-

manū: q̄d dolore sūt ple-

na: qr sāgitte dñi in me sunt:

q̄ quāp indignatio ēbbit spiri-

tūm meū: et terrores dñi mi-

ta. c. Capitulū VI. gruit: et medicamenta

vitae perdunt si lanis
mēbris apponit. Im-

peritiae q̄des fuit: velle
docere meliorē se. i.

g. Investigauimus. In hoc verbo immittit
eliphac se nō ad littorē
dixisse: sepulchrū:

bestias / lapides / hu-

manū: q̄d dolore sūt ple-

na: qr sāgitte dñi in me sunt:

q̄ quāp indignatio ēbbit spiri-

tūm meū: et terrores dñi mi-

ta. c. Capitulū VI. gruit: et medicamenta

vitae perdunt si lanis
mēbris apponit. Im-

peritiae q̄des fuit: velle
docere meliorē se. i.

g. Investigauimus. In hoc verbo immittit
eliphac se nō ad littorē
dixisse: sepulchrū:

bestias / lapides / hu-

manū: q̄d dolore sūt ple-

na: qr sāgitte dñi in me sunt:

q̄ quāp indignatio ēbbit spiri-

tūm meū: et terrores dñi mi-

ta. c. Capitulū VI. gruit: et medicamenta

vitae perdunt si lanis
mēbris apponit. Im-

peritiae q̄des fuit: velle
docere meliorē se. i.

g. Investigauimus. In hoc verbo immittit
eliphac se nō ad littorē
dixisse: sepulchrū:

bestias / lapides / hu-

manū: q̄d dolore sūt ple-

na: qr sāgitte dñi in me sunt:

q̄ quāp indignatio ēbbit spiri-

tūm meū: et terrores dñi mi-

ta. c. Capitulū VI. gruit: et medicamenta

vitae perdunt si lanis
mēbris apponit. Im-

peritiae q̄des fuit: velle
docere meliorē se. i.

g. Investigauimus. In hoc verbo immittit
eliphac se nō ad littorē
dixisse: sepulchrū:

bestias / lapides / hu-

manū: q̄d dolore sūt ple-

na: qr sāgitte dñi in me sunt:

q̄ quāp indignatio ēbbit spiri-

tūm meū: et terrores dñi mi-

ta. c. Capitulū VI. gruit: et medicamenta

vitae perdunt si lanis
mēbris apponit. Im-

peritiae q̄des fuit: velle
docere meliorē se. i.

g. Investigauimus. In hoc verbo immittit
eliphac se nō ad littorē
dixisse: sepulchrū:

bestias / lapides / hu-

manū: q̄d dolore sūt ple-

na: qr sāgitte dñi in me sunt:

q̄ quāp indignatio ēbbit spiri-

tūm meū: et terrores dñi mi-

ta. c. Capitulū VI. gruit: et medicamenta

vitae perdunt si lanis
mēbris apponit. Im-

peritiae q̄des fuit: velle
docere meliorē se. i.

g. Investigauimus. In hoc verbo immittit
eliphac se nō ad littorē
dixisse: sepulchrū:

bestias / lapides / hu-

manū: q̄d dolore sūt ple-

na: qr sāgitte dñi in me sunt:

q̄ quāp indignatio ēbbit spiri-

tūm meū: et terrores dñi mi-

ta. c. Capitulū VI. gruit: et medicamenta

vitae perdunt si lanis
mēbris apponit. Im-

peritiae q̄des fuit: velle
docere meliorē se. i.

g. Investigauimus. In hoc verbo immittit
eliphac se nō ad littorē
dixisse: sepulchrū:

bestias / lapides / hu-

manū: q̄d dolore sūt ple-

na: qr sāgitte dñi in me sunt:

q̄ quāp indignatio ēbbit spiri-

tūm meū: et terrores dñi mi-

ta. c. Capitulū VI. gruit: et medicamenta

vitae perdunt si lanis
mēbris apponit. Im-

peritiae q̄des fuit: velle
docere meliorē se. i.

g. Investigauimus. In hoc verbo immittit
eliphac se nō ad littorē
dixisse: sepulchrū:

bestias / lapides / hu-

manū: q̄d dolore sūt ple-

na: qr sāgitte dñi in me sunt:

q̄ quāp indignatio ēbbit spiri-

tūm meū: et terrores dñi mi-

ta. c. Capitulū VI. gruit: et medicamenta

vitae perdunt si lanis
mēbris apponit. Im-

per

onagro ppter onera actiue: et cōtemplatiū boui, ppter matritatē. Et hoc est: a. M̄n̄ quid rugiet onager. i. actiuus. b. Cū habuerit herbā. i. bona virētia. q. d. dū aciu⁹ abudat bonis nō rugiet p impatiētiā: Sine quibus rugit. Id iere. pīq. a. L̄erua i agro pepit et reliquit: qz nō erat herba: et onagri steterūt in rupib⁹/ et traxerunt ventū qz

Bracones: defecerunt oculi eoꝝ: qz non erat herba. c. Aut mu giet bos. i. templa tu⁹ qui stat ad p̄sepe plenū: qz iā p̄libat bo na celi. q. d. nō. Similiter nec ego: qz in tribulationib⁹ refectionē inueni. d. Aut poterit comedī. Hic respōdet iob ei qd di kerat eliphaç sup. v. d. Qd auditū mēte p̄tra cta: vbi lactabat se eliphaç verba recta di gisse; sed tñ indiscretē dixit ea: nec sūt digna

litant cōtra me. M̄n̄ quid rugiet onager cū habuerit herbam: aut mugiet bos cū ante p̄sepe plenū steterit? Aut poterit comedī insulsum: qd nō e est sale conditū? Aut potest aliqz gustare: qd gustatū affert morte? Anumē em̄ esurienti etiā amara dulcia esse vi dent. Quē p̄us nolebat tangere aia mea: nūc h̄ angustia cibi mēi sunt. Quis det ut veniat petitio mea: et qd expecto tribuat mibi de⁹: et nō q̄ cepit ipse me p̄terat: sol

sine sale discretois. Et hoc pbat p simile innuēs quādā diuisionē: quia verba hominū qfīqz sūt recta: s̄ insulsa id est sine discretio: vi verba eliphaç: et talia non possunt comedī. Et q ad hoc dicit: Aut poterit comedī insulsum. q. d. nō. Licet em̄ recta sunt: nūlī sale cōdiant: nō reficiunt. Ideo dicit domin⁹ Mar. ix. g. Qis victima sale saliet. Col. iii. a. Sermo vester semp in gra sit sale cōditus: ut sciat̄is quō oporteat vos vni cuiqz r̄ndere. Qfīqz sunt nō recta: et tūc gustata afferunt morte. Et quo ad hoc dicit: e. Aut pot aliqz gustare. q. d. nō. Hec em̄ sunt oua impiop⁹: de quib⁹ Esa. lxx. a. Qui comedērit de ouis eorū moriet̄. f. Anumē em̄ esurienti tc. Littera hēc legi p̄stere. Dicto em̄ q ex cōsolatiōe homis nō sit hēc refectionē quā inuenit iob: docet a quo sit. s. ex dulcē dīne flagelloz dñi q̄ via sūt ad celū: sic dīr Act. xiij. d. Per multas tribulatiōes tc. Matth. viij. b. Vta est via q̄ dicit ad vitā. Et hoc est: g. Quē prius nolebat: volūrāt sensualitatis vel naturalis: qz licet appetat ex rōne disciplinā i p̄sentī: tamē naturalis vel sensualis formidat. Th. ii. Corintb. v. a. Molum⁹ expoliari sed supuestiri. b. Huc p̄ angustia. i. desiderio patrie vel pfectus in bono. i. Cibi mei sunt. Justi em̄ gloriari in tribulatiōib⁹ sc̄iētes qm̄ tribulatio patiētiā opat tc. Roma. v. a. Ideo dīc apls. i. Cor. xi. g. Si gloriari oportet in his q̄ infirmitatis meq̄ sunt gloriabor. Qz aut ex desiderio tali hēc amara dulcescāt pbat. Hie em̄ esurienti tc. Proverb. xxvij. a. Vta saturata calcabit fauū: aia esurēs etiā amarū p dulci sumet. Tñ hēc clausula nō est in antiqz codicib⁹: nec Greg⁹ exponit eam. Aliter ab illo loco:

k. Quis det. Quasi cum hēc dulcia sint: quis det ut veniat petitio mea facta supra eodē: ibi: Utinam ap penderent tc. Vel petitio mea. i. corporis cruciat⁹ p̄ q̄ sancti desiderat venire ad vitā eternā. Unde sequit: l. Et qd expecto. s. vitā etnā: Tribuat mibi de⁹. m. Et q̄ cepit l̄z me cōterere: n. Lōterat. i. vīqz i fine flagella p̄tinuet: qz iob diceret dñi: Noli a puero subtrahere disciplinā: Si enim tu p̄cusseras eū virga nō moriet̄: tu virga p̄cūtis eū: et dīnō animā et liberabis. Proverb. xxij. b. o. Soluat manū. i. pl⁹ affligat me. Quasi em̄ ligatā h̄ manū dñs cū p̄cante nō corripit: qd est signum reprobatōis. Eccl. xvij. e. Aufereſ celus me⁹ a te: et quiescā nec irascar amplius. p. Et succidat me: de radice peccati et miserie. Greg⁹. Cū dolor vel tēptatio nos p̄cūtis etatio mētis succisa cadit. q. Et hec mibi sit cōsolatio. q. d. increpatiō dñi nō reprobo: s̄ de illa gaudeo. Iacob. i. a. Om̄ne gaudiū tc. Act. v. g. Ibāt apl⁹ gaudētes tc. P̄s. Virga tua et baculus tc. Itē scio q̄ dñs hic

quisbusdā parcit: vt in eternū feriat: sed me h̄sc nō parcēs feriat: qd mihi est cōsolatio. Qz autē nō tumenti mente vel rebelli hoc dixerit iob ostēdit: r. Nec cōtradicā sermonib⁹: id est flagellis et discussiōib⁹ nō murmurabo. Esa. l. b. Ego autē non cōtradico: retrosum nō abij: corp⁹ meū de di p̄cutiētib⁹. s. Sācti: id ē dei. t. Que est enim fortitudo mea: Dixerat iob se consolari in flagellis dñi: sed ne quis posse hoc crederet ex seipso subdit: Que est em̄ fortitudo mea: q. d. nulla. Esa. i. g. Erat fortitudo vestra vt fā villa stupē: et op⁹ tc. v. Aut quis finis meus: p̄ quo p̄dīcta gaudeo sustinere: q. d. mala mūdi p mūdo sustinere nequeo: qz fortis nō sum in ei⁹ desiderio. q. d. ab eo nō a me habeo fortitudē: qui est finis labo

rīs: neqz a mūdo: p̄ cul⁹ amore nībīl ferre valeo. x. Nec fortitudo tc. Blo. Aliā ē fortitudo bonop̄: alia malorum. Fortitudo bonop̄ ē carnis ac sc̄iē blādīmēta vincere: mala h̄ p eternis equanimiter tolerare. Malorū fortitudo ē p̄sēntia semp amare: cōtra flagella dñi insensibiliter indurari: ab appetitu tēporalī nec p aduersis q̄descere: in se spēm ponere. De p̄ma dī. i. Det. vlf. c. Qui resistit fortis in fide. P̄s. Virilīt 105. 30. agite et cōfortet cor vestrū. De secūda: Esa. v. f. Uz qui potētes estis ad bibendū vinū: et viri fortis ad miscendā ebrietatem. De vtracqz simul dicif Esa. xl. g. Qui confidit in dño murabūt fortitudinem: Quia alia est que deponit. s. mūdi: alia que inchoat. s. celi. Dicit ergo Nec fortitudo lapidum: id est reproboz: y. Fortitudo mea: qua aduersa mūdi sustineo. Hac fortitudine. s. reproboz: fortis sūt q̄ p̄cussi nō sentiūt: De quib⁹ Id iere. v. a. Percussisti eos et non voluerūt: attrististi eos et renuerūt recipere disciplinā: indurauerūt facies suas supra petrā et noluerūt reuerti. z. Nec caro mea enea est: nullis p̄cussiōib⁹ emollit: s̄ cū p̄cūtis tinnitū cōfūsum reddit. Sic nōnulli p̄cussi a dñi tinnitū cōfessionis: sed cōfuse ad tempus reddunt: Sed cessante p̄cussione: qz emolliti nō fuerāt: sicut p̄us silent. De his dicit Esa. xxvi. c. Dñe in angustia requisierūt te: in tribulatiōe murmuris doctrina tua eis. a. Ecce non est auxiliū. Ostensō q̄ nō est fortis iob p̄ insaniā: ad malorū fortitudinis meritū ostēdit se a se esse infirmū et ab amicis derelictū. Et hoc est: Ecce nō est auxiliū in me: quasi ex me sed a deo. Phil. i. b. Deus operat in vobis velle et proficere. Unde Roma. vij. c. Scio q̄ nō habitat in me bonū. b. Necessarij qz. Vere amici fortune q̄ cū p̄spitate veniūt: et ea recedēt: recēdunt. Unde Greg⁹ In p̄spēris incertū ē an p̄spitas diligat an psona: Sed amissio felicitatis interrogat vīm dilectionis: vbi q̄ p̄ximū despicit: cōuincit q̄ p̄ximū non amavit. Eccl. xiij. b. Nō agnoscat i bonis amicis: nec abscondit in malis inimicis. Ideo signāter dicit Seneca. Ob hoc solū amāda est paupertas: q̄ videre facit q̄s tenere dilexit. Eccl. vi. b. Est amicus soci⁹ mēs: et nō p̄māt i dīe necessitatī. c. Qui tollit ab amico. Ostēdit iob q̄ licet despect⁹ sit exterrī: sūt interī fortis fuit: Nā post opprobria ad sentētias prumpit: vices: Qui tollit ab amico. i. a. primo. d. Misericordiā: nō miset illi⁹. e. Timorē dñi derelinqt: qz mādatū de p̄ximō nō custodit: et ita timorē euacuat. Eccl. ij. d. Qui timet dñm custodiūt mādatū illi⁹. f. F̄res mei. i. amici mei. g. Preterierit me: sic sacerdos et levita sauciātū: Luc. x. f. b. Sicut torrēs: Qui abūdātē pluvia fluit: deficiētē defi

Cit: Sic q̄ amic̄ ē mēle siue fortunę. Uel in h̄ velor eoz recēsus tūnus: iuxta illud Proverb. xix. a. Diuitię addūt amicos plurimos: a paupe aut̄ hi q̄s habuit separant. **a** Qui rapti z̄c. In quo notaq̄ tales amici cito descendit ad ima vitior. Blo. Ascēlus est cum labore/ descēsus cū voluptate. Deinde subdit penas illi⁹ qui refugit penas in q̄sen-
ti. Et hoc ē: b. Qui timet pruinā. i. qui nō vult affligi t̄pali⁹/ affliger fēnali⁹. Es. xxiiij. c. Qui fugerit a facie formidinis / ca- det in fouēā. Pruinā cōpāt̄ pene p̄st̄: q̄z ci- to trāsit et q̄z ab imis nascit: M̄x: pene furu- re: q̄d defūp̄ decendit. Infra. xx. d. Fugiet arma ferrea. i. pēnā p̄- sentis t̄pis: et irruet in arcū enēū. i. in senten-
tiam eterni iudicis. c.

B Epe q̄ fuerit dissili- pati: a vita sepati. d Peribūt exteri⁹: q̄z ia interi⁹ pierunt. Uel dissipati. i. tribulati

Pps. 139. **a** a deliti⁹ sepati: Peribūt: q̄z i miseri⁹ s̄ nō subsistēt. Greg⁹ Quos dispositio hui⁹ vite sollicitat amissio dissipat. **e** In caluerit: in inferno: vel hic. i. q cognitionē p̄gne seruere ce- p̄nt. **f** Soluent̄ de loco suo. i. de carnis delectatiōe i q̄ quiescebat p̄us/ sepaunt sine spe. **g** Inuolutę z̄c. Ostēdit quare pibūt/ liz̄ segati a carnis delectatiōe: q̄z inuolure sūt i. implicate sūt v̄e eoz. Dū em̄ ab uno peccato pedē erigūt/ in aliud peccatum ruuit seu inuoluūt. Uli infra. xvij. b. Immisi- sit i rete pedes suos/ i maculis ei⁹ ambulat: tenebit plāta ei⁹ laq̄o: Sic em̄ ope vicaria retinēt vicia fugitiūt suū. Perplexi- eni sūt nerui testiculorū ei⁹. i. xl. b. Ite Proverb. v. d. Iniqui- tates sue capiūt impiū/ e funiclis p̄ctōp̄ suoz̄ ɔstringit. **h** Ambulabūt i vacuū/ pibūt. q. d. si laborabūt/ inutilē. Ecēs. v. d. Nihil auferet secū d labore suo: Diffabilis p̄sus iſirimitas: quō vēt̄ sic reuertet. Ut ḡ ab imitatiōe illoꝝ p̄ fine treat/ subdit: **i** Considerate semitas z̄c. Duo genera ma- loꝝ ducit in mediū. Per Themā: q̄ interpt̄st aust̄/ q̄ ē ve- tus mollis: intelliguntur remissi in seruicio dei. Per Saba: q̄ interpt̄st rete: effluētes in secularib⁹ negociis: q̄ quanto plus mūdū amplectunt: tāto pl̄ mūdū laqueis irretiunt. Ut p̄scis capt̄ in reti/ z lepus in casse: quanto pl̄ se excutit/ tāto pl̄ irre- tit. **k** Expectate. q. d. et si mō floreat: iñ cito cadūt: q̄z pa- rū est q̄cqd finit/ dīc Blo. Iaco. iiiij. d. Que est vita v̄ra: va- por est ad modicū parēs. Sap. iiij. a. Exiguū/ cū tēdio ē tēp̄ vite n̄f̄. **l** Cōfusi. Ostēla p̄na maloꝝ q̄ declinat h̄ corre- ctionē dñi/ z breuitate vite eoz: inuehīt i amicos suos/ dices: Cōfusi sunt. i. cōfundent. Proverb. xiij. a. Imp̄ cōfudit/ cōfundet. **m** Qui a spau. q. d. illis erit cōfusio vt spero. Uel sic: Vere cōfundent cū videbūt me liberatū: q̄z sperau. Sed vbi erit illis cōfusio/ ostēdit. **n** Aenerūt q̄z v̄s̄ ad me. i. in die iudicij venient mali v̄s̄ ad iustos: q̄z eoz gloriā videbūt/ vt grau⁹ doleāt/ vidētes qd amiserūt. Ō es em̄ ma- nifestari oportet an̄ tribunal christi. i. Corinth. v. b. o **o** Et tūc pudore coopti. i. cooptent: q̄z tūc illuminabūt absco- dia cordis. i. Corinth. iiij. a. Es. iiij. b. Agnition vult̄ eoz r̄nde- bit eis. Uel special⁹ ip̄ amici iob cōfusi sūt: q̄z ip̄m ad despe- rationē flectere nequerūt: q̄z spauit in dño. Et vidētes el⁹ con- stantiā/ erubuerūt. **p** Mūc veniſt: Metaplasim⁹ ē/ muta- tio p̄sonę. Loquit̄ iob ad amicos suos/ ondēs ip̄os fuisse p̄mū sine timore: Sz tūc p̄mo tūmisse cū r̄derēt iob p̄cessū: In q̄ inuit̄ eos impios/ q̄ ad plagā alteri⁹ timētes/ fugiūt nemie p̄ sequēte: Proverb. xxvij. a. q **q** Hodo. q. d. nō ante. **r** Li- met̄ p̄null: nō ex amore. **s** Nunq̄d. Supra dixerat iob

q̄ amici el⁹ recesserāt ab eo: H̄ic ondit q̄ sine causa: q̄z i mōlo- fuerat eis onerosus. Et h̄ est: P̄su q̄d z̄c. Et inuit̄ triple Es. xxiiij. c. Bear⁹ q̄ excutit man⁹ ab oī munere. Et sic abū- cit a se avariciā/ vanā gl̄az/ hypocrisim. Alii Greg⁹. Sāc⁹

lob̄ p̄ mundi diuitias/ paup̄: p̄ potētes/ opp̄- sus: p̄ sapientes/ stu- tria responderet: q̄z nec paup̄ eoz subam q̄s̄ uit̄: nec op̄p̄s̄ adiu- toriū cōtra robustos: nec stu- sapiam car- nis. H̄ic s̄ nūdūt̄. q. d. nō. **v** Duxi vo- bis. v. Afferte ali- qd. Sile dixi moysea Mūc. xvij. c. Tu scis q̄ nec asellū receperit ab eis vñq̄: nec affi- xerit quēp̄ et eis. Ite samuel. i. Regū xij. a. Loquimi de me corā dñi/ et corā chri- sto ei⁹/ vñr̄ bouē cu- q̄z tulierit aut̄ asinū: si quēq̄ calūnia sum: si oppresi aliquem:

si de manu culusq̄ munus accepit: et p̄tenā illud hodie/ et resi- tuā vobis. Ite abraā. Gen. xiij. d. Leoū manū ad dñm deū excelsū/ q̄ a filo sb̄egmis v̄s̄ ad corrigā calige/ acci- piā ex olb⁹ q̄ tua st̄: ne dicas: ego dītau abraā. **t** De sub- stātia v̄ra. Ecce mun⁹ a manu. **u** Hostis/ visibilis et in- visibilis. **v** Robustoz. i. malignoꝝ spiritū. **w** Docete me. q. d. nō potestis. **x** Facebo. Tolo em̄ stu- fieri p̄t̄ deū ut sim sapient̄. i. Cor. iij. d. **y** Quare detraxit̄ z̄c. Supra. v. arguerat eliphac lob p̄ totū. Sed q̄ mūdū os esse q̄ aliena corrigit: vt dīc Blo. Et Eccl. xxiiij. a. Ab inu- do quis mūdabit̄: Job. viij. a. Qui sine p̄cō est v̄m z̄c. Et Matth. viij. a. In oculo fratr̄ tui fel. z̄c. Ro. iiij. c. Qui dīcis nō furādū/ furar̄. Et ip̄ eliphac imūd̄ erat/ ideo subdit̄ lob: Quare detraxit̄/ falso me arguedo/ i iniuste: q̄z nō era- digni. **z** Qui possit. i. debeat. **o** Lōcūnūt. i. cōponi- tis. Proverb. xij. c. Qui test̄ ē repetit̄: cōcīnāt̄ lingūā mē- dacij. Blo. Duo genera locutiōis noxia sūr. Unq̄ q̄d p̄uersa laudat: aliud q̄d recta vitupat: Ibi fauor adulator̄: ib̄ tra- tractor̄. Et de h̄ arguit̄ lob amicos/ sc̄ip̄ies ab ociosis fibis: q̄z ab illis ad noxia venit. Uli dīc: **f** Et i ventū v̄ba p̄- fert̄. i. in yanū. Blo. In ventū v̄ba p̄serre ē ociosa dicere: a quib⁹ ad noxia lingua effrenat̄. Proverb. xvij. c. Qui dīmit- tit aquā/ caput ē iurgior̄. i. q̄ ligūā nō refrenat̄/ cōcordiā offi- pat. Uli Proverb. xxvj. b. Qui ip̄onit stufo silētū/ iras mit- gat. Jō dī Eccl. xxviij. d. Ō zi tuo facito ostia/ et seras aurib⁹ tuis. **g** Sup̄ pupillū irruīt̄/ v̄bis p̄tūlosis: In q̄ facie bāt̄ h̄ illd̄ Es. i. e. Subuenite opp̄sso/ iudicate pupillo. Re- ligio em̄ mūda/ et inaculata apō deū/ et p̄z̄ bēc̄: et visitare pu- pillos/ et viduas: Iaco. i. d. Pupillū se dīc iobq̄: p̄cip̄sc̄ia mīr̄/ et mūd̄ p̄i/ mortui sūt ei: vt v̄e possit̄ dicere: Dibi mūd̄ crucifix̄ ē/ et ego mūdō. Gal. vij. d. **h** Autūmī: s̄ nō potest̄. **i** Clerūt̄ q̄d cepist̄/ molestias. i. q̄s̄ nō timeo. **j** Et p̄plete. i. explebit̄. P̄dictio em̄ ē nō p̄ceptū: sic illd̄ Dar- xxij. d. Implete mēlurā p̄m̄ v̄yoꝝ. i. explebit̄. Job. iiij. c. Q̄d facis/ fac citi⁹. H̄ic aut̄ magis p̄missio ē. **k** Prebete aurē. i. attēdite. **l** Et vidēte an. q. d. nō ex auctate h̄c̄ rōne dicta mea p̄fate. Sz q̄z r̄nūsio lepe ē occasio p̄tentis: horat̄ eos ad pacifica r̄fūsiōnē/ dices: **m** Rindet̄ z̄c. ab- q̄ p̄tēdē. i. Corinth. xij. c. Siq̄s̄ p̄tēdēs̄ eē videt̄ mos ta- lē p̄suetudinē h̄ habem⁹/ nec ecclia dei. u. 2 Timoth. iiij. c. Noli v̄bis p̄tēdere. **o** Loq̄ntes. i. loq̄ volētes/ iudicare in corde p̄us q̄ p̄feratis. **p** Id q̄d iustū ē. i. an iustū sūt q̄d vul̄ dicere/ vel q̄d audīt̄: vt ita p̄us sūt p̄mo sub luna q̄ sub luna

Libri

Job

Tel peccatū originale: iniqtatē: actuale: **T**el pctm: p culpa: iniqtatē: p pena accipit. **Q**ue aut̄ sit illa pena quā p origina-
li meruit: a q̄ liberari cupit ostēdit. **a** **E**cce nūc in pul-
uere dormiā. i. in carne: de q̄ dictū est: **H**uius es: et in pul-
uerē reuenter. **B**en. iiij. d. cito moriar. q. d. mors carnis p̄xia
est. **b** **L**et si manet:

refurrectiois. **C**ad
q̄sieris. i. districte iu-
dicās vitā meā inq̄sie-
ris. **D**u^r Non lubili-
stā: ante faciē tua: nec
sufficiā rindere vnu p
mille. **T**u. i. ix. b. Si
repēte interroget: q̄s
rindebit et. **T**u^r **E**saiæ
xx. f. Ardens furor
eius: et grauis ad por-
tandū: labia ei⁹ reple-
ta sunt indignatiōe: et
lingua eius q̄si ignis
deuorans tē.

四

3B

— recipit stultus abra pru-
dētię nisi ea dixeris q
verfant in corde eius.

Beauita em̄ sunt iniquo verba edificatiois: qz corrigi nō vult.
An̄ Eccl. xi. c. Lopedes in pedib⁹/stulro doctrina. Iō baldath suites/q corrigi nō volebat/bn̄ dicta a iob criminat: mul-
tiplicationē sermonis/z inopia intelligētē intorquēs in eum.
Quartuor em̄ sūt genera loquēdi: vt dīc Greg⁹. Alij qdē sūt
ampli sensu/z ore:q laudādi sūt. Alij vtros stricti:q misera-
di sūt. Alij sensu ampli/sed nō possunt eloqui:q sūt adiuuādi.
Alij sēsu inopes/bz lingua torrētes:q sūt despiciēdi. Tālē ar-
guit baldath fuisse iob. Un̄ dicit: f **A**sc̄ quo loqr̄is ta-
lia:z spūs multiplex sermonis oris tui:q.d.eloquens
es/bz stult⁹. Proverb. xiiii. c. Ubi sūt v̄ba pluria:ibi fr̄:qnter
egestas. g **A**liqd de⁹ z c. q.v. Mūqd de⁹ iniuste iudicat:
q.d.nō. Proverb. xvii. b. Diuinitatio in labijs regis:non erra-
bit i iudicio os ei⁹: Pond⁹ em̄ z stathera iudicia dñi sūt. Et in
hoc vult baldath rēphēdere iob:qz dixerat se sine peccato pu-
nitū. h **E**t oipotēs subuerit qd̄ iustū est:q.d.nō. Et
ita relinquit q iuste iudicat/q ad primum:z iustū/q ad secundū.
Dec em̄ duo i iudicio exigunt. Deut. xv. v. Juste qd̄ iustū ē
exequeris. Sap. xii. c. Lū sis iust⁹: iuste oia disponis. Relin-
quēs g p cōstāti iob punitū et iusticia:arguit eū q ad flagel-
la dñi non fuit hūllia⁹. Et h est: i **E**tā si filij tui pecca-
terūt ei: cui soli peccat. Ps. Libi soli peccauit z c. k **E**t di-
misit z c. i. in interitu mortis derelict⁹ op̄e iniqtatē sua. Esa.
I.a. In iniqtatib⁹ v̄ris vēduti estis. l **E**tu tñ si diluculo.i.
festināter. Proverb. viii. b. Qui mane vigilauerit ad me:iue-
niēt me. Thren. ii. f. Lōsurge/lauda in nocte:in p̄ncipio vigi-
liaz effunde sic aquā cor tuu an̄ cōspectū dñi. Uel diluculo
gr̄e: siue luce fidei. Sap. vi. c. Qui de luce vigilauerit ad illā
nō laborabit. Et h innuit p hoc qd̄ sequit: m **L**ōsurrexe-
nis: Ubi mor⁹ liberi arbitri⁹ z gr̄e sil̄ inuit. Uel Lōsurrexe-
nis: fide z opemēte et corpe. Esa. lii. a. Lōsurge/cōsurge: in-
duere fortitudie tua sion. n **E**t oipotētē fuerit dep̄cat⁹.
Mora ordinē. Primo cōsurgēdi est/postea orandū:qz corde
credit ad iusticiā:ore autē cōfessio fit ad salutē. Ro. x. b. Eccl.
xviii. c. An̄ oīone p̄para aīaz tuā. o **S**i mūd⁹: cogitatiōe.
p **R**ect⁹: opatiōe. Mūdicā em̄ cordis seq̄t rectitudō opis.
Proverb. xxi. b. Qui mūd⁹ ē:rectū est op⁹ ei⁹. q **S**tati eui
gilabit ad te.q.d.mō dormit tibi dñs:qz nec mūd⁹/nec re-
ctus es. Notādū ē aut q dicit: statim. Mō em̄ petit inducias
dñs. Esa. lvii. c. Lūc inuocabis/z dñs exaudiet: clamabis/z
dicet: Ecce adū. Itē. lxi. d. Alij clamēt: ego exaudiā. r **E**t

५१.

VIII

Pacatum reddet habitaculum iusticie tue. i. pacata pslas
iux*t* iusticia tua dabit tibi. Et quanto iustior eris; itato pacacio; me
te. **L**ob. iij. d. Post tempestatem traquillu*m* facis; et post lachryma
tionem et fletum exultationem infundis. **E**sa. viii. c. Si abstuleris ca
tenam de medio tui; et desieris digitum extedere; et loq. qd. n° 2.

s tuę: in tantū vt priora tua fu-
erint parua: et nouissima tua
multiplicent nimis. Interro-
ga em̄ generationē pristinā:
v et diligēter inuestiga patrum
r memoria: H̄ esterni quippe
r sum: et ignoram: qm̄ sicut
vmbra dies nostri sunt sup
s terrā: ip̄i dōcebūt te: Loquēt
a tibi: et dē corde suo pferent
b eloquia. Nūquid virere pōt
scapus absq; humore: aut
t̄crescit carectū sine aqua?
s Cū adhuc sit in flore/ nec car-
pañ manu: ante omnes her-
bas arescit: sic lūc omniū qui
obliuiscunt deū: et sp̄es hypo-

vt sciāt qz mltē tribulatiōes iustorū r̄. Et qz defaciū si credit p̄. 13.
ei cui vita despiciſ: subdit baldath testimoniu parrū. **T**erroga r̄. Eccl. viij. b. Mō te p̄tereat narratio ſeniorū: ipi
em didicerūt a p̄ib⁹ ſuis: qm̄ ab ipiſ disceſ itellecū. Deut.
xxxij. a. Interroga p̄ies tuū: r̄ an. r̄. **T**uueſtuſa. Prouer.
xiiij. d. Multi cibi i noualib⁹ p̄im. **H**ellemi r̄. q̄i v.
interroga: qz nos non ſum⁹ antiqui in qb⁹ eſapia qb⁹ credēd̄
eſt. **E**t ignoram⁹: qm̄ ſic ym. r̄. p̄. Dies mei ſic p̄.
vmbra declinauerūt. Sap. v.b. Trāſierūt oia hec velut vī
bra. **T**hi docebūt te. Doc rñder ei qd̄ dictū ē: Inſ
roga r̄. **D**e corde ſuo: nō de alieno: nec de ſumita
te labiorū ſicut ſtulti: r̄ ſic tu: cui ſimulatiōis ſp̄us multiplex.
Eccl. xxi. d. In ore fatuor̄ cor eoz: i corde ſapiētū os illoꝝ.
Alū qd̄ virere p̄ot r̄. Hic apte arguit baldath lob de
hypocriti: r̄ compat euz ſcirpo: qui ſcirpus id eſt hypocrita
per ſcirpu ſignificatur: colore sanctitatis vireſit ſine fructu
opis ſilis ſepulchro dealbaro ex: h̄ inter pleno oſſib⁹ mor
tuor: r̄ oī ſpurcitiā: Matth. xxij. c. Item cogat eū caretū
qd̄ acutū angulis ſurgēs: dū manu carpif: manū carpēta ſe
cat: Si hypocrita ſi manu correctiōis carpif: p. leſa opione
eraspaſ. Utq̄ carpēta ſecat: vt ſe innocentē: nō ſuis actib⁹ h̄
alienis crimib⁹ oñdat. **N**ō ne peior ex correctiōe heret: dicit
Prouerb. ix. b. Moli arguere derifoře: ne oderit te. Dicit g:
Alū qd̄ virere p̄ot ſcirp⁹ r̄. hypocrita ſine grā: q. d. n.
Percipit e. n̄ hypocrita: vt dīc Greg⁹. grā ad opa faciēda:
Un̄ ſigna facit: demones ejicit et. pphat. Matth. viij. c. dī
cūt: Mōne i noīe tuo. pphauim⁹: r̄ dēmōia elecūn⁹ r̄. Et ita
hypocrita q̄ ex bona opatiōe laude q̄rit: l. aq̄ viridis ſi ſanis
crescit. **C**lū adhuc ſit i flore: bone opatiōis vel laudis
pp̄e. Greg⁹. Scirp⁹ i flore: hypocrita i laude. **C**arpat:
ſez caretū. **A**lū dāu. ſ. correctiōis. **A**lū oēs herbas. ſ.
an̄ bonos: q̄ etiā h̄ carnē dicūt herbe: qz ois caro ſequi: Ela.
xi. b. Itē Ela. xvij. c. **A**n̄ mēſſē tot⁹ efforuit: ſi matura p̄f
ctio germinauit. **A**reſcit: a fructu boni opis: qz hypocri
ta p̄a: etiā i carnis vita deficit: qz mox bona deſefit: vt ſi
ſecuti ſūt id. pph qd̄ ſimilate viuūr. **S**ic ſe ſequi tector⁹ qd̄ p̄ ſi
euellaſ exaruit. **S**ic vię. i. opa v̄l vita. Adaptatio ſillau
dñis. **O**lim q̄ obliuiscunt deū. i. hypocritas q̄ ponis
ſimū dicunt obliuisci deū: qz allā mercedē q̄ ipiſ q̄rit. **A**n̄
de eis dicit Matth. vi. a. Amē dico vobis/recepérūt merce
de ſuā. **S**pecie hypocrite p̄ib⁹. i. fauor: i. glā: i. binōi

p quibus faciebat bona. i. xx. a. Gaudii hypocrite adinstar
 pucti. Sap. v. c. Spes impii q̄si lanugo q̄ a vēto tollit. Esa.
 lxx. a. Lelas araneap̄ teruerit. Tela eorū nō erūt i vestimentū:
 neq; opīens opib; suis. Opa corū/opa inutilia. a Non ei
 placebit: in die retributionis. b Concordia sua: q. s. bo/
 na laboriosa agebat. p
 fauore hūano. Greg.
 Nulla maior vēcor/
 dia q̄ p̄ceptis dei for/
 titer insistere p̄ trena
 retributione. c Sic
 tela aranearū: que
 studiole terit: q̄ statu
 vēti dissipat. Sic qc/
 qd hypocrita exudat:
 fauoris aura exuslat.
 Grego. Hypocrita
 dum laudat/dissipat.
 d Innitef sup do/
 mū suā. i. inclinabit
 se ad id qd cupit. Gre/
 go. Dom' mētis q̄/
 libet res ē: quā p̄ dile/
 ctionē inhibit anim'.
 Dom' igf hypocrite
 est fauor hūan' / v̄l' fi/
 ducia sanctitatis cui mō innitit: q̄ stat corā hoib;. Sed i iu/
 dicio corā deo. e Hō stabit. Proverb. xliij. b. Dom' im/
 pior debitis. f Fulciet eā: enumerationē bonorū operū que
 inutilit fec. Matth. viij. c. One mōne i noīe tuo. p̄phauim' r̄c.
 Greg. Qd p̄ se stare neq; fulciet vt stet: Sic hypocrita cū vi/
 tam suā in iudicio cadere cōspicit/enumerationē operū fulcit.
 Sed dom' laudis sic fulcita nō surgit: q̄ i oib; que egit/aim
 nūq; a tra leuavit. Et b ē qd sequit: g Et nō cōsurget: q̄
 diceit eis: Nūq; noui vos. Matth. vij. c. Et Luc. xij. f. Di/
 scidite a me oēs opāri iniquitat. h humect. Quia posset
 aliq; grere/q̄ videt tm̄ ea q̄ parēt: q̄r nō cōsurget: Et rñdet:
 humect' hūore sanctitatis/ siue grā sanctitarū infusus: i
 Elidek homib;. Sed corā sole iusticiē i ole iudicij arid' ap/
 parebit. Malach. iiij. a. Orieſt vobis tūmētib; nomē meū sol
 iusticiē. k Ueniat: ad iudiciū. l In ortu suo germē
 eius. Proprietatē scirpi assignat: q̄ apte cōuenit hypocrit. Masic enī scirp' cū flore suo: et secū germē sui semis. pducit:
 Sic hypocrita in ipa inchoatiōe opis. p̄miū laudis recipit: et
 ideo aliud nō hēbit. Miere. xvij. b. Date florē moab: q̄r flo/
 res egredieſ. Germē remūneratio p̄sens. m Sup acerūn
 petrarum. Adhuc non stabit scirpus licet humectus videa/
 tur: quia Super aceruum petrarum r̄c. Radices scir/
 pi sunt cogitationes hypocrite/que non videntur. Aceruus
 petrarum/cōgregatio hoīm a gratia aridorum et durorum.
 Est g: sup acerūn petraz. i. in cōspectu hoīm. n Radi/
 ces el' dēlabunt. i. cogitationes hypocrite multiplicabūt.
 o Et inf lapides. i. inf hoīes cōmorabit: q̄r p̄ oīa q̄ agit
 laudes hoīm q̄rit. Lapides: q̄r nō addit/ viui/sūt hoīes boni
 et mali. Hypocrita vō est lapis angulari i edificio diaboli: q̄r
 cū bonis h̄z specie sanctitatis: cū malis intentionē iniquitatis.
 p Si absorbuerit. s. de. i. abstulerit p̄ mortē. q De lo/
 co suo. i. de mūdo/ q̄ est locus malorū. Boni vō sunt in mū/
 do: sed nō sunt de mūdo. r Negabit eū: vt fatuas virgi/
 nes. Matth. xxv. a. Quare aut nō nouerit/ subiugit: q̄r. s. le/
 tanū d̄ corruptiōe aliorū. Et b ē qd sbdit: Hec ē em̄ leticia
 vię el'. s Dicet: interi' arbiter: t Noui: p̄ approbat/
 one eius. i. hypocrite. v Et rūrsum de terra: id ē de di/
 lectiōe terrenorū. x Alij germinent. q. d. nō satis est eis
 nisi et alios filies sibi fecerint. Osee. ix. c. Gloria eorū a partu. i.
 ab vtero et a cōceptu. Proverb. iiij. c. Non dormiūt nisi ma/
 leficerint: et non rapit somnus ab eis nisi supplantauerint. y
 Deus nō p̄iūciet. d. q. h̄c est leticia hypocritarū: vt alios
 corrūpant: Sed deus non p̄iūciet simplicem: qui est
 sine plica duplicitat. Cui' simplicitas modo vocat fatuas.

Infra. xij. a. Derideſ iusti simplicitas: lampas cōcepta apud
 cogitationes diuitū. z Nec porriget manū malignis:
 id ē hypocritis. Manū dico dexterā/ licet aliquādo sinistrā:
 q̄r ipse solē suū fac̄ oriri super bonos et bonos. Matth. v. g.
 Hoc idem dicit Proverb. iij. d. Ipse deludet delusores: et
 mansuetis dabat gra/
 tiam. a Donec
 impleat risu: id est
 gaudio: cuius signus
 est risus. b Os tu/
 um: id est mens tua.
 Nec etiā pōt. q. d. nū/
 quā p̄iūciet simplice. Silt ponit donec in
 Ps. Donec ponā inī
 micol r̄c. Et Matth.
 i. d. Donec pepit filiū
 suū p̄mogenitū. c Et
 labia tua iubilo: q̄
 est exultatio mentis ha/
 bita de eternis: q̄ nec
 oīno taceri/ nec oīno
 exprimi potest. Et est
 argumētū q̄ laus etiā
 vocalis erit in patria:
 At. t̄coparat
 sicut d̄ sup illud Ps.
 Exultatiōes delī gutture eorū. Hec oīa dixit baldath ad iob
 adulatore. Unū s̄bdit: d Qui oderit te r̄c. p̄fusioē: mala.
 Est em̄ duplex cōfusio: adduces p̄ctū: et adduces glā. Eccl.
 iiij. c. q. d. ea q̄ dīri mō p̄tuli ex odio. Opro em̄rī q̄ oderūt
 te r̄c. e Et tabernaculū impiorū. i. frenē felicitatē edi/
 ficiū. De q̄ ifra. xv. d. Ignis deuorabit tabernaclā eorū q̄ libēt
 mūera accipiūt/ siue cordis/ siue oris/ siue man'. f Hō sub/
 sistet: q̄r cū infierit impi' nō sumet oīa r̄c. Expo. La. IX
 g T respōdēs iob. Peruersi/ q̄b loquēs p̄sona dis/
 plicet: oīa q̄ audītūt/ prava siue recta/ impugnat: vt
 eliphac et baldath/ q̄ lā s̄ iob locuti sūt: S̄ iob cui nō
 persona loquentis/ sed culpa displicet/ videns baldath recta
 dixisse licet non recte: et vera s̄ hypocritas p̄tulisse/ app̄ obat
 audita. Et hoc est: Et respōdēs iob: ad verba baldath:
 h Aut: Clere scio q̄ ita sit: vt dixisti: i Et q̄ nō iusti/
 ficeſ hō cōposit'. i. cōpatus deo. Et rñdet ei qd dixerat
 eliphac. S. iiij. d. Nūqd cōpatiōe dei iustificabis hō: Deo se
 cōpat: q̄ se mūdū existimat. Ip̄e em̄ sol' mūdus est: q̄ attin/
 git vbiq; ppter suā mūdiciā: et nihil inquinatū in illum incur/
 rit: Sap. vij. d. Greg. Homo supposit' deo/ iusticiā accipit'
 cōpositus pdit: q̄r qui se ei compat/ qd dei est/ sibi arrogat: et
 bono qd acceperat/ se p̄uat. Et q̄ homo cōpatus deo nō sit
 iustus/ ostēdit: k Si voluerit: homo. l. Lōtende/
 re: id est rationē ponere. m Cum eo. i. cū deo. n Hō
 poterit ei respōdere vñl/ p mille. Ad litterā: p mille
 beneficijs vñl: q̄r ipse bonorū nostrop̄ non eget. Ideo dicit
 domin' p Esa. xliv. d. Judicemur simul: narra si quid habes
 vt iustificeris. q. d. n̄shil habes. Unde Esa. lxij. b. Facti su/
 mus vt immūdi omnes nos r̄c. Or aut̄ non possit vel deve/
 at homo cōtendere cū deo/ vel se ei cōpare/ ostēdit. o Sa/
 piens corde est: non ore tm̄. Ip̄e em̄ scrutat̄ renes et cor/
 da: Miere. xvij. b. Et hō stultus. Miere. x. c. Stultus factus
 est oīs homo a scientia sua. Ideo dicit Ps. Mirabilis facta Ps. 138.
 est sciētia tua ex me. p Et fortis robore: Et ideo vinci
 nō potest. Infra. xij. c. Apud ipsum ē sapientia et fortitudo.
 Greg. Nō potest falli/ q̄r sap̄ies: nec vinci/ q̄r fortis. Ideo
 dicit Ps. Quo ibo a spiritu tuo. i. a spū tuę fortitudinis: et q̄
 a facie tua. i. a sap̄ietia tua fugia. Abiq; em̄ est deus p̄sens p̄
 sap̄ietiā: vbiq; fortis q̄ potētiā. q Quis relistit ei. i. re/
 sistere voluit: et pacē habuit: q. d. null'. Angel' em̄ subq;
 ci noluit: et in pfundū laci corruit: et inq̄r fac̄ pacē amisit.
 Adā iobediēs fuit: et carnis inquietudinē icurrit. Gal. v. c. La/
 ro concupiscit aduers' spiritū r̄c. Roma. vij. d. Videō aliam
 legem r̄c. Et ideo dicit Esa. xliv. b. Ue q̄ dicit factori suo.
 111 4

Libri

a *Transtulit mōtes.* Hic nihil ad litterā: sed mystice tñ exponit de potētibus seculi: q̄s trāstulit dñs de glia mūdi ad pgnā inferni. Ps. *Trāsseretur mōtes in cor maris.* Vel ad cō punctionē penitētię. Ps. *Qui tangit mōtes et sumigat.* Vel de angelis: q̄s peccātes trāstulit dñs de celo in infernū. q. *Petri. iij.a. De angel' pecatibus nō peccit z̄c.*

Greg. exponit d̄ illis qui p̄mo receperūt rādios fidei: d̄ qb̄ Ps.

Ps. 71. *Suscipiāt mōtes pa-*
cē *z̄c: Quos trāstulit*
qui p̄mo receperūt rā-
dios fidei: d̄ qb̄ Ps.
Actuū. xiiij.g. Vobis
oporebat primū z̄c.
b *Et hoc nescierūt:*
iudei execūtati vel po-
tētes seculi. Un Ps.

Ps. 81. *Mescierūt neq̄ intel-*
lexerunt z̄c. c Quos subuertit i furore suo: q̄ titum et
vespasianū. Vel quos s. potētes seculi: subuertit: ad pgnā
v̄l ad penitētiā: in furore suo: q̄ cum dñs peccit furēs ab
his q̄s peccit estimat. d Qui cōmouet terrā de loco
suo. i. trena diligētes de mūdo: in cuius amore q̄scunt. Vel ter-
rā. i. iudeos q̄s extraxit de finib⁹ suis p̄ romanos. e Colū-
ne. i. p̄ncipes et tyrāni: vel legiſdoctores concutient: q̄z p̄ vni-
uersū orbem disp̄si sūt: vel in bono ad penitētiā. Esa. xxiiij.c.
Cataracte de excelsis aptē sunt: et cōcūtient fūdamēta fr̄e. f
Qui p̄cipit soli. i. p̄dicatořib⁹ q̄ dicūt sol: q̄z illuminat ecclē
sia sic lōl mūdi. Apoc. vi. d. Fact⁹ e sol niger sic face cīlicin⁹:
q̄z in extremis t̄pib⁹ vita p̄dicatoři. I se fulgēs ap̄d reproboſ
asp̄a et despecta iudicabif. g Et nō or̄i: q̄z q̄nq̄ p̄tā
subditioř claudunt ora p̄dicatoř. Esa. v. b. Nubib⁹ mādabo-
ne pluant z̄c. h Et stellas. i. p̄dicatořes q̄ stelle dicunt: q̄z
de terrēis instruūt. Sol: q̄z t̄p̄lationē verg lucis apiunt. Ul-
stellē sūt: q̄z puulis facilia: sol: q̄z magnis subtilia p̄dicant. i
Claudit q̄s sub signaclo. i. ad t̄pus. Qd̄ em̄ sigillo clau-
dit: aliqui later: aliqui etiā ap̄it: Sic iudea mō p̄uata est lumie
p̄dicatioř: sed in fine ap̄it ei liber signat. Esa. xxix. c. Clau-
der dñs oculos vestros: pp̄bas et p̄ncipes v̄ros: q̄ vidēt visi-
ones: op̄iet: et erit vobis visio oīm sicut v̄ba signati libri. Sic
helias et enoch mō occultant: sed p̄ app̄arebūt: Apoc. xj. a.
k *Qui extēdit celos. i. ap̄los a iudeis fugatos: vbiq̄ fa-*
cit honorari. Ps. In omnē terrā exiuit son⁹ eoꝝ. Vel exten-
dit celos. i. p̄dicatořes: sic ferrū extendit in tunib⁹ malleo-
ri. Esa. xliij. d. Ego dñs faciēs oīa hēc: extēdens celos so-
lus. Itē. xlvi. b. Van⁹ me extenderūt celos. l Et gradit
sup fluctus maris. Ad litterā. Marci. iii. d. Quis putat ē
hic: q̄z venti et mare obediūt ei. Matth. xliij. c. Quarta vigi-
lia noctis venit ad eos iesus: ambulās sup mare. Ul spūalit
gradit sup fluctus maris i suis mēbris: q̄z calcat fluctuantē
gloriā hui⁹ mūdi. Un. Hiere. v. e. Posui arenā terminū ma-
ri. i. ad frangendū gloriam mūdi: paupes et abiectos elegi. j. Co-
rinth. i. d. Infirma mūdi elegit de: vt cōfundat fortia. Sz dū
mare scuit: ecclesia pficit. Un. Gen. viij. c. Multiplicate sunt
aq̄z et eleuauerūt arca in sublime a terra. Et hoc est: m Qui
facit arcturū. i. ecclesiā. Arctur⁹ em̄ septē stellis lucet i axe
celi locař: semp̄ vergis et nūq̄ mergis: Sic ecclia vniuersalis
in axe veritatis. i. in christo locata: septem ecclēsij designat: Apoc. i. a. Et septē donis q̄s septē cādelabris illustrat: q̄z
tribulat: sz v̄sq̄ ad finē sc̄lī nō defic. Matth. xxviij. d. Ecce
vobiscū sū v̄sq̄ ad p̄sumationē sc̄lī. Arctur⁹ mō tres stellas
ad sumā eleuat: et ad ima q̄ttor inclinat: mō ecōtrario q̄ttor
sup̄ erigit: et tres inscri⁹ p̄mit: Sic sancta ecclesia mō infide-
lib⁹ fidē trinitatis p̄dicat: mō fidelib⁹ q̄ttor virtutes nūciat:
et ita rotatu sue p̄dicatioř stat sui specie īmutat. Itē q̄z ec-
clesia gloriāb⁹ de suis opib⁹ fiduciā euacuat: et trinitatis no-
ticiā exaltat: tres stellas arctur⁹ eleuat et q̄ttor inclinat. Et dū
q̄sdā bona opera nō habentes de sola fide p̄sumere pfibet: et
opari enīl̄ monet: q̄ttor stellas erigit: et tres deponit. n Et

Job

orionā: qui hyemali tpe orlunt: et in ortu suo tēpestates ex-
citant: mare et terram perturbant. Ilī sūt martyres: q̄ in hyeme
p̄secutiōis apparuerūt: quib⁹ natis tra et mare turbata sūr: q̄
gentes et iudeos i nece suā excitauerūt p̄dicado. o Et hya-

z dies extēdit. Ilī sūc
ecdesie doctores: qui post martyres vene-
rūt: rep̄essa aliquātu
lum hyeme infidelitatis et p̄secutionis: cum sol veritatis clarus il-
luxit. Hyades dicunt ab hyo grēce: quod ē
pluo latine: quia dō. De p̄cōl. s. a.
ctores doctrinis nos quālia complūt et secundāt.
p Et interiora au-

stribit: id est secretos or-

cti. Cant. iij. d. Surge aquilo et veni austri. Ilīc quattuor
commemorat breuiter sponsus. Cant. iij. a. O pulchra es
amica mea. Ecce arcturus: q̄z pulchra es. Ecce orionā: oculi
tui columbarū. Ecce hyadas: absq̄ eo qđ ir̄t̄sec̄ later. Ec-

ce interioria austri. Quia v̄o opera dei explicari non possunt

ab homine: ideo iob quasi deficiendo melius comprehendit

ea: dicens: q Qui facit magna virtute. r Et in-

scrutabilitia ratione. s Et mirabilia multiplicitate: q̄n

subdit: t Quorū non est numerus: Sic sapienā et

fortitudinē dei: ostēdit iob. Sed q̄z non solum que extra nos

facit dñs/ explicare non possumus: sed etiā qđ erga nos agit

ignoramus: Ideo subdit: v Si venerit ad me: deus

sc̄z/dando p̄sp̄era. x Non video eum: id est si sit ad

bonū vel ad malū meū/nescio. y Si abiens: tribulatio-

bus/ et tēptatioib⁹ exponēdo. z Non intelligā: ignorās

exitū rei. Quādōq̄ em̄ putat gratia qđ est ira: et econuerio:

vt dī Grego. Abscessum igit̄ dei vel accessum ad hominē

nescit homo: et tamen sic cēcus veniet ad iudiciū de acerbis

suis redditurus rationē. Unde subdit: a Si repente in-

terroget: ad iudiciū vocando: b Quis respōdebit

ei: Vel respōdet: arguēdo eū de crudelitate: vel se dignū re-

nia ostēdēdo. q. d. nemo. Vel de: introgat: cū duris pulsat:

vt qđ sit hō cognoscat. Sap. ii. d. Cōtumelia et tormento in-

terrogemus eum. Sed homo respondere nō sufficit: q̄z cum

sit puluis: contra iudicia diuina nihil dicit. Unde sequit: c

Vel quis dicere potest z̄c. Sap. xij. b. Quis dicit ibi

quid fecisti: aut quis stabit contra iudiciū tuū. Esa. xlvi. b.

Ele qui contradicit factori suo: testa de sanctis terre. Non

quid dicet lutū figulo suo: quid facis: Grego. Facta dei ve-

nerari debemus: quia iniusta esse nō possunt: non discuterei

quia rationē consiliū eius querere est cōtra illum superbire.

Proverb. xxv. d. Perscrutator: maiestati: op̄rumet a gla-

ta. Itē nō pōt dicere: Cur ita facis: Quia d̄ Pe est

cui⁹ irē nō resiste potest. Sed nūquid moyses re-

stitut irē dei: dicens: Exo. xxxij. c. Cur die irascit furor tuus

z̄ populū tuū: q̄escat ira tua: et esto placabilis super nequicia

populi tui. Placatusq̄ est domin⁹ ne faceret malū qđ locu-

tus fuerat aduersus populu suū. Exod. xxxij. d. Item ph̄

nees: nōne restitut irē eius: Numeri. xxv. c. vbi ipse domin⁹

dicit: Phinees filius eleazar filii aaron sacerdotis: auerit

iram meam a filiis israel. Id hoc dicit Grego. q̄ in his que

apud deum diffinita sunt: nōmo restitut: cū ipse vt roget nō

aspirat. Unde Ezech. xliij. f. Si fuerint hi tres viri corā me:

noe/daniel/ et iob: nec filios/ nec filias liberabunt. Itē Hiere.

xliij. b. Moli orare p̄ populo isto in bonū: cum ieiunauerint/

nō exaudiā preces eorū. In alijs v̄o potest resistit irē dei: q̄z

sz ipse sanctis inspirat: vt se p̄cibus opponant et tenēt cū.

Unde moysi dixit: Minite me vt irascatur furor meus. q. d.

cognosce q̄ impetrare poteris quicquid p̄ populo exorabis.

Sed heu modo nullus est moyses. Unde Esa. lxij. c. Non

est amittere te: qui confundit et nō

experire possit offendit. Sed qui peccat cōtem-

perit māda regat. Cū p̄cipes qui

curvatur sub capitulo bimillio.

Ez. xxviii. a. Quādā

ire resistē-

excēlant et submī-

lētā. Ez. xxviii. b. Quādā

quo cur-

re. Ez. xxviii. c. Quādā

tertī m-

ne corruptib⁹ p̄mor.

Ez. xxviii. d. Clerbis meis:

Id est operibus. Grego. Verbo.

Ez. xxviii. e. Non fuit verbū

et nō fuit p̄ceptū. Ez. xxviii. f. Sed ne haīa verbū p̄ceptū be-

rustrātū si deī p̄ceptū eius mē-

Qui cādā si habuero quip-

bo excoſidētū in mēritā mēta.

qui p̄missū mēritā. Ez. xxviii. g. Plus cō-

īmā in mēritā. Daniel. x. h. I

de mēritā et audi: Neq̄z an-

sumū p̄ceptū ante faciem tuā: le-

nis. Sed quādā nostra multa.

Unde Esa. x. i. a. Beatus hō qui

mēritā est dūcēt corvēt in mālū. g.

ne. Esa. x. ii. a. Nam autē quāre timeat

enīm: id est in fēcīate iudicō: et

qui in cōmōdīe clementiō fer-

cedit. Sip. v. d. Putrāda cō-

ſenātō. i. Multiplicabit

h. Contr. x. v. b. Vībū fir in te-

rbūlīt in terra sine caūa occu-

ſine caūa mōbiſ ſam̄fīta. Vī-

actualis peccātū: non tamē ſine ca-

fūtū ſi deī legī: q̄ nō eī p̄pe-

ſit: id eī ſeptē. Quādā au-

ſtēdā: id eī ſeptē ſeptē. L

Ez. xxviii. i. d. Non cōcedit re-

ſtēdā: id eī ſeptē ſeptē. L

gādā: id eī ſeptē ſeptē.

est qui inuocet te/ qui consurgat et teneat te. **O**r autem nemo eius ire resistere possit/ ostendit. **S**ub quo **rc**. Nihil hic ad litterā: Sed qui portant orbem/ angeli sūt: quox ministerio mīndus regit. Uel prīncipes/ qui curas seculi tolerant: Hic curuatur sub eo: quia illos humiliat. **E**saie. xlvi. a. Gloriosos terre humiliabo.

Eccl. xxiiii. a. Omnis excellentiū et sublimiū corda virtute calcaui. Item angeli curui sūt sub deo: quia licet eum magnifice videant nō tamē pfecte comprehendunt. Quā sublimitatem iob cōsiderans apud semetipsum. vñ lescēs ait: **Q**uātus ergo sum ego vt **rc**. q.d. si angelus qui carne nō pmitit: hūc cōsiderare nō sufficit: q̄ mente de ei⁹ iudicis dispuo/ qui carne corruptibili pmo: **V**erbis meis:

id est operibus. **G**regorij. Verba nostra ad deū sunt opera: **E**saie. xxix. b. Non fuit verbū: id est res/ qd non ostenderim eis. Sed nec his verbis potest homo loqui cū deo: quia merita nostra si desit pieras eius/ nulla sunt: Ideo subdit: **Q**ui etiā si habuero quippiā iustū: non respondebo/ ei: cōfidens in meritis meis. Unuerse em iusticie nostrę quasi pannus menstruate: **E**saie. Ixiiij. b. **S**ed meum iudicem depcabor: Plus cōfidens in eius misericordia/ q̄ in meis meritis. **Drc**. Etiam cum audiatur/ repelli timet: Ideo subdit: **C**um inuocantem. Proverb. xxvij. c. Beatus hō qui semp est pauidus: qui ho mentis est dur⁹/corruet in malū. **N**on credo: id est ti⁹ meo. Causam autem quare timeat/ subdit: **In** turbine enim: id est in severitate iudicii: qd turbo dicitur: qz subitum et quasi in cōmotiōe elemētorū fieri. Ps. Ignis ante ipsū p̄ceder. Sap. v. d. Pugnabit cum illo orbis terrarū contra insensatos. **M**ultiplicabit vulnera mea sine cauſa. **C**ontra. s. v. b. Nihil sit in terra sine causa. Respondeo: Nihil sit in terra sine causa occulta vel manifesta: Hic dicis sine causa/nobis. s. manifesta. Uel sine causa: id est sine merito actualis peccati: non tamē sine causa: qz p originali. Uel ad litterā: de iob legis: q̄ nō est p̄cessus vt in eo vitū tergere: sed vt meriti augere. Quomō autē multiplicant ei vulnera ostendit. **N**on cōcedit requiescere spiritū meū: Hoc quātū ad hoiez interiorē. **I**Et implet me amaritudo: Hoc quātū ad exteriorē. **T**hren. i. g. Foris interficit gladius: et domi mors similis est. Sed ne quis diceret: **N**on oportet timere: qz euadere poteris/ subdit: **m** **S**i fortitudo querit **rc**. Et assignat multas causas timoris. Prima ē potēta dñi: quā impossibile est effugere. Et hoc est: **S**i fortitudo querit **rc**. **H**iere. xxij. d. Fortissime et magne potēta dñs exercitū nomen tibi. Secunda est equa districtio iudicii: qz idē erit testis et iudex dñs/ qui omnia nouit. **H**iere. xxij. f. Ego sum iudex et testis dicit dñs. Et hoc est: **S**i equitas **rc**. nemo audet p me **rc**. Ego em nō possum qui me intus meli cognosco: quomō ergo al⁹: qz nihil mihi conscient sum: sed nō in hoc iustificari sum. i. **C**orinth. iiiij. a. Tertia cā ē p̄sciētia redarguēs. Sap. xvij. c. Semper em p̄sūt seua/p̄turbata cōsciētia. Et h̄ est: **S**i iustificare me voluero: os meū cōdemnabit me. i. cōscientia mea: q̄ dicit os: qz semp loquit murmurādo cōtra malū. Quarta causa est

ignorantia status. Eccl. ix. a. Mescit homo an amore **rc**. Et hoc est: p **S**i simplex fuero: Sine plica erroris et prae uē dilectionis. Proverb. xx. b. Quis potest dicere: mīndū est cor meū et purus sum a peccato. **H**oc ipsum ignorabit anima mea. **D**ic opponit Greg. Qui scit bona q̄ agit

quoq̄ mō supbit: Et ita malū est scire. Itē si nescit ī se bona: quō custodit: q.d. nō custodit: Et ita malū ē ne scire. Quid ḡ fieri: Ad Depe. viii. 2. c. hoc r̄fert ipse. Cōtra vtrāq̄ opus ē et recta estimare et custodiāt: et minia ne erigantur.

Sz quia tūstī pfecte se examinare nō possūt: exiliū huius vite egredierunt. Unde subdit:

Et tēdebit me **rc**. Greg. Lēdet iu stū vivere: qz opando non cessat grere vitā. Unde Paul⁹. q. **L**orinth. i. b. Sup̄ modū

grauati sumus/ ita vt tēderet nos vivere. Sed cōsolatio hui⁹ tēdij ē iusta potentia dei: qua iniustos punit siue iniquos: et iustos trāscendit remunerādo: quos etiā morte tempali cōsumet. Et hoc est qd sequit: **s** **U**nū est qd locut⁹ sum: id ē meditat⁹. **E**t innocentē cōsumet ipse dñs morte temporali: vel etiā alijs si districte voluerit iudicare: q̄ i angel⁹ s. 4. d. suis reppit prauitatem: i.e. cōspectu stelle nō sūt mūde. Infra xxv. b. **v** **E**t impūl cōsumet merito p̄ctōp suop dupli ci morte. Eccl. q. c. Moritur doc⁹ similiter vt indoct⁹: et ideo tēdūt me vite meę. Itē Eccl. ix. a. Hoc est pessimum in omnia q̄ sub sole sūt: qz eadem cūcīs eueniūt: **U**nū et corda filiōp hominū implen⁹ malicia et cōtēptu in vita sua. **x** **S**i flagellat **rc**. Quia dixerat iob q̄ dñs innocentē et impūl cōsumet: ne crederet aliquis q̄ equaliter: innuit penā iustorū terminabilē. Et hoc est qd dicit: **S**i flagellat hic iustos sc̄ flagellis quotidianis. **y** **O**ccidat semel: id est finem flagellis eoz imponat: simila morte corporis interueniēt. Et ita innuit penā iustorū terminabilē. **z** **E**t nō de penis innocentū rideat: supple sicut ridebit de penis impiorum: De quibus ridere dicit: qz nō vult misereri. Ridere em dei: vt dicit Gregorij est nolle misereri. Proverb. j. c. Ego quoq̄ in interitu vestro ridebo: et subsanabo cū vobis qd t̄mebatis euenerit. Et ita penā impiorū innuit interminabilē. Hoc est qd dicit **H**iere. xlvi. g. Consumam ego cūcīs gentes/ te autē nō cōsumā: sc̄ castigabo te in iudicio: nec q̄si innocentē parcā tibi. Sed ne puteat a vita mors egredi: docet per quos flagellat: sc̄licet per angelos malos. Et hoc est quod sequit.

Tradita ē.i.exposita

Gregorij. **m** **S**i flagellat occidat semel. Vides em iob se et totū gen⁹ hūmanū non posse liberari a culpa et a pena nisi p mortē mediatoris: desiderās mortē et aduentū eius: et do lens de dilatione: qz spes q̄ differit affligit animā: Proverb. xiij. b. **A**lit: **S**i flagellat. i. si flagellare vult iux⁹ merita hominū: qz nō possēt hoies tot flagella sustinere: **y** **O**ccidat semel. i. veniat q̄ semel occidat. s. christ⁹ q̄ sua simila morte/ nostra duplā destruat. Roma. vi. b. Christus resurgens ex mortuis/ iam non morit: mors illi ultra non dominabī. **z** **E**t non de penis innocentum rideat: id est vota nostra amplius nō differat: sed eum exhibeat: cuius desiderio affligimur: Quę afflictio risus dei dicit: Quo em ardentius querit deus: eo magis letat in nobis. Et quia mortē redemptoris petierat: ordinē passionis adiungit. **a** **T**erra: id est caro christi/ que de terra: id est d̄ virgine nata est. Ps. 84. Veritas de terra orta est: id est christus de virgine maria.

nn 5 * Tradita ē.i.tradeſ

Libri

Ga Tradita est i. exposita. b In manū impij. i. diaboli: vt possit ea affligere: quātū tamē punitū. Esaie. x. a. Ut assur virga furoris mei. Sed iterū ne crederet flagellando mereri: cum minister dñi sit subdit: c Aultū iudicū eius ope rit. Et id ē dñi: opit. s. diabolus: vt nō aduertat se datos ad corrigendū: sed poti⁹

El. tdata

B 5.7.b.

ad cōterendū. Et hoc est qđ dicis Esaie. x. b
Mandabo illi vt auferat spolia / t p̄dām
in cōculcationē quasi lutum platearū: Ipse autem non sic arbitra bitur: et cor ei⁹ nō ita estimabit: sed ad con terendū erit cor eius. Uel sic continua: Ita caro exposita est im pio: tamē vultū iudi cūm: id est hominē interiores vbi est sedes iudicij: operit: scz dominus. i. abscondit ab eo. Unde supra. ii. b. Ecce in manu tua est: veritatem animā eius serua. Et qđ p̄ diabolū domin⁹ infligat penas: ostendit iob. d Q si ille; scz diabol⁹ e Nō est: scz impi⁹ in cui⁹ manu tradita est terra: f Quis ergo est: q. d. nullus aliis. Dominus em̄ penam non infligit: quia alienū est op⁹ ab eo: Esaie. xxviij. f. Est em̄ pena a domino p creationē. Esaie. xl. a. Ego dñs facies pacem / t creans ma lum. g Dies mei r̄c. Hoc dicit iob: timens se ex flagellis dñi minus prosecisse: Et ne ipsa flagella putens ei tediosa esse ppter diuturnitatē: compant cursori dies antiquorū: quia sūt p̄nuncij futurorū. Si enim omnes dies iustorū laboriosi sunt: vt tandem in quiete sint: quis erit finis lascivientū: b Fug gerunt: id est quasi ignorante me transierūt. i Et non viderunt bonū. i. in illis non feci bonū. Luci. xvij. c. Cum feceritis omnia que p̄cepta sunt vobis: dicite: servi inutiles su mus. k Pertransierūt quasi naues poma portantes: Que post se relinquūt odore: in quo currunt adolescentes: Lant. j. a. Hoc dicit: qđ dies iustorū p̄cedentū: sunt qđ lux et exemplū posterorū. l Sicut aquila volans ad escam. In hoc norans duo: scz velox transitus vite. Sap. ii. a. Exiguū est t cūm tedium tēpus vite nostre: Et merces la boris: qđ vbiq̄ fuerit corpus. i. christus: illuc cōgregabunt aquile. i. sancti: Matth. xxxiiij. c. Sed ne iob de se talia dicens erumpere videre: quasi se cōprimens subdit: m Cū dire ro: talia. s. n Nequaq̄ ita loquar ampli⁹: s. o Cō muto faciem meā: interiorem scz ad considerandū fragilitatē meā. p Et dolore torqueor: culpe t penē. Thren. iiij. c. Memoria memor ero: fragilitatē humanae scz: t tabescet in me anima mea: Adhuc vnde dolore torqueat iob: radūgit: r Uterebar omnia opa mea r̄c. Et tamē bona erat q̄ fecerat: s. bear⁹ hō qui temp̄ pavidus: Proverb. xvij. c. Quia in bonis duo timenda sunt: vt dicit Grego⁹. desidia et fraus. Desidiam facit minor amor dei: Fraudem / pp̄r⁹ amor sui. Sit autem fraus tribus modis: cum pro bene actis: vel ta cīta hominū gratia: vel fauoris aura: vel commodū aliquod temporale desiderat. Et qui hoc facit: maledictus est. Hiere. xlviij. b. Maledictus qui opus dei facit fraudulēter: vel negli genter: alia littera hinc dicit Esaies. xxxiiij. c. Bear⁹ qui ex cutit manū suas ab oī munere: cordis. s. oris t manū. Primū mun⁹ qđit hypocrisis: Secundū inanis glā: Tertiū avaricia. Nec mirandum si verebar: s Sciens qđ nō parceres r̄c. Lic̄ em̄ dñs ad penitentiā vocet peccatores: tamē nūq̄ sine ultione p̄terit: qđ aut homo punit: aut de⁹. t Et sic impi⁹ sum: vt nō parcas mihi. w Quare frustra laborauit: Hoc dicit iob: non ex desperatione: sed ex incertitudine. Unde Grego⁹. Sb occulta iustitia trepidat: nō qđ laborasse peniteat: sed inter labores de p̄nio incertū se esse dolet. Si em̄ pietate remota discutimur: opus nostrū pena dignū ē qđ remunerari p̄stolamur. Et vere tūne: ne frustra laborauerim: qđ x Si lotus fuero quasi aquis niuis: id est lachrymis humi

Job

litatis: que sicut nix p̄ ceteris virtutibus cōdet coram deo. Itē aqua niuis ex aere est: aqua fontis vel fluminis ex terra oris. Aquae niuis sunt lachryme p̄ eternis: Aquae fontis vel fluminis sunt lachryme p̄ p̄ctis. If gif aq̄s niuis se lauat: qđ p̄ de siderio eternē patrie plorat. Aq̄s fontis abluif: qui p̄ peccat suis vel alienis vel p̄ incolatu hui⁹ vite co pungit. Sic axa filia caleph plorauit pro vitroq̄ irruquo: Ioseph. v. et Iudic. i. c.

Si faciem meam: ēt dolore t̄d̄r queor. Uterebar omnia opera mea: sciens qđ non parceres delinquenti. Si autem ēt sic impius sum: quāre frustra laborauit: Si lotus fuero quasi aquis niuis: et fulserunt velut mundissime manus meę: id est opa. Velut dicit: qđ non vere mūde: quia opa nra non sunt pute bona: vt dicit Grego⁹. Esa. lxij. c. Uterebar se iusticię nostrę: ēt iudiciorū ip̄i: do in cui⁹ companione oīabilis. Esaie. xl. o. Quid gentes quasi nō sūt sic sunt coīs: et qđ nullā et inane reputantur. Sb videret audir: qđ meū iudiciorū nō me ēt p̄ posset. Et qđ meū audir: sp̄sib⁹ me r̄māre, in cui⁹ iudiciorū ip̄i: do in cui⁹ companione oīabilis. Esaie. xl. o. Quartus.

Enī sordib⁹ intinges me. i. sordidū peccati ostēdes. Memo enī mūdus a sordib⁹: etiā infans cui⁹ est dies vna sup terrā. Hiere. ii. e. Si laueueris te nitro: t multiplicaueris tibi herbam borith: maculata es iniquitate tua coram me: dicit dominus. Grego⁹. Quanto deo plus appropinquamus: tanto sordes nostras ex eius mūdicia verius cognoscimus. a Abominabunt me: id est abominabile reddent. Simile Acti. i. c. dicit de iuda: Possedit agri de mercede iniquitatis: id est possideri fecit. Aboraliter *

a Tradita ē. i. tradeſ. Pr̄teritū p̄ futuro: p̄p̄ica certū. Doraliter die. b In manus impij. Impi⁹ diabol⁹. Dan⁹ ei⁹ sūt occisores christi: in cuius morte qđ diabol⁹ p̄ se nibil potuit: carnem p̄ satellites suos occidit. Hui⁹ terre: id est carnis chāsti: iudices fuerūt sacerdotes t pilatus: quo rūt vulnū: id est corda velauit: ne deum agnosceret. Et hoc est: c Aultū iudicū eius operit. Adhuc habent velamen iudei. q. Corinth. iiij. c. Usq̄ in hodiernū diez: cum legis moyses relamen positū est sup cor eorum. d Q si ille: id est populus iudaicus: e Nō est: impi⁹ qui pietatem p̄secutus est: f Quis ḡ est: q. d. null⁹ aliis. Et nota qđ eodē noīe t dialibus t mēbra ei⁹ exprimunt. Mā vna est p̄sona diabolus cū corpore suo. Unī cū d diabolo dictū cēt: In manū impi⁹: statim adiunctum est: Or si non ille r̄c. Et quia iob optabat videre christū: sicut multi alij: vt dicit Matth. xij. c. Multi reges Luc. io. a t ap̄b̄e voluerūt videre q̄ vos videtis: t nō viderūt: id est qđ redē sb̄dit: g Dies mei velociores fuerūt cursori. l. vita mea brevis fuit t cito trāsit: Sic dicebat iob: qđ de mundo exiuit aniq̄ christ⁹ veniret. Cursorib⁹ aut̄ cōgāns sancti: qđ cursori ē vētura nūciare: Sic antiq̄ sancti christi vētūrū nūciauerūt. Sed qđ an aduētū el⁹ mortui sunt: nec illū p̄sente viderūt: iō velociores cursori dicunt. b Fugēt et nō viderēt bonū. l. christū: q̄ sb̄stālis ē bon⁹. Matth. xij. c. Ne mo bon⁹ nisi sol⁹ deus. Idē Marci. x. c. Idē Lucl. xvij. d.

k Pertransierūt qđi naues poma por. Mercatores q̄ poma fuerūt in nauib⁹: odore sentiūt: t cibū alijs ferūt: Sic antiq̄ p̄es redēptoris mysteriū p̄pherātes odore spei p̄petūt: s̄t: s̄ nob fructū deruleft. Unī dñs dīscipulis dīxit: Alij labrārauerūt: t vos i labores eoz ītroistis. Job. iiij. c. Unī nauib⁹ poma p̄zātib⁹: dies eoz cōpāt: qđ i nauī pomis palea p̄fēscēt: vt illēla usq̄ ad terras ferant: Sic i dīctis antiquorū palea figura p̄spūlē intelligētiā palliant. l Sic aq̄la: qđ solis radios p̄tēplāt: sed itez oculos inclinat ad frā: cuī abo indiget: Sic sancti p̄es dēti cōcēplati sūt: quē pūdentes incarnādū: qđi a solis radiis oculos deflexerūt: qđi de sūmis ad ima descēderūt: qđi christū t dēti t hoīes credidēt. s. qđ p̄p̄is iudaicus nō p̄mansit in fide christū p̄z hoīem credēt: ideo in p̄sona illius populū dicit iob: m Cū dixerō: ne quaq̄ ita loquar: sicut olīm: confitens christū vērū dēū t vērū hoīes: o Cōmuto faciē meā: scz interiore ē sordida in sordib⁹ p̄fidē: qđ p̄iūs erat clara t splēdida lumē fidei: Et ideo p̄ Dolore eterno: q̄ Lorq̄z. i. o: q̄i mercor.

Trib⁹ modis fit fraus

a *Vestimenta mea*, i. opera, q̄ et si aliquid imperfectiōis habent: tū custodiēda sunt ne nuditas nostra appareat. *Apoc.* xvi. c. *Hec* q̄ vigilat & custodit vestimenta sua ne nud⁹ abulet & videat turpitudine eius. *Vel* vestimenta sunt corporis mēbra: q̄ sepe se ē animā erigunt. *De qb⁹ Eccl. ix. b.* *O* i tpe vestimenta tua sunt cādida. *Elaie* xl. b. *Vestimentū mir-*

tū sanguine, i. carnalib⁹ desiderijs: eru i cōbu-

sione & cibis ignis. **b** *Hec cīmīro* q̄

silis mei, i. puro ho-

mīni: respōdebo in

iudicio. **c** *Hec qui*

mecū rē, q. d. ideo non timeo: quia non

puro homī qui posset ex equo meū audiri:

opozetib⁹ me rīdere i iudicio: imo ip̄i deo/ in cui⁹ compatiōe oīa

nib⁹l sunt. Elaie. xl. d. **D** *Q* *es gentes quasi nō*

sunt/sic sunt corā eo: r̄

q̄si nib⁹l et inane re-

putate sūt. Ipe videt & audit q̄ nos agim⁹: nos aut̄ nō audi-

m⁹ eū: qz qđ ei displicet nos no itelligim⁹. *Et h̄c qđ dīc: Hec*

q̄ meū i iudicio ex eq̄ pos. au. *Et h̄c pbat: qz vbi nō ē*

mediator: ibi nō ē ex eq̄ audit⁹. *Tpe iob nō erat mediator: qz*

nullus erat q̄ h̄c vīrāq̄ naturā. *Et h̄c: d* **N** *o est adhuc*

s. e **Q** *ui vīrūq̄*, s. deū/ et me. **f** *Auseat arguere.*

Merde p̄cō: deū/ de p̄cūsione: qz nō erat sine p̄cō. *Ar-*

guere em̄ hoīez ē eū instruere ne delinqt̄. *Arguere deū/ est eū*

tenere ne feriat: Sed rar⁹ ē hodie q̄ h̄c possit. Elaie. lxiiij. c. **M** *o*

est q̄ invocet nomē tuū/q̄ cōsurgat & teneat te. Itē Elaie. j. e.

Quiescite agere puerse: discite bñfacere: & venite & arguite me

dicit dñs. Hic aut̄ arguere nihil aliud est q̄ cōponere. Unde

subdit: g Et ponere manū suā in ambob⁹. *Vel* h̄c ē expositio p̄cedētis. *Et qz ita est: b Auseat deus. s. a me*

vīgā suā: q̄ peccit me. i Et pāuor ei⁹ nō me terret.

Infra. xiiij. c. Hānū tuā. i. timore potētū tuę longe fac a

me: & formido tua nō me terreat. k Loquar: tūc. s. amo-

to timore. m Hec em̄ possū metues respondere. Ad litteram: seruus et timore non audet respondere domino suo seue. Mobile est cor humānū: facil⁹ ducitur q̄ trahatur.

b *Auseat a me vīgā suā. Greg⁹.* Per vīgā austēritā

te legl accipit: q̄ sine misericordia punit: quā ch̄rist⁹ abstulit q̄

māsuētudinē vias vītē mōstrauit. Matth. xi. d. Discite a me

qz mitis sū tē. Moluit ch̄rist⁹ vt dñs timeri: sed vt paf amari.

Dic qz iob: Auseat a me vīgā suā. i. onus legis impo-

tabile: & veniat iugū euāgelij suave & on⁹ leue. k Loquar:

tpē grē. l Nō timēbo: vt seru⁹: s̄z amaboy fil⁹. m Hec

em̄ possū metues rīdere. i. digna eī bñficijs recopēsare

ex timore legis. Dñs em̄ nō timore: s̄z amore petit. Unor em̄

viuiscit: n̄ timor. Qđ figuratū ē. iiiij. Regl. xiiij. e. vbi legit q̄

bacl⁹ helīsē missus p̄ gieci/ puerū nō suscitauit: s̄z ipē helīsē

postea venies & puer se adaptas/ ipm̄ viuiscavit. Haculus

missus p̄ gieci/ let data p̄ moysem: ipse helīsē adaptas se pue-

ro/ ch̄rist⁹ fact⁹ hō. Hic puerū. i. gen⁹ hānū mortuū i pecca-

tis/ suscitauit: aspirās lepiles/ infundēs gratiā septiformē.

b *Edet animā meā. Repletus* **Expo.** *Ca. X.*

Iob diuini amoris spū vītē hū⁹ q̄ pūs dulcis erat/ tē-

dū fatek h̄c/ dices: Edet animā meā. i. hominē

interiorēm. o Aite meē: exterioris. s. q̄ retardat aia a fine

desiderij sui/ quo desiderat dissolui & esse cū cū ch̄risto. Phil.

j. d. Est autē triplex tēdiū: bonū/ malū/ mediū. Bonū oris ex

amore rei bone q̄ differt: Malū/ ex acidia: Mediū/ ex misere-

ria q̄ affigit. De hō dīc h̄c: Edet aia meā tē. De scđo

Sap. iiij. a. Exiguū est & cū tēdīo tēpus vītē nr̄e. De tertio. ii.

Corinth. i. b. Grauati sum⁹ sup̄ virtutē: ita vt tēderet nos vi-

vire. p Dimittā aduersū me: peccatorē non aduersus

aliū. **q** *Eloquīū meū: quo pūs vtebar in excusatiōe et*

defensione peccati. q. d. q̄ prius me excusabā: mō me accusa-

bo. Sz qz aliqui apte cōfites inter⁹ nō gemit/ subdit: r **Lo**

quar in amaritudine aīe meē. i. cōfitebor ore peccata

mea/ cū cordis amaritudine: vt amaritudo puniat qđ lingua

accusat. Ex tali vō p̄c-

nitentia nascit securi-

tas: Unde sequitur:

s *Dicām deo: no*

li me cōdemnare.

q. d. quia me punio:

nō debes me punire:

Non em̄ cōsurget du-

plex tribulatio. Maū

j. c. Indica mi-

hi cur ita iudi-

ces. i. flagelles: vt sc̄z

cognita causa flagellū

defleā qđ i me punif.

Vel cur: id est ad qđ.

Finalē em̄ dñs duo-

bus mōis h̄ flagellat:

aut ad correctionem: Deut. 32. f.

Prouer. iiij. b. Quem

diligit dñs corripit: &

q̄si pater i filio cōplacet sibi. Aut ad cōtritionē & penitēti-

nuatiōi: vt herodē. Act. viij. d. Et antiochū. ii. Machab. ix.

W̄iū iudicij incertitudine turbat⁹ iob clamat: Indica mi-

hi tē. v H̄uquid bonū tibi videſ tē. W̄ec interrogatiō negationē exigit. q. d. sc̄o q̄ tu qui summe bon⁹ es: non

estimās bonū/ vt pauperē p̄ caluniā pīmas. Usū sc̄o q̄ nō est

injustū qđ patior: ideo plus doleo/ qz causam ignoro. x Et

oppīmas me: opus manū tuaz: Vel/ me pauperē:

alia littera Mō dīc: me innocentē: qz de iusticia sua nō pīsu-

mit: Sed/ me pauperē: quia infirmitatē propriā recognoscit.

Thren. iiij. a. Ego vir vides pauprātē meā: i. virga indigna-

tōis meē. Opus manū tuaz: dīc: qz deus nō odit qđ

fecit. Sap. vi. d. Nihil odisti eōz que fecisti: nec em̄ odies

aliquid cōstituisti. q. d. impie oppīmēre nō potes/ quē te fecis-

se gratuito recordaris. y Et consiliū impiorū adiu-

ues: id ē demonū: qui cū ad vitā reduci nequeſtū: socios ad

mōritē querūt. Sap. iiij. d. Inuidia diaboli mōrit introiuit in

orbē terrarū: imitanſ aut̄ illū qui sunt ex pte illius. Unde cō-

silium eoū fuit: vt iob flagellareſ: vt qui recp̄ steterat in p̄-

spēris/ frangereſ aduersis. Sed fidelis deus q̄ nō emittit tē/

ptari supra vires. i. Corinth. x. c. z H̄uquid oculi car-

nei tibi sūt: q̄ nō vident nisi pīntia & extētora. q. d. nō. Mō

em̄ iuxta iūtūtū hoīis iudicat de⁹. i. Regl. xvij. b. Mō iuxta

hoīis iūtūtū ego iudico: H̄o em̄ vident ea q̄ parēt: deus autē

iūtūtū co. Et ita innuit iob/ q̄ deus in iudicio nec circūueni-

re/ nec circūueni tōtū qui oīa vident. Heb. iiij. d. Mō est aliq̄

creatura inūsibilis in cōspectu ei⁹: Oīa em̄ sunt nuda & apta

oculis ei⁹. a Aut̄ sicut vident homo & tu videbis:

q. d. nō: Quia vīsus hoīis vir eritētia vident/ futura nunq̄:

Dē eque vident futura & pīntia. Eccl. xxij. c. Oculi dñi mul-

to pl̄ lucidiores sup̄ solem/ cōcūspicētes oēs vias hominū/

& pīfundūm̄ abyssi: & hominū corda intuentes in absconditas

partes. Dominō em̄ deo anteq̄ crearent omnia sūt agnita;

sic & post pīfectum respic̄t omnia. b H̄uquid sicut dī-

es hominīs/ dies tui: id est eternitas tua. q. d. non. Dies

em̄ hominīs tempore incipiūt & tempore finiunt̄: Eternitas

autē sine pīncipio & sine fine est. c Et anni tui. Idē an-

ni/ qđ dies. d Sicut humana sunt tempora: que cō-

tinue flūnt et deficiunt. q. d. non. Michæl. v. a. Egressus

eius ab initio a diebus eternitatis. e At querās: in tē-

pōre. f Iniquitatē meā: que est ex me. g Et pec-

catum meū. Scruteris: an sc̄z fecerim. q. d. cur me in tem-

poze per flagella examinas/ quem p̄ potētā tuām ante tem-

poza nō ignoras: Cūl̄ potentē pondus exprimit/ cum sub-

dit: h Cum sit nemo qui tē. Sap. xvij. c. Tūaz manū

Libri

domine effugere impossibile est. Deut. xxxij. f. Nō est qui de manu mea possit eruere. Et cū ita sit: quid restat tibi nisi parere/ cui nemo potest obuiare? Ut aut̄ magis inclinet ad parēdū opus ei se memorat dices: **a** Mān' tuę dñe fecerūt me: sūm animā. **b** Et plāsmauerūt me: sūm cor-

pus. Isa. xlvi. b. Ego feci terrā/ et creauis hominē sūg eam: manus meę extenderūt celos. Prīmū ad plāsmatiōnem corporis: Se- cūdū ad creatiōm anime p̄tinet. Idic tā sōb q̄s esaias p̄demiat heresim manichei: q̄ dīc corp̄ hoīs factū a diabolo: sed animā a deo. Ad idem facit q̄d dicit dominus: Luc. xj. f. Stulti/ nōne qui fecit q̄d deforis est: et id quod deintus est se cit: h. Corinth. vi. c. Quę em̄ p̄cipatio iusticie cum iniquitate: aut q̄ societas luci ad tenebras. Quę autes cōvētio christi ad beli al: Or aut̄ dīc̄ deus

habere manus: anthropopathos est. **c** In circūitu: sūm corp̄. **d** Et sic repēt̄ p̄cipitas me: q̄. d. quę tāta dignitate p̄ponis alijs creatur̄ vt pp̄r̄is māib̄ fecisse dicaris: cur tanta vilitate despiciš? **e** Dēmento q̄so q̄ sic lutū fece ris me: q̄. d. moueat te ad pietatē fragilitas humānē conditiōis: q̄r̄ sicut lutū ex aqua et puluere fit: ita homo ex spiritu et carne. Gregor. Ideo homo post culpā veniāz meruit: quia p̄ carnē infirmitatis debilitatem accepit: Angel̄ vero irreme diabiliter peccauit: quia eo robustius stare potuit: quo carnis pondere p̄ssus non fuit. Corpus em̄ quod corrumpit aggruat animā. Sap. ix. c. Quia sōb qualitatē homis conditi p̄tulit subdit ordinē p̄pagationis. **f** Non sicut lac r̄c. Factus est sicut lutū p̄pagatus in matrice: sicut lac mulge in vase: vt caseus coagulatus ex sanguinis: carne et pelle indu tus: ossibus et nervis cōsolidatus. Sed hoc q̄r̄ parum est/ ad dit: **g** Elītā et misericordiāz tribuisti mihi. Vīta sc̄z natu rę: misericordiā. l. vīta gratię vel p̄nitentię. Hēc oīa plane et aperte dicit Eccl. xvii. a. De inq̄t creauit de terra hominē/ et sūm imaginē suā fecit illū: et ite p̄ couertit illū in ipsā: et sūm r̄c. Sed q̄r̄ parū ē dedisse dona nisi custodiat q̄ dedit/ subdit: **h** Et visitatio tua: quę sit per gratiā/ vel per flagella: q̄ sūt custodia vītu. h. Cor. xii. c. Ulīr̄ in infirmitate p̄fici. Gregor: Ideo cor salomonis sapientia funditus deseruit: quia nullius ipsum tribulatiōis angustia vel disciplina custodiuit.

Moraliter. **i** Moraliter Gregor hēc eadem de interiori homie exponit. Homo interior lutū fit: cum terrenē menti gratia spiritus in fundit/ quę irrigat ipsum/ vt ad deū eleuet. In puluerē reducit: cum ad tempus spiritū mentē deserit: vt vento temptatio nis agitatus: homo seipsum recognoscet. Sicut lac mulge: cum mens avetustate subtracta/ in quadā inchoatiōe format. Sicut caseus coagulat: cū p̄lungescēs cogitatiōibus restrin git/ ne iam fluat desiderijs. Pelle et carne induit: cum carna lium motuū obsidione valla. Ossibus et nervis compingit: cū charitatis ceterariq̄s virtutū roboze interius homo stabili sit. Vīta dāk: cum malis mentib̄ benignitas aspirat. Misericordia vero tribuit: cum de malis actis dolor compunctionis infundit. Visita spiritū: cum p̄ flagella correctus/ in humilitate custodiit. Sequit: **j** Licet hec celes in corde r̄c. i. In secreto cōsilij tui. q. d. licet occulta sint iudicia tua: **k** Tamē sc̄io quia r̄c. q̄r̄ non est alijs deus q̄ tu: cui cura est de omnibus. Sap. xii. b. Sed q̄r̄ p̄petrat̄ nequicię memoria sepe tangit iustus: et illicita cogitatione nolens pulsatur: Sequit:

Job

l Si peccauit et ad horam r̄c. Ad horā parcit deus: cu mox culpam cōcessis flentibus diluit. **m** Nō patit̄ esse mūdos ab iniquitate: q̄r̄ et nolentes memoriam peccatorū p̄teritorū cū delectatiōe toleramus. Roma. vii. d. Si aut̄ q̄d nolo illū fa cito: non ego operor̄ illud: sed quod inhabitat in me peccātū.

Unde Ps. Purue. **n** runt cicatrices meę. amaria vulnerib̄ pec catorum. Item setorē eorum sentio in recor datiōe eorum. Deut. xxiij. b. Si fuerit inter vos homo q̄ noctur no pollut̄ sit somnio: id est occulta tempa tione aliquid turpe cō ceperit: q̄d nōdū ope compleuerit: egrediet extra castra: id ē se in dignū compatiōe continentū reputabit̄. **o** Reuerent̄ p̄us q̄ ad vesperā lauet aquarū. **p** Et donec suū conspi ciens defectū/ fierib̄ penitēt̄ se lauerit: et post solis occasum re grediet̄ in castra: id ē frigescēt̄ flamma co gitationis/ societatis bonorū fiduciāl sumet. **q** Si un pius fuero/ ve mūhi est: id est eterna damnatio. Isa. iiij. b. Ve impio in malū: Retributio em̄ manus eius fieri ei. **r** Si iustus fuero: nō leuabo caput: sicut nec publican̄: Luc. xvii. c. in supbiā sc̄z p̄pter continuū certamen: quia fremit mūdus: p̄mit corpus: sequit̄ diabolus. **s** Satura tus afflictionē: spiritus: **t** Et miseria corporis. Hoc aut̄ totū fit p̄pter superbiā: a qua initū sumpsit omnis p̄ditio: Tob. iii. c. Unde sequit: **u** Dropt̄ superbiā quasi leq̄nā capies me. Leq̄na duplii fōnea capis: vt dīc Gregor: Sic homo p̄pter peccatū duplii fōnea captus fuit: Exteriori sc̄z misera: et interiori cecitate. Eccl. xxi. a. Quasi rhomphēa bis acuta oīs iniquitas. Sed q̄r̄ dīs etiā iustos p̄mittit cadere: vt fortiores et hūsiliores resurgat: **v** sequit: **w** Reuersusq; post culpam p̄ gratiam. **x** Mirabiliter: non miserabiliter: cōpungēs ad p̄nitentiā et fieri. Mi serabiliter cruciāt̄: q̄ cām sui cruciāt̄ nō attēdit. Ille ho mirabiliter cruciāt̄: q̄ p̄ditionē suā plāgit̄ quā cognoscit̄. Gregor. Mirabiliter nō p̄enaliter dicit se cruciāt̄: q̄r̄ dū mens ad alia rapit/ p̄nitentiā suę cōpunctiōis gaudēs mirat. **y** Intau ras r̄c. q. d. si ad horā sū p̄izer: Instauras testes tuos i. misias et afflictionēs: q̄ testans h̄ nos/ si eis nō emēdamur: q̄ sum⁹ filij irę. Heb. xij. c. Si extra disciplinā est: cu p̄tī pes facti sūt oīs: Ergo adulteri et nō filij estis. Tel testes dei sūt sancti: q̄ p̄ opa testans q̄ p̄missa sint securitā. Ibi sūt h̄ nos: dū vita eoz arguit̄ prauitatē nr̄az. Iaco. v. b. Et p̄plū accipi te frēs exīt̄ mali et lōganūtātē: laboris et panetiē: p̄p̄as q̄ locuti sūt. **z** Et multiplicas irā tuā. i. multiplicē osidis recordatiōe illoꝝ: q̄r̄ si illos bonos ita flagellauit dīs: q̄d erit ip̄s: Luc. xxij. e. Si in viridi hec faciūt: in arido q̄d fieri: Itē. i. Pet. iiiij. d. Si primū a nobis. i. a sc̄tis incipit iudicū: q̄s finis eorū qui non credit̄ dei euāgelio: Tel multiplicas irā tuā. i. flagella que vident̄ ex ira esse: tamē sunt ex misericordia. Et sic p̄p̄isa multiplicat̄ ira dei: bō redit ad se et p̄misseris dicit: **aa** Quare nō i. vīlū mortu⁹ sū. **bb** Fūlsem q̄s r̄c. Idē est q̄d ibi dictū ē: Sic abortiuſi abscodit̄ nō fūlsem r̄c: vt q̄ p̄cepti n̄ videat̄ luce. Que oīa ibi exposita sī. **cc** Nō quid nō p̄gūcitas r̄c. De hoc. 3. i. c. d. Dies mei veloci res fūrt̄ curiore. q. d. Iob nō capiet̄ me p̄fatis vīte delectatio: quia cito transit: et etiā redio plena est. Sap. ii. a. Etiguū est

et aliā tempus vīte noīe. **dd** Et aliā p̄tēre cōcōt̄: Et dīmūcōfīcīa. **ee** Et dīmūcōfīcīa. **ff** Et p̄tēra meū: q̄r̄ imānas oīlōz aī p̄tēre: vel fūlōr̄: nūlō dēsūt̄. **gg** Et fūlsem r̄c. **hh** Et fūlsem r̄c. **ii** Et fūlsem r̄c. **jj** Et fūlsem r̄c. **kk** Et fūlsem r̄c. **ll** Et fūlsem r̄c. **mm** Et fūlsem r̄c. **nn** Et fūlsem r̄c. **oo** Et fūlsem r̄c. **pp** Et fūlsem r̄c. **qq** Et fūlsem r̄c. **rr** Et fūlsem r̄c. **ss** Et fūlsem r̄c. **tt** Et fūlsem r̄c. **uu** Et fūlsem r̄c. **vv** Et fūlsem r̄c. **ww** Et fūlsem r̄c. **xx** Et fūlsem r̄c. **yy** Et fūlsem r̄c. **zz** Et fūlsem r̄c. **aa** Et fūlsem r̄c. **bb** Et fūlsem r̄c. **cc** Et fūlsem r̄c. **dd** Et fūlsem r̄c. **ee** Et fūlsem r̄c. **ff** Et fūlsem r̄c. **gg** Et fūlsem r̄c. **hh** Et fūlsem r̄c. **ii** Et fūlsem r̄c. **jj** Et fūlsem r̄c. **kk** Et fūlsem r̄c. **ll** Et fūlsem r̄c. **mm** Et fūlsem r̄c. **nn** Et fūlsem r̄c. **oo** Et fūlsem r̄c. **pp** Et fūlsem r̄c. **qq** Et fūlsem r̄c. **rr** Et fūlsem r̄c. **ss** Et fūlsem r̄c. **tt** Et fūlsem r̄c. **uu** Et fūlsem r̄c. **vv** Et fūlsem r̄c. **ww** Et fūlsem r̄c. **xx** Et fūlsem r̄c. **yy** Et fūlsem r̄c. **zz** Et fūlsem r̄c. **aa** Et fūlsem r̄c. **bb** Et fūlsem r̄c. **cc** Et fūlsem r̄c. **dd** Et fūlsem r̄c. **ee** Et fūlsem r̄c. **ff** Et fūlsem r̄c. **gg** Et fūlsem r̄c. **hh** Et fūlsem r̄c. **ii** Et fūlsem r̄c. **jj** Et fūlsem r̄c. **kk** Et fūlsem r̄c. **ll** Et fūlsem r̄c. **mm** Et fūlsem r̄c. **nn** Et fūlsem r̄c. **oo** Et fūlsem r̄c. **pp** Et fūlsem r̄c. **qq** Et fūlsem r̄c. **rr** Et fūlsem r̄c. **ss** Et fūlsem r̄c. **tt** Et fūlsem r̄c. **uu** Et fūlsem r̄c. **vv** Et fūlsem r̄c. **ww** Et fūlsem r̄c. **xx** Et fūlsem r̄c. **yy** Et fūlsem r̄c. **zz** Et fūlsem r̄c. **aa** Et fūlsem r̄c. **bb** Et fūlsem r̄c. **cc** Et fūlsem r̄c. **dd** Et fūlsem r̄c. **ee** Et fūlsem r̄c. **ff** Et fūlsem r̄c. **gg** Et fūlsem r̄c. **hh** Et fūlsem r̄c. **ii** Et fūlsem r̄c. **jj** Et fūlsem r̄c. **kk** Et fūlsem r̄c. **ll** Et fūlsem r̄c. **mm** Et fūlsem r̄c. **nn** Et fūlsem r̄c. **oo** Et fūlsem r̄c. **pp** Et fūlsem r̄c. **qq** Et fūlsem r̄c. **rr** Et fūlsem r̄c. **ss** Et fūlsem r̄c. **tt** Et fūlsem r̄c. **uu** Et fūlsem r̄c. **vv** Et fūlsem r̄c. **ww** Et fūlsem r̄c. **xx** Et fūlsem r̄c. **yy** Et fūlsem r̄c. **zz** Et fūlsem r̄c. **aa** Et fūlsem r̄c. **bb** Et fūlsem r̄c. **cc** Et fūlsem r̄c. **dd** Et fūlsem r̄c. **ee** Et fūlsem r̄c. **ff** Et fūlsem r̄c. **gg** Et fūlsem r̄c. **hh** Et fūlsem r̄c. **ii** Et fūlsem r̄c. **jj** Et fūlsem r̄c. **kk** Et fūlsem r̄c. **ll** Et fūlsem r̄c. **mm** Et fūlsem r̄c. **nn** Et fūlsem r̄c. **oo** Et fūlsem r̄c. **pp** Et fūlsem r̄c. **qq** Et fūlsem r̄c. **rr** Et fūlsem r̄c. **ss** Et fūlsem r̄c. **tt** Et fūlsem r̄c. **uu** Et fūlsem r̄c. **vv** Et fūlsem r̄c. **ww** Et fūlsem r̄c. **xx** Et fūlsem r̄c. **yy** Et fūlsem r̄c. **zz** Et fūlsem r̄c. **aa** Et fūlsem r̄c. **bb** Et fūlsem r̄c. **cc** Et fūlsem r̄c. **dd** Et fūlsem r̄c. **ee** Et fūlsem r̄c. **ff** Et fūlsem r̄c. **gg** Et fūlsem r̄c. **hh** Et fūlsem r̄c. **ii** Et fūlsem r̄c. **jj** Et fūlsem r̄c. **kk** Et fūlsem r̄c. **ll** Et fūlsem r̄c. **mm** Et fūlsem r̄c. **nn** Et fūlsem r̄c. **oo** Et fūlsem r̄c. **pp** Et fūlsem r̄c. **qq** Et fūlsem r̄c. **rr** Et fūlsem r̄c. **ss** Et fūlsem r̄c. **tt** Et fūlsem r̄c. **uu** Et fūlsem r̄c. **vv** Et fūlsem r̄c. **ww** Et fūlsem r̄c. **xx** Et fūlsem r̄c. **yy** Et fūlsem r̄c. **zz** Et fūlsem r̄c. **aa** Et fūlsem r̄c. **bb** Et fūlsem r̄c. **cc** Et fūlsem r̄c. **dd** Et fūlsem r̄c. **ee** Et fūlsem r̄c. **ff** Et fūlsem r̄c. **gg** Et fūlsem r̄c. **hh** Et fūlsem r̄c. **ii** Et fūlsem r̄c. **jj** Et fūlsem r̄c. **kk** Et fūlsem r̄c. **ll** Et fūlsem r̄c. **mm** Et fūlsem r̄c. **nn** Et fūlsem r̄c. **oo** Et fūlsem r̄c. **pp** Et fūlsem r̄c. **qq** Et fūlsem r̄c. **rr** Et fūlsem r̄c. **ss** Et fūlsem r̄c. **tt** Et fūlsem r̄c. **uu** Et fūlsem r̄c. **vv** Et fūlsem r̄c. **ww** Et fūlsem r̄c. **xx** Et fūlsem r̄c. **yy** Et fūlsem r̄c. **zz** Et fūlsem r̄c. **aa** Et fūlsem r̄c. **bb** Et fūlsem r̄c. **cc** Et fūlsem r̄c. **dd** Et fūlsem r̄c. **ee** Et fūlsem r̄c. **ff** Et fūlsem r̄c. **gg** Et fūlsem r̄c. **hh** Et fūlsem r̄c. **ii** Et fūlsem r̄c. **jj** Et fūlsem r̄c. **kk** Et fūlsem r̄c. **ll** Et fūlsem r̄c. **mm** Et fūlsem r̄c. **nn** Et fūlsem r̄c. **oo** Et fūlsem r̄c. **pp** Et fūlsem r̄c. **qq** Et fūlsem r̄c. **rr** Et fūlsem r̄c. **ss** Et fūlsem r̄c. **tt** Et fūlsem r̄c. **uu** Et fūlsem r̄c. **vv** Et fūlsem r̄c. **ww** Et fūlsem r̄c. **xx** Et fūlsem r̄c. **yy** Et fūlsem r̄c. **zz** Et fūlsem r̄c. **aa** Et fūlsem r̄c. **bb** Et fūlsem r̄c. **cc** Et fūlsem r̄c. **dd** Et fūlsem r̄c. **ee** Et fūlsem r̄c. **ff** Et fūlsem r̄c. **gg** Et fūlsem r̄c. **hh** Et fūlsem r̄c. **ii** Et fūlsem r̄c. **jj** Et fūlsem r̄c. **kk** Et fūlsem r̄c. **ll** Et fūlsem r̄c. **mm** Et fūlsem r̄c. **nn** Et fūlsem r̄c. **oo** Et fūlsem r̄c. **pp** Et fūlsem r̄c. **qq** Et fūlsem r̄c. **rr** Et fūlsem r̄c. **ss** Et fūlsem r̄c. **tt** Et fūlsem r̄c. **uu** Et fūlsem r̄c. **vv** Et fūlsem r̄c. **ww** Et fūlsem r̄c. **xx** Et fūlsem r̄c. **yy** Et fūlsem r̄c. **zz** Et fūlsem r̄c. **aa** Et fūlsem r̄c. **bb** Et fūlsem r̄c. **cc** Et fūlsem r̄c. **dd** Et fūlsem r̄c. **ee** Et fūlsem r̄c. **ff** Et fūlsem r̄c. **gg** Et fūlsem r̄c. **hh** Et fūlsem r̄c. **ii** Et fūlsem r̄c. **jj** Et fūlsem r̄c. **kk** Et fūlsem r̄c. **ll** Et fūlsem r̄c. **mm** Et fūlsem r̄c. **nn** Et fūlsem r̄c. **oo** Et fūlsem r̄c. **pp** Et fūlsem r̄c. **qq** Et fūlsem r̄c. **rr** Et fūlsem r̄c. **ss** Et fūlsem r̄c. **tt** Et fūlsem r̄c. **uu** Et fūlsem r̄c. **vv** Et fūlsem r̄c. **ww** Et fūlsem r̄c. **xx** Et fūlsem r̄c. **yy** Et fūlsem r̄c. **zz** Et fūlsem r̄c. **aa** Et fūlsem r̄c. **bb** Et fūlsem r̄c. **cc** Et fūlsem r̄c. **dd** Et fūlsem r̄c. **ee** Et fūlsem r̄c. **ff** Et fūlsem r̄c. **gg** Et fūlsem r̄c. **hh** Et fūlsem r̄c. **ii** Et fūlsem r̄c. **jj** Et fūlsem r̄c. **kk** Et fūlsem r̄c. **ll** Et fūlsem r̄c. **mm** Et fūlsem r̄c. **nn** Et fūlsem r̄c. **oo** Et fūlsem r̄c. **pp** Et fūlsem r̄c. **qq** Et fūlsem r̄c. **rr** Et fūlsem r̄c. **ss** Et fūlsem r̄c. **tt** Et fūlsem r̄c. **uu** Et fūlsem r̄c. **vv** Et fūlsem r̄c. **ww** Et fūlsem r̄c. **xx** Et fūlsem r̄c. **yy** Et fūlsem r̄c. **zz** Et fūlsem r̄c. **aa** Et fūlsem r̄c. **bb** Et fūlsem r̄c. **cc** Et fūlsem r̄c. **dd** Et fūlsem r̄c. **ee** Et fūlsem r̄c. **ff** Et fūlsem r̄c. **gg** Et fūlsem r̄c. **hh** Et fūlsem r̄c. **ii** Et fūlsem r̄c. **jj** Et fūlsem r̄c. **kk** Et fūlsem r̄c. **ll** Et fūlsem r̄c. **mm** Et fūlsem r̄c. **nn** Et fūlsem r̄c. **oo** Et fūlsem r̄c. **pp** Et fūlsem r̄c. **qq** Et fūlsem r̄c. **rr** Et fūlsem r̄c. **ss** Et fūlsem r̄c. **tt** Et fūlsem r̄c. **uu** Et fūlsem r̄c. **vv** Et fūlsem r̄c. **ww** Et fūlsem r̄c. **xx** Et fūlsem r̄c. **yy** Et fūlsem r̄c. **zz** Et fūlsem r̄c. **aa** Et fūlsem r̄c. **bb** Et fūlsem r̄c. **cc** Et fūlsem r̄c. **dd** Et fūlsem r̄c. **ee** Et fūlsem r̄c. **ff** Et fūlsem r̄c. **gg** Et fūlsem r̄c. **hh** Et fūlsem r̄c. **ii** Et fūlsem r̄c. **jj** Et fūlsem r̄c. **kk** Et fūlsem r̄c. **ll** Et fūlsem r̄c. **mm** Et fūlsem r̄c. **nn** Et fūlsem r̄c. **oo** Et fūlsem r̄c. **pp** Et fūlsem r̄c. **qq** Et fūlsem r̄c. **rr** Et fūlsem r̄c. **ss** Et fūlsem r̄c. **tt** Et fūlsem r̄c. **uu** Et fūlsem r̄c. **vv** Et fūlsem r̄c. **ww** Et fūlsem r̄c. **xx** Et fūlsem r̄c. **yy** Et fūlsem r̄c. **zz** Et fūlsem r̄c. **aa** Et fūlsem r̄c. **bb** Et fūlsem r̄c. **cc** Et fūlsem r̄c. **dd** Et fūlsem r̄c. **ee** Et fūlsem r̄c. **ff** Et fūlsem r̄c. **gg** Et fūlsem r̄c. **hh** Et fūlsem r̄c. **ii** Et fūlsem r̄c. **jj** Et fū

